Lucija · Nova vas · Piran · Portorož · Padna · Sečovlje · Strunjan · Sveti Peter

SOLNI CVET L'AFIORETO

Lokalno glasilo Občine Piran - Brezplačen izvod za vsako gospodinjstvo

3 Pogovor z županom Petrom Bossmanom

V Portorož na 5. Festival penin 13

8 Izboljšave cestne infrastrukture

Urejena razgledna točka nad Pacugom 10

15 Prenovljena telovadnica v Piranu vabi

Someščanom poklonili gledališko predstavo 29

63 Po Sečoveljskih solinah z električnim vlakcem

December 2016
št. 40

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Ob vstopu v čarobni čas božično-novoletnih praznikov vam želim veliko prijetnih trenutkov in lepih misli, topline vaših najbližjih in izpolnjenih želja.

Naj vas novo leto obdari z uspehom, srečo in zdravjem.

Vse dobro vam želim!

Gentili cittadine, stimati cittadini!

Nell'avvicinarci al periodo magico delle feste di Natale e di Capodanno, vi auguro molti momenti piacevoli, colmi di pensieri positivi, con tutto il calore dei vostri cari e di realizzare tutti i vostri desideri.

Che l'Anno Nuovno vi regali successo, felicità e salute.

Vi auguro ogni bene!

Vaš župan/Il vostro sindaco
Peter Bossman

Lokalno glasilo Občine Piran
Solni cvet - L'Afioreto 40

Izšlo:
V Piranu, decembra 2016

Izdajatelj:
Občina Piran, Tartinijev trg 2, 6330 Piran

Avtor fotografije na naslovnici:
Manuel Kalman

Vse nepodpisane fotografije:
Arhiv Občine Piran

Odgovorna urednica:
Slavica Tucakov

Oblikovanje in prelom:
Emigma d.o.o.

Vsa nepodpisana besedila:
Slavica Tucakov in Nina Trampuš

Tisk:
Tiskarna Vek

Lektura:
Nina Trampuš

Naklada:
8.000 izvodov

Kazalo

2 INTERVJU
8 INVESTICIJE
13 AKTUALNO
26 ZGODBE LJUDI
30 DRUŠTVA
39 KULTURNA DEDIŠČINA
44 VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE
57 ZDRAVJE
58 ITALIJANSKA SKUPNOST/COMUNITÀ DEGLI ITALIANI
62 SOLINE
64 UMETNOST
67 ŠPORT

Pogovor z županom Občine Piran Petrom Bossmanom

Gospod župan, iztekla se je prva polovica vašega drugega mandata in verjetno tudi sami pri sebi že delate določen obračun opravljenih nalog?

Pri svojem delu si ne postavljam mejnikov. Imam jasne cilje, ki jih želim doseči in, seveda, tudi terminski načrt, a zame je vsak dan nov izziv, vsak sestanek priložnost, da naredimo korak naprej v razvoju skupnosti. Nekatere probleme, ki jih rešujemo, dobro poznate, saj so pod drobnogledom javnosti, druge manj. Vsi verjetno opazite prenovljene ceste, krožišča, obalni pas na Fornačah, otroška igrišča, ne vidite pa toplotne izolacije podstrešja in novih oken v šoli, prenovljenih sanitarij v vrtcu, novih krakov in sanacij fekalne in meteorne kanalizacije. Verjetno ste opazili novo javno razsvetljavo ob parkirišču Fornače, polotoku Seča, na Oljčni cesti in drugje, niste pa seznanjeni, da smo si s sodobnimi svetili zagotovili bistven prihranek pri porabi električne energije. Manjše in očem manj vidne investicije zame niso nič manj pomembne, saj občutno vplivajo na kakovost življenja občank in občanov. Pri tem pa z javnim denarjem ravnamo zelo skrbno in pazimo na vsak cent. Povsod iščemo možnosti, kako racionalizirati, kje prihraniti, od kod pridobiti nepovratna sredstva ... S potekom našega dela sem razmeroma zadovoljen in vesel, da bomo lahko že prihodnje leto začeli z izgradnjo dolgo pričakovanega Doma vodnih športov. Zagotovo smo naredili veliko, sem pa neizprosen do sebe in svojih sodelavcev in odkrito priznavam, da si želim, da bi lahko naredili še več.

Če ste se v teh dneh sprehodili skoz adventni Portorož, verjetno niste najbolj navdušeni nad obiskom. Zdi se, da je bilo v preteklih letih zaznati bolj živahen turistični vrvež …

To se, žal, zgodi, če hoteli zaprejo svoja vrata. Moram priznati, da sem bil zelo razočaran, ko sem izvedel za odločitev lastnikov Hotelov Metropol, da bodo svoje nastanitvene zmogljivosti ponujali le še od marca do oktobra. Turistična destinacija Portorož & Piran je vložila ogromno truda in sredstev v to, da je postala destinacija za vse leto, saj so časi, ko si lahko na trgu ponujal le morje in sonce, nepreklicno za nami. Zato zapiranje vrat hotelov ni le korak v preteklost, je korak v pozabo. Konkurenca je neizprosna in od odgovornih lastnikov turistične infrastrukture v občini pričakujemo inovacije, bogatitev ponudbe in nove tržne prijeme, ne pa zapiranja hotelov, odpuščanja izkušenih turističnih delavcev, odklapljanja elektrike lokalom na predvečer Portoroške noči in zanemarjenih plaž.

To ni vaš prvi kratek stik v odnosih s turističnim gospodarstvom …

Nikakršnih sporov nimamo s tistimi, ki želijo razvijati turizem v občini in prispevati k blaginji v skupnosti. Z njimi odlično sodelujemo in menim, da občina še nikoli ni bila tako odprta za različne oblike sodelovanja z gospodarstvom, kot je danes. Žal pa posameznim lastnikom turistične infrastrukture, ki so v Portorož prišli šele z nakupom večinskega deleža v že uveljavljenih podjetjih, ni bilo povsem jasno, da je lokalna skupnost partner, ne služabnik gospodarstva. Ker smo se na posamezne njihove poteze, ki sem jih razumel kot poskuse izsiljevanja, zelo odločno odzvali, zdaj že skupaj iščemo rešitve v dialogu oziroma mediaciji. Verjamem, da bomo v dogovoru hitreje in bolj učinkovito prišli do rešitev, ki bodo uresničevale javni interes in omogočale razvoj gospodarstva.

Kljub temu je, na primer, Park Sonce še vedno pregrajen. Bo sploh še kdaj namenjen oddihu občank in občanov, ali ima sedaj lastnik, Marina Portorož, kakšne drugačne načrte s temi zemljišči?

Park Sonce bo ostal park, ne glede na to, kakšne načrte ima lastnik s svojim delom zemljišč v njem. Zato je občina izdelala OPPN Park Sonce, ki je pripravljen za sprejetje v občinskem svetu. Želimo pa si, da bi naš cilj dosegli v dogovoru z lastnikom, ne v pravdnem postopku, zaradi česar smo tudi privolili v izvensodno mediacijo.

Kako pa sploh poteka to določanje ciljev občine? Površnemu opazovalcu se včasih zdi, da svojega programa ne izvršujete ravno po vrsti …

Dejstvo je, da mora vsaka lokalna skupnost od vstopa Slovenije v Evropsko unijo pozorno spremljati prioritete, ki jih določa Bruselj, in svoje načrte prilagajati razpisom, ki jih objavljajo evropski skladi. Včasih nam uspe pridobiti sredstva za projekte, ki so v naših prednostnih načrtih, včasih moramo svoje prioritete prilagajati. Ko se je, na primer, odprla priložnost za sodelovanje na razpisih za ribiška pristanišča, smo hitro odreagirali, pripravili dober projekt in tako lani odprli prenovljeno ribiško pristanišče v Strunjanu, pri čemer smo za investicijo pridobili 900 tisoč evrov nepovratnih sredstev. Zdaj se je odprla možnost, da pridobimo sredstva Evropskega kohezijskega sklada za reševanje prometnih zagat, zato v sodelovanju z občankami in občani pospešeno pripravljamo celostno prometno strategijo, na podlagi katere bomo lahko kandidirali za nepovratna evropska sredstva.

Posamezne občanke in občani menijo, da je bilo prometnih strategij v preteklosti že dovolj in da je čas za dejanja, ne za ponovna razmišljanja.

Da bi lahko kandidirali za evropska sredstva, moramo imeti strategijo, ki bo sprejeta po postopku, ki ga predpisuje Evropski kohezijski sklad. Takšne strategije nima niti Občina Piran niti katera koli druga od 63 slovenskih občin, ki v tem trenutku vodijo postopek sprejema celostne prometne strategije. Pomembno je tudi, da občino obravnavamo kot celoto in se ne osredotočamo zgolj na posamezne dele občin in segmente mobilnosti.

Bi pa opozoril na to, da je mit o tem, »da je čas za dejanja, saj vsi vemo, kaj je treba narediti«, prazen. Kot je pokazala javna razprava, so mnenja o tem, v kakšnem Piranu želimo živeti, zelo deljena. Skupina Pirančank in Pirančanov meni, da bi vse prometne zagate izpuhtele, če bi zgradili parkirno hišo bližje središču mesta. Drugi spet menijo, da bi Piran moral v celoti zapreti za motorni promet in prostor za parkirišča zagotoviti na obrobju mesta. Tudi ko gre za vprašanje urejanja logistike v mestu, je mnenj skoraj toliko, kot je Pirančanov. Vsi soglašamo, da mora biti boljša, že naslednji trenutek pa smo povsem na različnih bregovih, ko zagovarjamo minibuse, tramvaj, električne vlakce, tunele, dvigala, gondole, manjša električna vozila, kolesa … Sam si želim rešitve, ki bi temeljila na trajnostnem pristopu, prometni strokovnjaki pa bodo morali ob upoštevanju specifičnih pogojev mesta Piran in želja prebivalk in prebivalcev mesta izdelati najbolj učinkovit model.

Na javni obravnavi v Luciji se je izkazalo, da krajanke in krajane zelo skrbijo posledice načrtovane izgradnje hitre ceste, ki naj bi v srce njihovega naselja pripeljala ves tranzit za Hrvaško.

Ta bojazen je utemeljena, zato Občina Piran vztraja, da morata država in DARS, d. d. pred izgradnjo odseka hitre ceste med Jagodjem in Lucijo zgraditi odsek hitre ceste, ki bo povezal Koper z mejnim prehodom Dragonja. Hitra cesta med Jagodjem in Lucijo se tudi ne sme zaključiti z iztekom na sedanjo cesto na Seči, saj bi izjemna prometna zožitev v tej točki povzročala zastoje, ogrozila varnost v prometu, nedopustno povečala okoljsko obremenitev in bistveno vplivala na mobilnost prebivalk in prebivalcev občine ter naših gostov. V pogovorih z ministrom Gašperšičem, predstavniki ministrstva za infrastrukturo in ministrstva za okolje in prostor ter predstavniki Darsa smo dobili določena zagotovila, da bodo naša stališča upoštevali, vendar konkretnih izvedljivih projektnih rešitev še nisem videl. Zato bom v kratkem naše zahteve predstavil tudi neposredno predsedniku vlade.

Posamezne Pirančanke in Pirančane so nekoliko presenetili in prestrašili arheologi, ki so ta mesec vrtali v Prešernovo nabrežje. Kakšne spremembe se nam obetajo na Punti?

Ker nam je Piran tako zelo všeč natančno takšen, kot je zdaj, je vsak načrtovani poseg vanj deležen posebne pozornosti. In prav je tako. To pa nikakor ne pomeni, da je v njem vse prav in da smemo nekatera nezakonita ravnanja kar spregledati. Resnici na ljubo si je tudi občina zatisnila oko, ko so se v zadnjih treh desetletjih na Punti razbohotile gostinske terase. Mizice za goste so si ugrabile tolikšen del javnega prostora, da je danes ovirana celo intervencijska pot za reševalna vozila. Zato je nujno, da to turistično verjetno najbolj privlačno točko v Sloveniji primerno uredimo.

Kaj pravzaprav pomeni »primerno«, ko gre za Punto?

Nova rešitev bo v celoti temeljila na smernicah spomeniškega varstva. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije je natančno predpisal, katere elemente mora prenova vsebovati in česa ne smemo narediti. Ko smo pridobili te pogoje, smo tri različne arhitekturne biroje zaprosili, naj pripravijo idejne predloge ureditve, ki ne bi le ohranila, temveč bi celo poudarila lepote naše dediščine, ob tem pa omogočila ustrezne pogoje za kakovostno oskrbo naših gostov. Prejeli smo tri vsebinsko povsem različne predloge in jih predstavili javnosti, nato pa izbrali enega izmed birojev, da na podlagi vseh idej in, seveda, v okviru zakonskih omejitev izdela projekt, na podlagi katerega bi lahko začeli s prenovo Prešernovega nabrežja. V ta projekt bodo morali biti vključeni tudi izsledki arheoloških raziskav, ki pravkar potekajo. Strokovnjaki so že odkrili kar nekaj novih in zelo zanimivih dejstev o zgodovini našega mesta, zato smo se odločili, da bomo čas, namenjen arheološkim izkopavanjem, še nekoliko podaljšali in jih razširili na večje območje, kot smo predvideli na začetku. Vsa odkritja bomo v sodelovanju s konservatorji in ZVKDS vključili v načrt obnove Prešernovega nabrežja. Na Punti se ne bo zgodilo nič, kar bi okrnilo dediščino mesta.

Pa vendar kar nekaj Pirančank in Pirančanov meni, da »steklenjaki«, ki so jih videli na skicah, objavljenih v medijih, nikakor ne sodijo v staro mesto …

Ker je projekt v tem trenutku še v fazi izdelave, o končnem predlogu še ne moremo razpravljati. Moram pa še enkrat poudariti, da je prenova Punte nujna. Stanje, kot ga imamo, je nezakonito, neokusno in celo nevarno. Pogosto slišim očitke, da je Punta z morja videti kot »cigansko« naselje, in tega si ne smemo več dovoljevati. Poiskati pa moramo takšno rešitev, da bodo do izraza prišla doslej skrita pročelja, ki so najlepši del naše dediščine v tem območju. Hkrati želimo omogočiti nemoteno gostinsko dejavnost tudi v obdobju, ko vreme ne dopušča odprtih teras. Projektant ima pred seboj zagotovo zelo zahtevno nalogo, saj mora ob smernicah spomeniškega varstva in potrebah turističnega gospodarstva upoštevati tudi izjemne vremenske dogodke, ki jim je Punta izpostavljena. Ne slepim se, da bo končna rešitev všeč čisto vsem. Med nami so tudi občanke in občani, ki postavljajo plastične palčke v svoje vrtove in menijo, da so najlepši. To pa nas ne odvezuje dolžnosti, da Prešernovo nabrežje čim prej uredimo na način, kot ga predvideva stroka in predpisuje zakon. Želel bi si, da bi s prvo fazo, bodisi s prenovo kopališča pred Hotelom Piran bodisi parka pred cerkvijo, začeli že prihodnje leto.

Hladnejši meseci znova odpirajo vročo razpravo o stroških ogrevanja v Luciji. Menite, da so zneski na položnicah vzdržni?

Kot stanovalec Lucije se zelo dobro zavedam, kako ostro se stroški ogrevanja zajedajo v družinske proračune, zato sem zahteval natančno preverbo, ali so ti stroški upravičeni in ali bi jih bilo mogoče oklestiti. Dejstvo je, da sistem ogrevanja v Luciji od samega začetka obratovanja, od 70. let prejšnjega stoletja pa vse do leta 2008, ni bil ustrezno vzdrževan in je bil pravzaprav tik pred razpadom. Sanacija sistema se je šele pred osmimi leti začela z nizom obsežnih investicij v prenovo kotlovnic, toplotnih postaj, toplovodov … novi koncesionar pa je ob tem izvedel še prehod iz nezanesljivega sistema na kurilno olje v sodobnejši in okolju prijazen sistem na plin. Danes je to utekočinjeni naftni plin, vendar je sistem pripravljen na prehod na še cenejši in okolju še bolj prijazen zemeljski plin v trenutku, ko bo zgrajen plinovod do občine Piran. Do letošnjega leta je koncesionar v sistem ogrevanja vložil približno tri milijone evrov lastnih sredstev, kar se, seveda, odraža v zneskih na položnicah. Ti so danes visoki tudi zato, ker so bili v preteklosti tako nizki, da niso zagotavljali niti minimalnega vzdrževanja sistema ogrevanja.

Kaj pa, če bi vsak lastnik stanovanja kar sam poskrbel zase? S klimo, infrardečimi paneli … verjetno bi bilo to zanj ceneje?

Strokovnjaki iz družbe IBE, d. d. , ki jim je občina naročila izdelavo študije »Alternativni sistemi oskrbe z energijo v naselju Lucija«, so preverili tudi, ali bi lahko lucijske bloke ogrevali ceneje na kakšen drugačen način. Ocenjevali so šest različnih metod ogrevanja, med drugim tudi ogrevanje stanovanj s klimami oziroma toplotnimi črpalkami. Ugotovili so, da obstoječe elektroenergetske napeljave za napajanje posameznih stanovanj, blokov in celega naselja ne bi prenesle prehoda na množično ogrevanje z napravami, kjer je vir energije elektrika, in da bi bilo v tem primeru nujno najprej izvesti dodatne investicije v obnovo, ojačitev in razširitev transformatorskih postaj do stanovalcev, za zagotovitev večje moči in varnost pa bi bile potrebne tudi investicije v samih stanovanjskih objektih in posameznih stanovanjih. Ob upoštevanju stroškov teh investicij bi stroški ogrevanja s temi napravami precej narasli in presegli obstoječe stroške ogrevanja s plinom.

Ali je sploh kakšna možnost, da bi se zneski na položnicah za ogrevanje v Luciji vsaj nekoliko znižali?

Uporabniki daljinskega ogrevanja imajo na voljo kar nekaj ukrepov, s katerimi bi lahko občutno znižali sedanje stroške. V tistih večstanovanjskih objektih, kjer so se že lotili obnove fasade, zamenjave oken, izolacije strehe in drugih ukrepov za učinkovitejšo rabo toplote, poročajo o velikih prihrankih in zelo drugačnih zneskih na položnicah. Ti ukrepi se že prej kot v desetih letih izkažejo za ekonomsko upravičene, pa tudi bivanje v tako saniranih objektih je bistveno bolj prijetno.

In za zaključek še vaše sporočilo občankam in občanom ob vstopu v novo leto …

Predvsem jim v teh prazničnih dneh želim veliko res lepih trenutkov v krogu najbližjih in iskrenega veselja, morda tudi na kateri izmed številnih prireditev in dogodkov, ki jih v decembru organiziramo v občini. Vsem občankam in občanom želim veliko uspeha in zdravja. Zgradili smo trdno skupnost, na katero smo lahko ponosni. Imamo znanje, voljo in pogum za izjemna dejanja. Prevevata nas sočutje in občutek za solidarnost, ki nas povezuje. Predvsem pa v nas gori želja postati še boljši, biti uspešnejši, zaradi česar sem neizmerno hvaležen, da ste mi namenili privilegij vodenja naše skupnosti.

Vsem vam in tistim, ki jih imate radi, želim vse najboljše in vas vabim, da v novo leto stopimo skupaj na Tartinijevem trgu, kjer bo za odlično zabavo skrbela Nuša Derenda.

Intervista al sindaco del Comune di Pirano Peter Bossman

Signor sindaco, è trascorsa ormai la prima metà del suo secondo mandato e, probabilmente, sta già facendo un bilancio di quali compiti siano stati assolti?

Nel mio lavoro non mi pongo tappe precise. Ho i miei traguardi e anche, naturalmente uno scadenzario, ma per me ogni giorno rappresenta una nuova sfida, ogni riunione è un'occasione per fare un passo avanti verso lo sviluppo della comunità. Si conoscono bene alcuni dei problemi che abbiamo risolto o che stiamo risolvendo, poiché sono sempre al centro dell'attenzione, altri, invece, sono meno noti. Si possono notare subito opere e interventi come le strade riassettate, le rotatorie, la fascia costiera a Fornace, i parchi gioco per bambini; tuttavia altri interventi altrettanto significativi probabilmente non sono visibili, come l'isolamento termico dei solai e le nuove finestre nelle scuole, i servizi igienici rinnovati alla scuola dell'infanzia, i nuovi tratti e il risanamento della canalizzazione per le acque reflue e piovane. Probabilmente sono stati notati i nuovi impianti di illuminazione pubblica al parcheggio di Fornace, nella penisola di Sezza, sulla Strada degli olivi e altrove. Molti probabilmente non sono a conoscenza, però, del fatto che grazie a dei più moderni corpi luminosi, ci siamo garantiti sensibili risparmi nei consumi di energia elettrica. Gli investimenti di minore entità e meno appariscenti non sono per noi meno importanti, poiché influiscono in modo significativo sulla qualità della vita delle cittadine e dei cittadini. Usiamo il denaro pubblico con parsimonia e facciamo attenzione ad ogni centesimo. Cerchiamo sempre la possibilità di razionalizzare, di risparmiare, di ottenere finanziamenti a fondo perduto... Siamo relativamente soddisfatti dell'andamento del nostro lavoro e sono felice che il prossimo anno inizieremo la costruzione del tanto atteso Centro degli sport acquatici. Certamente abbiamo fatto molto, ma sono

inesorabile con me stesso e con i miei collaboratori: ammetto apertamente che avrei desiderato poter fare ancora di più.

Se in questi giorni ha avuto occasione di fare una passeggiata a Portorose nelle settimane dell'Avvento, probabilmente non sarà rimasto soddisfatto del numero di ospiti. Si ha l'impressione che negli scorsi anni il viavai di turisti fosse più vivace...

Ciò, purtroppo, accade quando gli alberghi chiudono i battenti. Devo ammettere che ho accolto con grande delusione la decisione dei titolari degli Hotel Metropol, di mettere le proprie capacità ricettive a disposizione degli ospiti soltanto da marzo a ottobre. La destinazione turistica Portorož & Piran (Portorose & Pirano) ha investito molti mezzi e tanto impegno per diventare una destinazione per tutto l'anno. I tempi in cui era possibile offrire soltanto sole e mare, sono ormai tramontati. Pertanto, chiudere le porte degli alberghi non significa soltanto tornare al passato, ma addirittura finire del dimenticatoio. La concorrenza è spietata e dai proprietari responsabili dell'infrastruttura turistica presente nel nostro Comune, ci attendiamo innovazioni, offerte più ricche e variegate, nuove strategie di mercato e non la chiusura degli alberghi, il licenziamento di esperti lavoratori del comparto turismo, il taglio della somministrazione della corrente ai locali alla vigilia della Notte di Portorose e spiagge trascurate.

Questo non è il suo primo scontro con il settore turistico...

Non abbiamo alcun contrasto con chi desidera svilup--pare il turismo nel Comune e contribuire al benessere della comunità. Con loro collaboriamo eccellentemente e ritengo che la municipalità non sia mai stata così aperta a varie forme di collaborazione con il settore economico. Purtroppo, singoli proprietari delle varie strutture turistiche, giunti a Portorose soltanto dopo aver acquistato il pacchetto di maggioranza in aziende già affermate, non hanno capito che la comunità locale è un partner e non un soggetto subordinato al comparto economico. Abbiamo reagito con decisione alle loro mosse, quando le abbiamo ritenute un tentativo di ricatto. Ora cerchiamo di risolvere i problemi con il dialogo ossia con la mediazione. Sono convinto che dialogando potremo giungere prima a soluzioni soddisfacenti, volte a realizzare l'interesse pubblico e a creare un ulteriore sviluppo dell'economia.

Nonostante ciò, ad esempio, il Parco del Sole è ancora recintato. Sarà mai ancora a disposizione dei cittadini per il loro svago, oppure l'attuale titolare, il Marina di Portorose, ha altri progetti riguardo a questi terreni?

Il Parco del Sole rimarrà un parco, a prescindere dai progetti che il titolare ha sulla propria parte di terreni presenti al suo interno. Per questo motivo il Comune ha stilato un piano regolatore particolareggiato, pronto per l'approvazione in Consiglio comunale. Desideriamo, però, trovare un accordo con il proprietario evitando il contenzioso giudiziario. Per questo motivo abbiamo accettato la mediazione.

Come si procede alla definizione dei traguardi e obiettivi del Comune? Ad un osservatore distratto sembrerebbe che le priorità non vengano affrontate nel giusto ordine …

È un dato di fatto che ogni comunità locale, dopo l'entrata della Slovenia nell'Unione Europea, deve seguire con attenzione le priorità decretate da Bruxelles e adeguare i propri progetti ai bandi di concorso dei fondi europei. A volte riusciamo ad ottenere mezzi per i progetti che figurano tra quelli prioritari, altre volte, invece, dobbiamo adeguarci. Ad esempio, quando ci è stata offerta l'occasione di partecipare ai bandi per i porti dei pescatori, abbiamo reagito tempestivamente, predisponendo un progetto valido e andando ad aprire, lo scorso anno, un moderno attracco per i pescatori a Strugnano. L'investimento è stato sostenuto con 900 mila euro di finanziamenti a fondo perduto. Ora si intravede la possibilità di poter attingere al Fondo di coesione europeo per risolvere i problemi del traffico. Per questo motivo, in collaborazione con le cittadine e i cittadini, stiamo lavorando alacremente alla Strategia globale nel settore del traffico, in base alla quale potremmo presentare la nostra candidatura per l'assegnazione di finanziamenti europei a fondo perduto.

Alcune cittadine e cittadini ritengono che di strategie in passato ce ne siano state già a sufficienza e che sia giunto il momento di agire e di cessare di indugiare.

Per potere concorrere all'assegnazione di fondi europei, dobbiamo avere a disposizione una strategia approvata seguendo le procedure previste dal Fondo di coesione europeo. Di simili strategie non dispone ancora né il Comune di Pirano, né alcuna delle altre 63 municipalità che stanno lavorando all'approvazione della strategia stessa. È importante altresì che il Comune sia valutato nel suo insieme, senza concentrarsi su singoli zone o segmenti della mobilità.

Vorrei far notare, che il mito del » è tempo di agire, perché tutti sappiamo cosa bisogna fare«, è tramontato. Come dimostrato dal dibattito pubblico, i pareri "In quale Pirano vogliamo vivere" divergono nettamente. Un gruppo di piranesi ritiene che i problemi del traffico svanirebbero con la costruzione di un autosilo più vicino al centro. Altri, invece, sostengono che Pirano va chiusa completamente al traffico dei mezzi a motore e che i parcheggi devono essere garantiti in periferia. Circa la soluzione dei problemi logistici in città, i pareri sono tanti quanti sono i piranesi. Tutti concordiamo che la situazione deve migliorare, ma subito dopo ci poniamo su posizioni opposte nel difendere minibus, tram, trenini elettrici, tunnel, ascensori, teleferiche, piccoli veicoli elettrici, biciclette... Personalmente, prediligo una soluzione dettata da un approccio sostenibile. Gli esperti dovranno individuare un modello efficace, avendo presente le particolarità della città di Pirano e i desideri dei suoi abitanti.

Al dibattito pubblico di Lucia è emerso che le cittadine e i cittadini sono preoccupati per le conseguenze della nuova strada a scorrimento veloce, che convoglierebbe nel cuore della loro località tutto il traffico in transito verso la Croazia.

I timori sono fondati e pertanto il Comune di Pirano insiste affinché lo Stato e la DARS S.p.A., prima di completare la strada a scorrimento veloce tra Jagodje e Lucia, costruiscano il tratto di super- strada che collegherà Capodistria con il valico di confine a Dragogna. La nuova arteria tra Jagodje e Lucia, inoltre, non deve concludersi con uno svincolo sull'attuale strada di Sezza. Il restringimento della carreggiata in questo punto causerebbe ingorghi, minaccerebbe la sicurezza del traffico, aumenterebbe l'inquinamento e peserebbe notevolmente sulla mobilità dei cittadini del Comune e dei nostri ospiti. Nei colloqui con il ministro Gašperšič, con gli esponenti dei dicasteri per l'Infrastruttura e l'Ambiente, nonché con i funzionari della DARS, abbiamo ottenuto alcune garanzie secondo cui i nostri appunti sarebbero stati tenuti in considerazione. Non ho visto ancora i progetti esecutivi. Perciò, tra breve, presenterò le nostre richieste, anche direttamente, al Presidente del Governo.

GGS
GGS d.o.o., Koper, Vojkovo nabrežje 23
GEODETSKE STORITVE
- ureditev meje
- parcelacija
- izdelava geodetskega načrta
- izdelava etažnega načrta z vknjižbo
- izravnava meje
- zakoličenje objektov
- evidentiranje stavbe
- vpis stavbe v kataster stavb
- legalizacija črnih gradenj
- pridobivanje gradbenih in uporabnih dovoljenj
- pridobitev hišne številke
- komparacija
- pravno svetovanje
tel.: 50 627 83
GSM: 041 638 364
e-mail: info@ggs.si
www.ggs.si
izdelava energetskih izkaznic

Alcuni piranesi sono stati sorpresi e spaventati dagli archeologi che hanno eseguito scavi in Riva Prešeren, Quali cambiamenti ci attendono in Punta?

Pirano ci piace esattamente com'è adesso. Pertanto, ogni intervento che la riguarda viene seguito con particolare attenzione. Ed è giusto che sia così. Ciò, però, non significa che vada tutto bene e che si possa sorvolare su alcuni comportamenti illegali. Ad onor del vero, anche il Comune ha chiuso un occhio quando, negli ultimi tre decenni, in Punta le terrazze si sono allargate a dismisura. I tavolini hanno usurpato una fetta così ampia di suolo pubblico da ostruire anche i passaggi destinati ai mezzi di pronto intervento. Perciò è urgente rimettere in ordine, adeguatamente, uno dei punti turistici più incantevoli della Slovenia.

Che cosa significa »adeguatamente« quando parliamo della Punta?

La nuova soluzione si baserà esclusivamente sulle indicazioni dell'Istituto per la tutela dei beni culturali della Slovenia (ZVKDS) che ha stabilito nei dettagli quali elementi deve avere il riassetto e cosa, invece, non si deve fare. Quando abbiamo ottenuto le indicazioni, abbiamo chiesto a tre studi di architetti di preparare alcune idee -progetto su come non soltanto difendere, ma anche valorizzare le bellezze del nostro patrimonio, garantendo nel contempo le condizioni per offrire servizi di qualità ai nostri ospiti. Ci sono pervenute tre proposte completamente diverse per contenuto e le abbiamo sottoposte all'opinione pubblica. Poi abbiamo scelto uno degli studi affinché, in base a tutti i suggerimenti proposti e rispettando ovviamente i limiti di legge, prepari un progetto per il riassetto di Riva Prešeren. Il documento dovrà tenere in considerazione le conclusioni degli archeologi, che sono all'opera. Gli esperti hanno scoperto elementi nuovi e interessanti sulla storia della nostra città. Pertanto abbiamo deciso di prolungare il periodo riservato agli scavi e li abbiamo allargati ad una zona più ampia di quanto previsto all'inizio. Tutte le scoperte saranno incluse, con l'aiuto dei restauratori e del ZVKDS, nel progetto per il rinnovo di Riva Prešeren. In Punta non succederà nulla che possa intaccare il patrimonio della città.

Eppure alcuni piranesi ritengono che le strutture in vetro, che hanno visto sulle bozze pubblicate dai media, non siano adeguate al centro storico...

Essendo il progetto in fase di preparazione, non possiamo ancora discutere di una proposta definitiva. Devo sottolineare ancora una volta che il riassetto della Punta è urgente. La situazione attuale è illegale, insostenibile e addirittura pericolosa. Spesso sento appunti su come la Punta, vista dal mare, sembri un villaggio degli »zingari«. Non ci possiamo più permettere simili cose. Dobbiamo trovare una soluzione per valorizzare le facciate finora nascoste e che rappresentano la parte più bella del nostro patrimonio in questa regione. Parallelamente desideriamo favorire l'attività indisturbata dei ristoratori, anche nei periodi in cui le condizioni atmosferiche non consentono di tenere aperte le terrazze. Il progettista avrà un compito arduo, poiché oltre alle indicazioni dell'Ente per la tutela dei beni culturali e le necessità dei ristoratori, dovrà tener conto degli agenti atmosferici a cui la Punta è esposta. Non mi illudo che la soluzione finale possa piacere a tutti. Del resto tra noi ci sono cittadini che espongono nei loro giardini dei nani di plastica e sono convinti che siano bellissimi. Ciò non ci esime dall'obbligo di regolare Via Prešeren in base ai canoni dettati dagli esperti e dalle norme di legge. Sarebbe mio desiderio che la prima fase dei lavori, siano essi il rinnovo della spiaggia antistante l'albergo Piran oppure il parco presso la chiesa, inizi già il prossimo anno.

I mesi più freddi ripropongono l'acceso dibattito sui costi del riscaldamento a Lucia. Ritiene che l'ammontare delle spese sia accettabile?

In qualità di residente a Lucia, mi rendo perfettamente conto di quanto le spese del riscaldamento incidano sui budget delle famiglie. Ho chiesto, pertanto, un'attenta verifica di quanto le tariffe siano giustificate e se fosse possibile abbattere ulteriormente i costi. È un dato di fatto che il sistema di riscaldamento a Lucia, dalla sua costruzione negli anni settanta del secolo scorso, al 2008, non ha avuto la necessaria manutenzione e stava per collassare. Il risanamento del sistema è scattato otto anni fa con ampi investimenti per il rinnovo delle caldaie, delle centrali termiche e delle condotte per l'acqua calda. Il nuovo concessionario ha fatto passare il sistema dal poco affidabile gasolio al più moderno ed ecologico gas. Oggi si tratta di GPL, ma tutto è predisposto per il passaggio al metano, quando sarà costruito il metanodotto sino al Comune di Pirano. Sino a quest'anno il concessionario ha investito nel sistema di riscaldamento fondi propri per circa 3 milioni di euro. Ciò naturalmente ha una ricaduta sulle bollette. Oggi i conti sono alti anche perché in passato erano talmente bassi, da non garantire nemmeno la manutenzione minima.

E se il proprietario di un alloggio volesse arrangiarsi da solo? Con il condizionatore d'aria, con i pannelli a raggi infrarossi... probabilmente per lui questo sarebbe più conveniente?

Gli esperti della società IBE S.p.A., alla quale il Comune ha commissionato uno studio su »I sistemi alternativi per l'erogazione di energia nella località di Lucia« hanno verificato se sia possibile riscaldare i condomini di Lucia in modo diverso e meno costoso. Hanno constatato che gli impianti elettro-energetici esistenti non resisterebbero ad un passaggio in massa al riscaldamento con strumenti a elettricità. Sarebbero necessari prima investimenti per potenziare gli impianti e ampliare i trasformatori per garantire potenza e sicurezza a chi usa la corrente elettrica nei singoli alloggi o condomini, dove sarebbero necessari altri importanti investimenti. Calcolando queste spese, il riscaldamento a elettricità sarebbe molto più costoso dell'attuale sistema a gas.

Esiste qualche possibilità che gli importi sulle bollette per il riscaldamento a Lucia, scendano?

Gli utenti dei servizi di riscaldamento a distanza hanno a disposizione una serie di interventi per abbattere le spese. Nei condomini che hanno già provveduto al rinnovo delle facciate, alla sostituzione degli infissi, all'isolamento dei tetti e ad altri lavori, rilevano forti risparmi e importi molto diversi rispetto a prima. Questi investimenti effettuati nel corso degli ultimi dieci anni, si stanno dimostrando quindi economicamente giustificati e anche vivere in simili stabili è molto più piacevole e confortevole.

E per finire ancora il suo messaggio alle cittadine e ai cittadini oramai alle soglie dell'Anno nuovo ...

In questi giorni di festa auguro loro soprattutto di passare, assieme ai propri cari, momenti belli e di sincera felicità. Forse anche partecipando ad uno dei tanti eventi che il Comune organizza in dicembre. A tutte le cittadine e i cittadini auguro molti successi e tanta salute. Abbiamo edificato una comunità solida della quale possiamo andare fieri. Abbiamo il sapere, la voglia e il coraggio per realizzare cose eccelse. Siamo spinti dal senso di empatia e solidarietà, che ci unisce eccellentemente. Ma soprattutto in noi arde il desiderio di essere ancora migliori e di avere maggiore successo, per cui vi sono infinitamente grato di avermi voluto affidare la guida della nostra comunità.

A tutti voi e a chi vi sta a cuore, auguro ogni bene e vi invito ad accogliere assieme l'Anno nuovo in Piazza Tartini, con l'ottimo intrattenimento garantito da Nuša Derenda.

Beli Križ–Arze, Jernejev kanal in Parecag

Piše in foto · Rok Humar, višji svetovalec za investicije in promet, KTUP

Občina Piran nadaljuje z aktivnostmi za izboljšanje cestne infrastrukture in varnosti v cestnem prometu

Občina Piran je v sklopu rednega investicijskega vzdrževanja občinskih cest v prvih dneh decembra zaključila s preplastitvijo dela občinske ceste Beli Križ–Arze (LC št. 312 201). V sklopu nalog iz naslova rednega investicijskega vzdrževanja smo z lokalnimi sanacijami (plombami) sanirali najbolj poškodovane dele cestišča, na katerih so bile številne mrežaste razpoke in udarne jame. Te so posledica prevozov s tovornimi vozili, ki presegajo s prometno signalizacijo določeno omejitev tonaže. Dovolili smo vgradnjo nove kabelske kanalizacije (Gratel), vgradili novo meteorno rešetko za odvajanje meteornih vod in dvoslojno preplastili cestišče v obstoječi širini in v dolžini približno 380 metrov. Pogodbena vrednost vseh gradbenih del, ki jih je izvajalo podjetje CPK, d. d., je znašala dobrih 48 tisoč evrov z DDV-jem.

V drugi polovici novembra smo zaključili z investicijsko-vzdrževalnimi deli na najbolj poškodovanem odseku občinske ceste na območju Jernejevega kanala v Seči (na območju stare čolnarne, LC št. 312 141). Dvoslojno smo preplastili približno 110 metrov cestišča v obstoječi širini in kot stalni ukrep za umiritev hitrosti motornih vozil namestili dvignjeno ploščad (t. i. ležeči policaj). Na celotnem odseku ceste, od središča Seče do Jernejevega kanala (gostilne Ribič), bomo kot dodatni ukrep za umiritev prometa omejili hitrost motornih vozil na 30 km/h, zaradi vedno večjega števila dnevnih kolesarjev pa bomo na celotnem odseku ceste postavili dodatno vertikalno signalizacijo, ki bo vse udeležence v cestnem prometu obveščala o prisotnosti kolesarjev in pešcev. Če s sprejetimi ukrepi ne bomo znižali hitrosti motornih vozil, bo Komisija za tehnično urejanje prometa preučila možnost sprejetja dodatnih ukrepov za umiritev hitrosti, predvsem postavitev preventivnih radarskih merilcev hitrosti, ki obveščajo o hitrosti vozil. Pogodbena vrednost vseh gradbenih del, ki jih je izvajalo podjetje CPK, d. d., je znašala dobrih 16 tisoč evrov z DDV-jem.

Druga polovica oktobra je bila ključna za spremembo obstoječe prometne ureditve na odseku Gorgo–Košta (312 031). Občina Piran je tam uvedla enosmerni promet iz smeri Parecaga (od starega mlina proti šoli) do uvoza za dostavo pri kuhinji Osnovne šole Sečovlje.

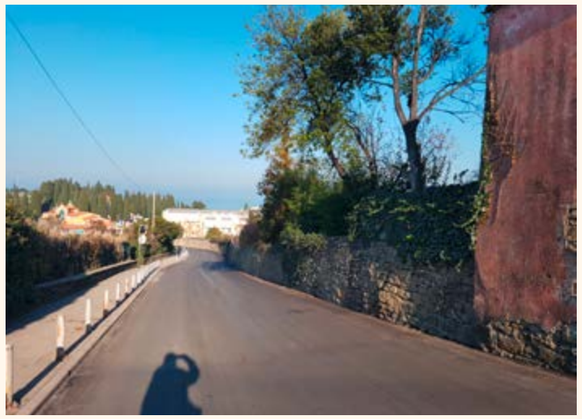
Poleg ureditve novega priključka, ki povezuje spodnjo cesto na Košti in zgornjo cesto za Čedole, smo na lokalni cesti, na kateri smo uvedli enosmerni promet, omejili hitrost vseh motornih vozil na 30 km/h in zarisali pas za pešce, s čimer smo zagotovili večjo varnost za vse udeležence v cestnem prometu, predvsem pa za otroke in šolarje, ki obiskujejo bližnjo OŠ in vrtec in so najbolj ranljiva skupina v prometu.

Parecag

Arze – prej

Arze – potem

Seča – prej

Seča – potem

Predlog za spremembo prometne ureditve, ki jo je poleg osnovne šole in vrtca v Sečovljah podpiral tudi svet Krajevne skupnosti Sečovlje, so podali občinski svetniki 4. volilne enote. Predlog spremembe je eden izmed ukrepov za povečanje prometne varnosti, ki smo ga izoblikovali v sklopu evropskega projekta ROSEE (Aplikacija ukrepov ROSEE na področju infrastrukture cest v okolici vzgojno-izobraževalnih zavodov v pilotni občini Piran). V tem projektu so poleg Sveta za preventivo v cestnem prometu Občine Piran aktivno sodelovali vsi vrtci in osnovne šole na območju piranske občine.

Občina Piran si bo tudi v prihodnje prizadevala za izboljšanje cestne infrastrukture in nadaljevala z aktivnostmi za prometno varnost.

Oljčna pot v Piranu

Zaključena sanacija cestišča

Občina Piran je zaključila s sanacijo Oljčne poti v Piranu, ki je obsegala odstranitev zaključne plasti asfalta, odstranitev zgornjega in spodnjega ustroja cestišča, izdelavo spodnjega ustroja cestišča in betonske bankine na robu cestišča ter montaže cestne varovalne ograje.

Izvedba javne razsvetljave

Občina Piran je leta 2013 sklenila koncesijsko pogodbo s podjetjem Javna razsvetljava o opravljanju lokalne gospodarske javne službe posodobitve in vzdrževanja infrastrukture javne razsvetljave. Med predvidenimi deli in obveznostmi pogodbenih del sta bili tudi opredelitev in izvedba javne razsvetljave na Oljčni poti.
Izbrana lokacija se je izkazala za zahteven izvedbeni zalogaj, saj je Oljčna slepa ulica, vpeta med vzpetino in privatna zemljišča. Ob gradnji smo z izkopi in posegi v cestišče predstavljali veliko oviro za občane, ki so bili do težav gradbenih delavcev zelo razumevajoči.
Celotna trasa javne razsvetljave je dolga dobrih 500 metrov. Izvedli smo jo s cevno kanalizacijo in manipulativnimi kabelskimi jaški, kar poleg polaganja kablov javne razsvetljave v prihodnosti omogoča tudi pokablitev z optičnimi vodniki za kabelsko televizijo in internet. Svetilk in električnih drogov bo skupaj 19, napajajo pa se iz nove prižigališčne omarice.

Območje Košte v Sečovljah

Nova prometna infrastruktura

Konec novembra 2016 je Občina Piran začela z izgradnjo nove prometne infrastrukture, s katero bo celovito uredila prometne razmere na območju Košte v Sečovljah. V okviru investicije bomo pred Osnovno šolo Sečovlje zgradili sodobno obračališče za avtobuse in novo avtobusno postajališče, med gasilskim domom Sečovlje in osnovno šolo pa nov osvetljen pločnik, ki bo zagotovil ustrezno varnost šolske poti. Občina bo poskrbela tudi za preplastitev ceste pred osnovno šolo.

Na podlagi javnega naročila je Občina Piran za izvajalca del izbrala podjetje Hartis, d. o. o. iz Portoroža, strokovni in finančni nadzor investicije pa bo izvajalo podjetje Casaplan, Gregor Jenko, s. p. iz Kopra. Vrednost investicije z DDV-jem znaša 154 tisoč evrov, dela pa bodo predvidoma trajala dva meseca.

Zaradi izgradnje nove infrastrukture bodo izvajalci del občasno postavljali polovične zapore lokalne ceste LC 312021, zato vse občanke in občane v času poteka del prosimo za razumevanje in potrpežljivost.

Rozmanova ulica v Piranu

Novo otroško igrišče

Piran si kot kulturno in zgodovinsko mesto zasluži posebno pozornost tudi pri izbiri in posebni obliki igral ter skrbno izbranih materialih, ki so v tem prostoru nekaj posebnega. Igrala na igrišču na Rozmanovi ulici v Piranu so sodobno oblikovana in omogočajo različne uporabe ter motorične spretnosti. Otroke pričakata tudi vzmetno gugalo v obliki atoma, ki omogoča plezanje in guganje ter spodbuja domišljijo, in previsna gugalnica za guganje v sedečem ali ležečem položaju. Igrala so namenjena različnim starostnim skupinam, od mlajših otrok do starejših mladostnikov, ki bodo spretnosti ravnotežja lahko preizkusili na »skejtu«.

Občina Piran je obenem v starem mestnem jedru ohranila stare igre, in sicer je v tlaku igrišča ohranjena igra ristanc, ki so jo kot otroci igrali sedanji starši in stari starši, takrat sicer s kredo zarisano na asfalt, sedaj pa na mehkejši in varnejši podlagi z vtisnjenimi številkami polj.

Investicija je znašala 29 tisoč evrov, igrala pa so iz kakovostnih materialov, ki ne potrebujejo veliko vzdrževanja in so primerna za urbano okolje.

Nad Pacugom

Občina Piran je v novembru uredila razgledno točko

Stara cesta od Strunjana do Belega križa na posameznih točkah nudi prelepe razglede na Tržaški zaliv, opazovanje z razgledišča pa bo za mimoidoče voznike in pešce odslej še bolj privlačno. Prelepo lokacijo s čudovitim razgledom na morsko in kopno območje Krajinskega parka Strunjan je namreč Občina Piran novembra uredila in opremila s petimi klopmi za posedanje, dvema večjima košema za smeti, pitnikom z vodo in stojali za kolesa, utrjeno in asfaltirano površino pa namenila ustavljanju vozil. K še boljšemu počutju na tej izjemno lepi lokaciji bodo prispevale avtohtone rastlinske vrste, zlasti ko bodo dosegle polno velikost. Verjamemo, da bo kolesarska pot oziroma stara trasa ceste, katere ogled priporoča znameniti turistični vodnik Lonely Planet, odslej privabila še več obiskovalcev.

OŠ Sečovlje

Šola je bogatejša za dve učilnici

Občina Piran je nekdanjo knjižnico v Osnovni šoli Sečovlje preuredila v dve samostojni učilnici, s čimer je zagotovila prostore za izvajanje dodatnih vsebin. V naslednjem letu predvidevamo preureditev sedanjih garderob v sodobno šolsko knjižnico.

Adamičeva ulica

Saniran kamniti zid

Občina Piran je na novo pozidala in utrdila star kamniti zid slikovite vzpenjajoče se mestne ulice, ki povezuje center Pirana s cerkvijo sv. Jurija. Z obnovo je sanirala nevaren zid in ohranila tradicionalno podobo starega mestnega jedra.

Nad deli, ki so nastala po predhodnih arheoloških raziskavah, je bdel Zavod za varstvo kulturne dediščine Piran. Vsak kamen posebej so natančno popisali, določili in vrnili na prvotno mesto. Med izvedbo del so teren redno preverjali arheologi, ki na območju investicije niso našli arheološko pomembnih najdb ali predmetov.

Poseg, ki je potekal po fazah, se je začel oktobra 2013, z zadnjo fazo pa smo začeli februarja letos. Celotna investicija je znašala dobrih 165 tisoč evrov z vključenim DDV-jem.

Kamniti zid – prej

Kamniti zid – potem

Zelenica ob kanalu Fazan v Luciji

Park sv. Lucija vabi k počitku na zimskem soncu

Obrežje kanala Fazan v Luciji po novem krasita dva prelepa borovca. V njuni senci bodo pešci poleti iskali zavetje pred pripeko, nizko ležeči sončni žarki pa v teh dneh mimoidoče vabijo, da se ustavijo in nastavijo soncu. Tlakovana pot odslej omogoča gibanje pod drevesi, tri klopi, s sedežnim delom, izdelanim iz trpežnega akacijevega lesa, pa so takoj po postavitvi postale priljubljena točka Lucijčanov. Občina Piran je prostor dodatno ozelenila s sadikami zimzelenih grmov in trajnic ter presadila oleandre iz senčnih na sončne lege. Betonsko steno črpališča v neposredni bližini pa bo sčasoma prekrila drobnolista vinska trta.

Osrednji del ureditve, trato, bo jeseni 2017 krasila skulptura, ki jo bo posebej za ta prostor izdelal akademski kipar, udeleženec kiparskega simpozija Forma viva 2017, ki ga organizirajo Obalne galerije Piran. Dvema prelepima skulpturama na krožiščih v Luciji se bosta tako pridružili novi, lokacija druge bo na krožišču na Podvozni cesti.

SLOVENSKI REGIONALNO RAZVOJNI SKLAD
KOPER RRC

JAVNI RAZPIS GARANCIJ ZA MIKRO, MALA IN SREDNJA PODJETJA V OKVIRU REGIJSKE GARANCIJSKE SHEME V OBALNO KRAŠKI REGIJI (RGS)

IZVAJALEC: Regionalni razvojni center Koper, Ulica 15. maja 19, 6000 Koper

CILJ RAZPISA: **dajanje garancij** na osnovi ugodnih bančnih kreditov **za začetne investicije v opredmetena in neopredmetena osnovna sredstva in obratna sredstva** (max. 20% odobrenega kredita v povezavi z investicijo. Podjetniki lahko pridobijo garancije v višini do 50% odobrenega kredita s strani bank, ki so vključene v shemo RGS. Iz naslova podeljene garancije se izračuna državna pomoč po shemi »de minimis«.

Med upravičene stroške, sofinancirane s kreditom, ki je zavarovan z garancijo RGS, sodijo: **stroški materialnih investicij,** ki pomenijo stroške nakupa strojev in opreme, nakupa zemljišč, stroške komunalnega in infrastrukturnega opremljanja zemljišč, stroški gradnje in/ali nakupa objekta, **stroški nematerialnih investicij**, ki pomenijo prenos tehnologije z nakupom patentov, licenc, blagovnih znamk, znanja ali ne patentiranega tehničnega znanja in **stroški obratnih sredstev,** povezanih z investicijo, vendar **največ do 20% odobrenega kredita.**

Ročnost kreditov je največ do 8 let, z vključenim do 1-letnim moratorijem. Minimalni znesek kredita je 8.000 €, maksimalni pa 150.000 €. Obrestna mera za kredite: banke različno (1,92% do 2,40% + 6 mesečni EURIBOR).

ROK ZA PRIJAVO:
RAZPIS JE ODPRT DO PORABE SREDSTEV OZ. NAJPOZNEJE DO 16. 5. 2018.

DODATNE INFORMACIJE:
Razpis je objavljen na spletni strani: www.rrc-kp.si
Dodatne informacije: Irena Cergol 05/66 37 583,
e-naslov: irena.cergol@rrc-kp.si
info@rrc-kp.si

Karbonaro

Izgradnja komunalne infrastrukture v Strunjanu

Občina Piran je septembra 2016 naročila izgradnjo komunalne infrastrukture v Strunjanu, področje Karbonaro. Investicija obsega izgradnjo sekundarnega fekalnega kanala v dolžini 156 metrov z izvedbo odcepov za hišne priključke, sekundarnega vodovodnega omrežja z izvedbo novih števcev porabe, javne razsvetljave ob cesti s postavitvijo treh novih svetilk in rekonstrukcijo dostopne ceste do objektov z izvedbo nedrsečega zaključnega sloja asfalta iz eruptivca v dolžini 115 metrov. Delavci podjetja ISBE, d. o. o. so z deli pri izvedbi kanalizacije, javni razsvetljavi, vodovodu in rekonstrukciji ceste končali v novembru. Izvajalci vodovoda, Rižanski vodovod Koper, d. o. o. so z montažnimi deli končali v novembru 2016, tako kot izvajalci elektromontažnih del Javna razsvetljava, d. d. Ljubljana, dobavo in montažo svetilk pa bodo izvedli v januarju 2017. Vrednost celotne investicije, in sicer kanalizacije, vodovoda, javne razsvetljave ter rekonstrukcije ceste, znaša 62.500 evrov.

Vse sladkosti življenja

Piše · Lea Šuligoj, Turistično združenje Portorož, g. i. z.; foto · Arhiv TZP in Italesse

Portorož se pripravlja na 5. Festival penin

Ob decembrskih praznovanjih ne sme manjkati dobra penina in v Portorožu so poskrbeli, da si lahko še tik pred silvestrovim izberete svojo najljubšo. V ponedeljek, 26. decembra, bo v Kristalni dvorani hotela Kempinski Palace Portorož potekal 5. Festival penin.

Okusiti bo mogoče najboljše penine iz kleti Movia, P&F Jeruzalem Ormož, Istenič, Vinakoper, Klet Brda, Vina Štoka, Vinarstvo Rebula, Vina Sanabor in Vinakras. Ponudbo bodo popestrile tudi penine iz italijanskih kleti Tenuta Roletto in Astoria, letos prvič pa bo na festivalu sodeloval tudi eden najodličnejših proizvajalcev avstrijskih penin oziroma sekta Sektkellerei Szigeti.

Festival bo potekal med 15.30 in 22. uro. Za dodatno ponudbo pa bodo znova poskrbeli barmani Seaside Bar Solution iz Portoroža, ki bodo na dogodku pripravljali koktajle Ščepec Mediterana. Glavni sestavini bosta penina in ščepec solnega cveta iz Piranskih solin.

Svečani program na terasi pred hotelom se bo začel ob 17. uri s koncertom vokalne zasedbe Perpetuum Jazzile, slovenski vitezi vina pa bodo skupaj z županom Občine Piran Petrom Bossmanom in vinsko kraljico slovenske Istre Niko Breznikar razglasili zmagovalno penino Portorož 2016. Letos se je na tekmovanje prijavilo 13 peničarjev s 24 vzorci penin, ki se bodo potegovali za pridružitev častitljivi družbi zmagovalcev prejšnjih let - Mihi Isteniču (2012 in 2013), Miranu Sirku iz kleti Bjana (2014) in Vinarstvu Rebula (2015).

Program v parku bo brezplačen, vstopnina v Kristalno dvorano na Festival penin pa bo znašala deset evrov, za kar bo vsak obiskovalec prejel pet degustacijskih kuponov in kristalni kozarec za penino Italesse Richard Juhlin Optimum. Gre za odličen izdelek, ki je nastal v sodelovanju priznanega italijanskega proizvajalca steklenih izdelkov Italesse, številke ena v poznavanju šampanjcev na svetu, Richarda Juhlina in enega najbolj cenjenih obli-

kovalskih podjetij Claesson Koivisto Rune iz Stockholma. Oblika kozarca RJ Optimum je na prvi pogled videti enostavna, a je zasnovana tako, da se lahko arome in iskrenje penine (drobne verižice mehurčkov, t. i. perlage) izoblikujejo do popolnosti.

"Veseli me, da bomo tudi letos lahko okušali odlične penine, ob tem pa prisluhnili še vrhunski glasbi. Festival penin je eden izmed dogodkov, ki obogati zimsko ponudbo naše destinacije, in ob vsem dogajanju na božičnem sejmu je to le še pika na i pred silvestrovim," je povedal mag. Igor Novel, direktor Turističnega združenja Portorož.

Živahen december v Portorožu in Piranu

December v Portorožu in Piranu letos ponuja res lepo bero dogodkov za vse okuse. Odlično je obiskan tudi portoroški božični sejem Vse sladkosti življenja, ki je do zdaj potekal ob koncih tedna, od 23. decembra do 1. januarja pa bo odprt vsak dan. Letos je ponudba na stojnicah še posebej skrbno izbrana, prav vsak dan pa se v parku tudi nekaj dogaja. Od 23. decembra dalje bodo tako nastopili baritonist Neven Stipanov, Vagabunda, žonglerska skupina Čupakabra, godalni kvartet Laurylin in Šavrinski godci. Otroci pa si bodo lahko ogledali predstavi "Pika Nogavička, Klovn Jaka in Dedek Mraz" ter "mali BU".

Na ogled so postavili izdelke varovancev

Piše in foto · Janez Mužič

Prednovoletno vzdušje v Školjki

V Dnevnem centru Školjka Piran, ki deluje v okviru Centra za socialno delo Piran in je namenjen dejavnostim in varovanju starejših, je te dni še posebej veselo in živahno. Tako so pripravili prijetno prednovoletno druženje svojih varovancev in tistih, ki jim nudijo storitve pomoči na domu. Razveselili so jih učenci piranskih osnovnih šol, ki so se z njimi družili ob kulturnem programu, s torto pa jih je v imenu župana Petra Bossmana presenetila podžupanja Občine Piran mag. Meira Hot.

Že v začetku decembra so v vitrinah Mestne knjižnice Piran prikazali izdelke, ki nastajajo na kreativnih delavnicah varovancev. Te ob sodelovanju prostovoljcev potekajo vsak četrtek med 9. in 12. uro v Školjki, nanje pa vabijo tudi druge piranske upokojence. Razstavljeni so številni pleteni izdelki, kot so kape, rokavice in šali, drugi uporabni in dekorativni predmeti, izdelki iz recikliranega materiala, adventni venčki, nakit, okraski in še kaj, kar dokazuje brezmejno kreativnost starejših in izkušenih ustvarjalnih rok, polnih domišljije. Ročna dela presenečajo s svojo pestrostjo in originalnostjo, in če ste v zagati za kakšno darilo, boste tam še do konca leta gotovo našli kaj. Tudi tako namreč zbirajo prostovoljne prispevke za delovanje krožkov.

Odkar imamo praznik, je kaki vse bolj priljubljen

Piše in foto · Janez Mužič

Povprečna letina

Strunjan je slovenska zibelka kakija. Tam je namreč Stanislav Knez leta 1938 kupil prvih 125 sadik tega sadeža in se pogumno odločil za marsikoga takrat tvegano naložbo. V Strunjanu je danes skoraj tretjina vseh nasadov kakija v Sloveniji, njegovi najbolj vneti proizvajalci pa prodajo prizadevno pospešujejo s Praznikom kakija. Prvi je bil leta 2001 in od takrat pod okriljem Turističnega društva Solinar močno promovira kraj. Prerasel je celo v enega najbolj odmevnih in množičnih jesenskih turističnih dogodkov na Obali.

To je kljub slabemu vremenu potrdil tudi letošnji, ki je potekal sredi novembra. Na njegovem slovesnem odprtju je oče Bojan blagoslovil ta zlati sadež, obiskovalce pa so pozdravili predsednik Turističnega društva Solinar Gianfranco Giassi, predsednica Krajevne skupnosti Strunjan Marina Knez, direktor Krajinskega parka Strunjan Marko Starman in piranski župan Peter Bossman. V svojem nagovoru je med drugim o Strunjanu dejal: »Ta biser naše občine poleg naravnih in kulturnih lepot v svojem naročju skriva tudi posebne ljudi. Med organizatorji tega praznika so posamezniki, ki dihajo s krajem in z zanimivimi idejami strunjanske lepote že več let približujejo prebivalcem Slovenije. Želim vam, da bi v objemu vašega domačega kraja še naprej znali črpati številne dobre ideje, ki našo občino postavljajo tudi na kulinarični zemljevid.«

»Letina je povprečna, ni tako dobra kot lani, a je boljša od predlanske,« pa je povedal Gianfranco Giassi. Ob tem je opozoril na zlorabe nekaterih trgovcev, ki uvožen in manj kakovosten kaki prodajajo kot strunjanski.

Razstavljavci so slastni sadež ponujali svež in predelan v kulinarične dobrote. Strokovnjaki so pripravili predavanja o njegovih vrstah in načinu gojenja, potekalo je tekmovanje za največji strunjanski kaki, umetniki so razstavljali svoja dela, organizatorji so poskrbeli za bogat razvedrilni in kulturni program, gostinci pa za pestro ponudbo jedi. Poleg tega se je predstavila solinarska družina in številne so popeljali na vodene oglede tamkajšnjega Krajinskega parka Strunjan, ki je nedavno prejel nagrado za svojo tematsko pot.

Domačini na stojnicah so bili veseli, da lahko še vedno dokaj nepoučenim, a zvedavim obiskovalcem povedo vse o tem sadežu. Ti so lahko spoznali različne vrste kakija, jih poskusili in okusili slastne ter dokaj malo znane domače dobrote iz njega. Predvsem pa so ponudniki prodali dobršen del pridelka; večina obiskovalcev je namreč domov zadovoljno odšla z gajbico ali dvema.

Strunjančani večino svojega pridelka prodajo že na prazniku.

Telovadno vzgojno društvo Partizan Piran

Piše in foto · Janez Mužič

Vabilo v obnovljeno piransko telovadnico

Krajevna skupnost Piran je ob svojem prazniku prijetno presenetila krajane z vabilom na slavnostno odprtje prenovljene telovadnice TVD Partizan na Rozmanovi ulici 35 v Piranu. Župan Peter Bossman in Davorin Petaros, pobudnik ter gonilna sila tega pogumnega projekta, sta jo z rezanjem traku odprla 15. oktobra. Marsikdo je bil ob prvem ogledu prijetno presenečen nad tem, kaj je nastalo v do nedavnega zapuščenih in propadajočih prostorih. Potem ko je bila tam stara telovadnica opuščena, so bili prostori namreč kar dve desetletji pozabljeni, zanemarjeni in so predstavljali zatočišče brezdomcev ter odvisnikov.

V KS Piran so že pred leti ocenili, da je nekdanja telovadnica dodatna vrednost mestu in da mora ostati na uporabo skupnosti. To so namreč še zadnji prostori za športne in rekreativne namene krajanov v Piranu, pa še ti so zaradi zapuščenosti propadali in niso služili svojemu namenu. KS je soglasno potrdila finančni načrt za njihovo sanacijo in pod njenim okriljem so navdušeni prostovoljci združili moči, da je akcija stekla. Občina Piran jih je pri tej ideji podprla in v sodelovanju z Javnim podjetjem Okolje Piran so iz prostorov najprej očistili navlako. Nato so iskali podjetja, monterje, rokodelce in obrtnike, ki bi jim lahko pomagali. Z vztrajnostjo in močno voljo so našli ljudi na različnih koncih Slovenije, ki so bili pripravljeni podariti material in opravljati mojstrska dela s popusti ali pa so jih celo naredili brezplačno.

Odzvalo se je tudi veliko Pirančanov, ki so v svojem prostem času vzeli v roke metle, čopiče in še kakšno orodje. Poleg gradbenikov so se ponudili gasilci PGD Piran, glasbeniki in tudi bolj specializirani izvajalci, ki so pomagali pri ureditvi pisarne, video opreme in sistemov, potrebnih za požarno in drugo varnost. Piranska mladina je pomagala keramičarjem, električarjem, montažerjem toplotne črpalke, klime, novih oken, luči ... Tako je pri sanaciji telovadnice sodelovalo približno 60 prostovoljcev.

V telovadnici so mesto našli garderobni in sanitarni prostori, različne fitnes naprave za rekreativno in tudi bolj profesionalno rabo (gre za Techno gym fitnes opremo, ki jo je z veliko dobre volje in srčnosti odstopilo podjetje Acqua Relax iz Portoroža), mize za namizni tenis, uteži in stojala zanje, številna telovadna orodja, blazine in še kaj. Z namenom vzdrževanja prostora v neprofitne namene in medgeneracijskega povezovanja krajanov so v dogovoru z Občino Piran in KS Piran ustanovili Telovadno vzgojno društvo Partizan Piran. Ta temelji na načelu dostopnosti do rekreacije in športnega druženja za vse generacije. To jim že opazno uspeva, saj število članov društva narašča, telovadnica pa postaja športni medgeneracijski center Pirana.

Predsednica društva Lili Žigo Radoslav v telovadnico vabi nove člane. Odprta je vsak dan od 7. do 22. ure, vse o njej pa lahko izveste tudi na spletni strani tvdpartizan.si, s pisanjem po elektronski pošti na tvdpartizan.piran@gmail.com ali s klicem na 068 149 575.

Praznično je okrašena tudi piranska kamnita luč

Piše in foto · Janez Mužič

Dedek Mraz na svetilniku

Letos je poleg praznično okrašenega Tartinijevega trga drugo leto zapored v lučkah še piranski svetilnik. Društvo prijateljev mladih Piran in Društvo meščanov mesta Piran sta poskrbela, da je na njem tudi novoletna jelka, za katero je okrasitev z lučkami prispevala restavracija Pavel. V predpraznični vzdušju je ob svetilniku in na njem živahneje kot običajno. Mestna knjižnica Piran je tja na Ta veseli dan kulture v iskanju skritega zaklada že popeljala najmlajše, 13. decembra pa je Zavod Abakkum nanj povabili vse, ki so želeli v okviru dogodka Čarobne točke Pirana odkrivati mesto na malo drugačen način. Poleg tega so se otroci z vrtca in šolarji nanj lahko povzpeli do 23. decembra. Še zlasti živahno bo 30. decembra popoldne, ko bo tja prišel Dedek Mraz. Ob jelki bo male radovedneže obdaril s sladkarijami in plišastimi igračami, za kar bo, ob prizadevanjih Pirančanke Tončke Senčar za čimprejšnjo oživitev svetilnika, poskrbela piranskim otrokom vedno naklonjena Javorka Križman.

Novosti iz piranskega akvarija

Piše in foto · Manja Rogelja

Praznično okrašen Akvarij Piran vas vabi

Akvarij Piran s prenovljeno podobo od leta 2009 vabi mlade in ravno prav stare k odkrivanju podvodnih čudes. S svojo lego ob enem najbolj čarobnih mandračev Jadrana je na zemljevidu vsakega turista in obvezno razvedrilo za številne domačine.

Čeprav se nam akvarij na prvi pogled morda zdi majhen, se v njem skriva neverjetno število raznolikih organizmov, ki jih najdemo v našem prav tako majhnem morju. Trudimo se, da obiskovalcem prikažemo različne tipe morskega okolja, značilnega za našo obalo. Opazujete lahko jate rib odprtega morja in tudi tiste malo bolj počasne ter samosvoje ribe, ki si za dom raje izberejo skalnate grebene. Z nekaj sreče in natančnim očesom boste opazili celo sramežljivce peščenega in muljastega dna, ki nam po navadi podarijo le iz peska štrleče oči ali plavut. Če pa se ob vašem obisku kateri od naših stanovalcev predobro skriva, nas povprašajte za namig.

Znova gostimo tudi dolgonosega morskega konjička in jastoga, ki sta tokrat pripotovala iz sosednje Hrvaške, saj ju je pri nas, zaradi zakonske zaščite, prepovedano odvzeti iz narave. Iz tujine smo uvozili parček albanskega kneza in pisane peščenke, ki imata drugače raje toplejše predele Mediterana, ter veliko morsko mačko in raroga, ki ju v severnem Jadranu žal ne srečamo več. Od zanimivejših morskih živali vas bodo pričakali navadni morski psi, moškatne hobotnice, balestre, električni skati, morska šila, murene, ugorji, škarpene in številni drugi, ki plavajo med različnimi vrstami barvitih alg, spužev, morskih trav in vetrnic.

Akvarij Piran tako nudi možnost črpanja znanja o morskih organizmih, morskem okolju in problematiki, vezani nanj, kot tudi le pašo za oči in sprostitev v prijetnem okolju. Če bi radi doživeli več kot samo ogled, se lahko priključite hranjenju rib ali vodenemu ogledu, ob katerem boste poleg podrobnosti o naših varovancih izvedeli več še o samem delovanju akvarija in sistemu, ki ga podpira.

V decembru vas bosta v naših prostorih pričakali čarobna razsvetlitev in prav posebna jelka, v zadnjem tednu v dopoldanskem času za najmlajše pripravljamo ustvarjalne delavnice in pravljice, čakamo pa tudi prihod prav posebnega Božička. Natančen spored dogajanja lahko spremljate na naši facebook strani.

Pa še to. Če bi radi sebi ali svojim najbližjim podarili nekaj drugačnega, vas vabimo k nakupu abonmaja za deset obiskov, lepo darilo pa je tudi vstopnica.

Več kot 1.800 starejših udeležencev iz 18 držav

Piše in foto · Janez Mužič

Golden Age Gym Festival

Portorož z okolico je junija z uspešno organizacijo 25. srečanja nekaj tisoč lastnikov motociklov ikonične znamke Harley-Davidson H.O.G dokazal, da ima potrebno infrastrukturo in je sposoben uspešno gostiti tudi tako velike in odmevne mednarodne dogodke. Shod in vse, kar se je dogajalo ob njem, so na C&IT Awards v Londonu razglasili za avto-moto dogodek leta 2016.

Uspeh pa je Portorož potrdil tudi v času od 2. do 7. oktobra, ko je uspešno gostil 5. Golden Age Gym Festival. Nanj je prišlo več kot 1.800 udeležencev iz 18 različnih držav, med njimi največ, kar 400, Skandinavcev. Festival je pod okriljem Evropske gimnastične zveze organizirala Gimnastična zveza Slovenije in je bil namenjen aktivnim starejšim posameznikom, ki želijo preživeti teden dni aktivnih počitnic v mednarodni družbi svojih vrstnikov, hkrati pa spoznati značilnosti novih okolij.

Organizatorji so jim ob pomoči približno 100 prostovoljcev, od katerih je bila večina študentov Turistice, skupaj z lokalnimi društvi in podjetji pripravili vrsto raznovrstnih športnih in kulturnih dejavnosti, zanimivih delavnic in zabavnega dogajanja. Tako so imeli orientacijski pohod, lokostrelstvo, balinanje in še vrsto športnih dejavnosti, obenem pa so spoznavali značilnosti Slovenije, kot so solinarstvo, čipkarstvo, oljkarstvo in še kaj. Posebno pozornost so energični gospodje in gospe v svojih zlatih letih pritegnili s plesom in telovadbo oziroma koreografskimi plesnimi nastopi, ki so prijetno popestrili tudi posezonsko obarvan Tartinijev trg.

Fit gostje so teden dni širili dobro voljo po Portorožu in zagotovo domov odnesli kopico lepih vtisov. Vsekakor pa je pomembno, da se je turistična destinacija Portorož & Piran znova uspešno promovirala in si podaljšala turistično sezono.

Spoznavanje Pirana, Portoroža in zaledja z novim vodnikom

Piše in foto · Janez Mužič

Piranski kulturni zakladi

Če menite, da Piran z zaledjem že dobro poznate, boste presenečeni, ko boste vzeli v roke brošurico Piranski kulturni zakladi.

Naš mali košček Mediterana ponuja presenetljivo veliko znamenitosti. A tudi tisti, ki menijo, da ga že dobro poznajo, bodo presenečeni, ko bodo vzeli v roke novo brošurico Piranski kulturni zakladi – Po poteh kulturnega turizma po Piranu in okolici. Je v obliki priročnega zemljevida s kratkimi opisi znamenitosti in njihovimi ilustracijami. Popelje kar po šestih tematskih kulturnih turističnih poteh. Nastala je v sklopu evropskega projekta HERA, ki je sofinanciran iz Jadranskega čezmejnega programa IPA 2007–2013. Dosegljiva je brezplačno, je v štirih jezikih, konec septembra pa jo je izdalo in predstavilo Turistično združenje Portorož.

Kot je povedal direktor združenja mag. Igor Novel, želijo z njo spodbuditi kulturni turizem in obiskovalce usmerjati tudi k manj obiskanim točkam. Raziskave so namreč pokazale, da se v veliki meri gibljejo le po obalni poti med Piranom in Portorožem.

Vsaka od šestih poti ima svojo rdečo nit in vsebuje kratke opise znamenitosti na njej. Zgodovinska pot tako zavrti čas nazaj, saj na njej lahko obiskovalec med drugim spozna Tartinija, njegov trg in rojstno hišo, mestno obzidje, piranske palače, svetilnik, vodnjak na Trgu 1. maja in Židovski trg. K obisku muzejev, galerij, razstav in raznih zbirk spodbuja Kulturna pot, ki vodi mimo Mediadoma Pyrhani, Pomorskega muzeja Sergej Mašera Piran, Akvarija Piran, Muzeja podvodnih dejavnosti in Muzeja školjk. Vključuje tudi vse galerije. Nadvse domiselna je Sakralna pot, ki popelje po kar 16 cerkvah oziroma njihovih ostankih. Čas avstro-ogrske monarhije in Portoroža kot mondene destinacije takratne elite razkriva Pot po avstro-ogrski rivieri. Iz Pirana vodi mimo ostankov nekdanjega samostana in cerkvice sv. Bernardina, impozantnih skladišč soli Magazen Grando in Monfort do Grand hotela Palace ter vključuje tudi letos odprt Muzej torbic v Portorožu.

Za tiste, ki si želijo malo dlje in več narave, sta tu še Solna pot in Boškarinova pot. Prva vodi v krajinska parka Sečoveljske soline in Strunjan, v Muzej solinarstva na Fontaniggah, na Formo vivo in še kam, kjer »diši« po soli. Druga pa pospremi po slikovitem in razgibanem piranskem zaledju v šavrinski svet Padne, Sv. Petra, Krkavč in Nove vasi. Tam so med drugim na ogled Tonina hiša, galerija Božidarja Jakca, Slapovi Škrline in Krkavški kamen.

Vodnik je na voljo tudi v brezplačni spletni aplikaciji NEXTO (app.nexto.io). Ta s pomočjo povezave blueetooth ali senzorjev GPS zaznava uporabnikovo lokacijo in ga opozarja na znamenitosti v njegovi bližini. Obiskovalec lahko s slušalkami v ušesih in telefonom v žepu samodejno sprejema informacije o znamenitostih, brez neposredne interakcije z napravo.

Ob jubileju izšla knjiga Dragocenosti starih mestnih jeder

15 let Združenja zgodovinskih mest Slovenije

Leta 2001 so prvi člani, med katerimi je bila tudi Občina Piran, na Ptuju slovesno ustanovili Združenje zgodovinskih mest Slovenije. Ob 15. obletnici so se skupaj z ostalimi, kasneje pridruženimi člani znova sestali na Ptuju in 9. novembra slovesno obeležili jubilej. Gostitelji so v Dominikanskem samostanu pripravili slovesno praznovanje, na katerem so se zbrali vsi župani in drugi predstavniki mest članic, predstavniki gospodarskih družb, prijatelji in podporniki Združenja zgodovinskih mest Slovenije ter vsi, ki se zavedajo dragocenosti zgodovinskih mestnih jeder in pomena kulturne dediščine za življenje in gospodarski razvoj mest.

Ob jubileju je zdajšnjih 14 članic izdalo tudi knjigo Dragocenosti starih mestnih jeder, v kateri so predstavljene kvalitetne in uspešno izvedene prenove v starih mestnih jedrih, avtorica knjige je prof. dr. Živa Deu. »S knjigo se mesta želijo oddolžiti meščanom, ki ustvarjajo, kreirajo in usmerjajo celodnevni in celoletni mestni utrip ter sporočajo, da so naša stara mesta še vedno mlada in vitalna, ter podjetnikom, ki se v mestih neumorno trudijo za poslovni utrip mesta,« je ob predstavitvi knjige na Ptuju povedala Mateja Hafner Dolenc, generalna sekretarka Združenja zgodovinskih mest Slovenije. Članice so s knjigo želele tudi pokazati, da je življenje mest velika skrb in odgovornost lokalnih skupnosti. Brez uspešnega sodelovanja meščanov, podjetnikov in lokalne skupnosti bi bila naša mesta le prazni prostori, pa čeprav še tako lepi, stari in dragoceni.

Tudi znamke nas opozarjajo na varovanje morskega okolja

Piše in foto · Janez Mužič

Delfini, kiti in strunjanski park na znamkah

»Ni treba daleč, da vidimo razigrane družine delfinov, ki se nastavljajo objektivom navdušenih domačink in domačinov ter obiskovalk in obiskovalcev. Zlasti Piran nudi izjemne razgledne točke na širno domovanje živalstva, ki k nam pogosto zahaja – kot velika pliskavka – ali pa nas obišče le občasno. Z nadpomenko naravne danosti lahko opišemo vseh pet motivov, ki jih boste od danes lahko lepili na pisma in razglednice. Morje pa je stična točka, ki povezuje te čudovite živalske vrste s strunjanskim flišnim klifom.« S temi besedami je župan Peter Bossman na pot po svetu pospremil pet znamk iz serij Živalstvo in Naravni parki Slovenije. Pošta Slovenije, Filatelistična zveza Slovenije, Morigenos – slovensko društvo za morske sesalce, Krajinski park Strunjan in Občina Piran so jih predstavili 29. septembra v Hotelu Laguna v Strunjanu.

Po svetu tako s poštnimi pošiljkami že potujejo in promovirajo bogastvo našega morja velika pliskavka, navadni progasti delfin in navadni delfin. Družbo jim dela še brazdasti kit, ki je druga največja vrsta kita na planetu. »Sicer ni redno prisoten pri nas, a v povprečju vsake štiri do pet let kak priplava k nam in odide,« je povedal mag. Tilen Genov, predsednik Morigenosa. Za razliko od pliskavke sta podobno redko vidna tudi navadni progasti delfin in navadni delfin, ki ju v severnem Jadranu in Tržaškem zalivu lahko opazimo zgolj občasno. A kot je povedal Genov, prisotnost teh velikih plenilcev v nekem morskem sistemu kaže na razmeroma dobro stanje tega sistema, ob čemer je poudaril: »Pobudo za to zbirko znamk smo dali, ker želimo opozoriti, da delfini pri nas niso nekaj eksotičnega, nekaj nenavadnega, ampak nekaj, kar imamo na svojem dvorišču. Pri tem pa opozarjajo javnost na potrebo varovanja tega okolja.«

Vse štiri znamke je oblikoval Matjaž Učakar, ki je poskrbel, da so v dvojnem tisku oziroma tudi v ultravijolični tehnologiji. Tako se pod UV-svetilko pri veliki pliskavki pokaže njeno okostje, pri brazdastem kitu zooplankton kril, pri navadnem progastem delfinu ligenj in pri kratkokljunem navadnem delfinu sardela. To je namreč njihova najljubša hrana. Poleg tega znamke omogočajo, da s pomočjo aplikacije Aurasma prek mobilnega telefona ali tablice pridemo še do dodatnih vsebin, povezanih s podobami na znamkah. Ob tem spomnimo, da je Učakar pred tremi leti že oblikoval štiri izjemno inovativne znamke z motivi naših rib, ki so bile natisnjene z nanosom prave piranske soli. Tudi sicer je avtor nedavno predstavljene znamke sardele in znamk ribona, kavala, spirografa, fratra, kanoče, špara, morske vetrnice in orade, ki jih je do sedaj v sodelovanju s piranskim filatelistom Mitjo Jančarjem že izdal Akvarij Piran.

Ob tej priložnosti so predstavili še znamko z motivom strunjanskega flišnega klifa. Ta 80 metrov visoka morska prepadna stena je najvišji flišni klif na Jadranu in najdragocenejši del med številnimi naravnimi lepotami Naravnega parka Strunjan. V seriji naravni parki Slovenije je izšla ob tednu Sredozemske obale, ob tem pa je direktor parka Marko Starman med drugim poudaril, da se z njo lahko sedaj še bolj zavedamo, kako pomembno je, da ta klif ohranjamo takega, kot je.

Prinašajo podobo našega sveta, njegove probleme, pa tudi radosti

Piše in foto · Janez Mužič

Jaslice po piranskih cerkvah

Društvo Prijatelji zakladov sv. Jurija Piran je pred božičem že 17. leto zapored povabilo na ogled razstave jaslic po piranskih cerkvah. Postavili so jih na kar desetih mestih in so izdelek dijakov ter učencev katoliških gimnazij in osnovnih šol iz Šentvida pri Ljubljani, Maribora ter Vipave.

Jaslice mladih so na ogled v Krstilnici sv. Janeza in cerkvah Marije Tolažnice, sv. Štefana, Marije Snežne, sv. Petra in sv. Roka. Poleg tega so v župnijski cerkvi sv. Jurija na ogled župnijske jaslice iz 19. stoletja, ki so jih postavili Robert Letica, Riko Butuči in Srečko Vogrin, v oboku pod župnijsko cerkvijo sv. Jurija so jaslice, ki jih je postavil Ubald Trnkoczy, v Pinakoteki Minoritskega samostana so samostanske jaslice, ki jih je postavil Marko Jezernik, v nekdanji cerkvi sv. Katarine pa si lahko ogledate še jaslice, ki so prav tako delo Jezernika.

Razstavo so odprli 18. decembra v Župnijski cerkvi sv. Jurija, kjer so pred vabilom na skupinski ogled jaslic nastopili vokalno-instrumentalna skupina 4. c razreda Škofijske klasične gimnazije. Na orglah je igrala Barbara Barać iz Študentskega doma J. F. Gnidovca. Jaslice si je moč ogledati do 6. januarja 2017, vsak dan med 10. in 17. uro.

Piran ima tesne prijateljske vezi z enajstimi mesti sveta

Piše in foto ·Janez Mužič, Ariana Buzleta

3. Dan pobratenih občin

21. september je v Piranu dan pobratenih občin in tudi letos je bila to priložnost, da mladi spoznajo piranske vezi z drugimi mesti, sodelovanje z njimi in prijateljstva. Na Tartinijevem trgu so se zbrali otroci piranskih osnovnih šol, Centra za komunikacijo, sluh in govor Portorož, Centra za usposabljanje Elvira Vatovec Strunjan in Glasbene šole Piran. Učenci so z glasbo na odru predstavili enajst mest, s katerimi je pobratena občina (Vis, Aquileia, Ohrid, Bjugn, Castel Goffredo, Indianapolis, Valletta, Acqualagna, Mangalia, Porano in Karşiyaka). Pripravili so tudi številne delavnice in stojnice, ki so jih opremili z značilnimi predmeti iz teh mest ter mimoidočim ob odgovarjanju na vprašanja povedali vse, kar vedo o njih.

Zbrane mlade je nagovorila podžupanja mag. Meira Hot, ki je dejala: »Pobratenje mest ni sodobna iznajdba, taki dogovori so obstajali že v začetku 20. stoletja med angleškimi in francoskimi mesti. Pobratenje mest je postalo široko razširjen način za spravo in podporo po 2. svetovni vojni med mesti iz držav, ki so bila do pred kratkim razdeljena. S sklepanjem prijateljstev med mesti so njihovi prebivalci spoznali drug drugega bolje in se tudi razumeli bolje. S spodbujanjem čezmejnih projektov v obojestransko korist pa so se naučili tesneje sodelovati. Izkoristite dane možnosti za učenje tujih jezikov in spoznavanje prijateljev, s katerimi boste morda v prihodnje navezali tudi bolj tesne osebne stike.«

Pozdravil jih je tudi podžupan Bruno Fonda, ki je med drugim dejal: »Pobratenja dajejo možnost za razvijanje novih oblik sodelovanja in izmenjav med učenci, učitelji in šolami, prispevajo k medsebojnemu razumevanju ter spodbujajo aktivno vlogo mladih. Vse mlade zato vabim, da čim več komunicirate med seboj, saj se le z dialogom in medsebojnim spoznavanjem lahko borimo proti zlorabam, nezakonitim ravnanjem in uporabi moči za dokazovanje superiornosti. Vi, mladi, ste naša prihodnost in zagotovilo za mir v Evropi in svetu.«

Vključevanje mladih in skrb za ljudi s posebnimi potrebami

Občina Piran partner v projektih YouInHerit in COME-IN

Občina Piran se je v letu 2016 vključila v dva projekta na programu Interreg Central Europe (www.interreg-central.eu/Content.Node/home), ki sta 85-odstotno financirana iz Evropskega regionalnega razvojnega fonda, ki deluje v okviru Evropske komisije.

Projekt YouInHerit – Youth involvement in the innovative valorisation and revival of traditional trades and crafts as cultural heritage to make urban regions more atractive and competitive in a dynamic age, v katerega je vključenih 12 partnerjev iz Italije, Madžarske, Poljske, Hrvaške in Slovenije, želi izboljšati upravljanje s kulturno dediščino na način, da vključi mlade, kot ključno družbeno skupino, in s tem zagotovi strokovno, gospodarno in trajnostno rabo kulturne dediščine. »V okviru projekta bo Občina Piran opravila status quo analizo obstoječega stanja na področju povezave med kulturno dediščino in vključevanjem mladih ter prikazala kulturno dediščino kot panogo, ki jo je treba ekonomsko ovrednotiti kot dobrino, ki drugače nima tržne vrednosti, obenem pa upoštevati načela varstva kulturne dediščine,« je povedala vodja projekta na Občini Piran Alenka Popić.

Občina Piran je partner tudi v projektu COME-IN! – Cooperating for Open access to Museums – towards a widEr INclusion, ki se prav tako izvaja v okviru Programa Interreg Central Europe. Projekt obsega skupno 14 partnerjev iz sedmih držav. Iz Slovenije je partner v projektu tudi Pomorski muzej Sergej Mašera Piran, pridruženi partner pa Center za komunikacijo, sluh in govor Portorož. Glavna aktivnost projekta bo postavitev štirih klančin s ciljem izboljšati dostopnost do kulturnih spomenikov ljudem s posebnimi potrebami. Občina Piran bo s projektom COME-IN! konkretno dvignila raven dostopnosti do osrednjih kulturnih spomenikov mestnega jedra.

Tudi s prostovoljstvom in donacijami do novih možnosti za rekreacijo

Piše in foto · Janez Mužič

V lucijskem gozdičku nastaja telovadnica na prostem

Športno, kulturno in izobraževalno društvo Jaz sem najboljši že vrsto let izvirno skrbi za številne množične rekreativne in družabne dogodke na Obali. Na njegovo pobudo je, na primer, s prostovoljnim delom in donacijami pri avtokampu na rtu polotoka Seča pred leti nastal tudi zunanji fitnes, ki je pokazal, kaj lahko naredimo za kakovostnejše življenje, če se povežemo z dobro voljo. Pri postavitvi naprav je prek projekta Parenzana sodelovala tudi Občina Piran. Danes se tam na priljubljeni poti tik ob morju veliko ljudi z veseljem ustavi in potelovadi na desetih zunanjih fitnes napravah.

Ta fitnes po izkušnjah društva kar kliče po novih podobnih lucijskih športno-rekreativnih površinah na odprtem, ki so dostopne brezplačno. Tako so našli še en idealen kraj za trim stezo in druge dejavnosti, ki krepijo telo in dušo. »Ponuja jih gozdiček za bencinskim servisom na desni strani ceste, ki iz Lucije vodi proti Sečovljam. Zanj do nedavnega veliko Lucijčanov sploh ni vedelo, saj je bil zaraščeno odlagališče smeti, prepuščeno samemu sebi. Še pred dobrega pol stoletja so bile na terasah njive, sicer pa na poti, ki vodi skozenj, raste najdebelejša cipresa v Sloveniji,« pravi gonilna sila ŠKID Jaz sem najboljši Mojmir Kovač.

Stroške za vso ureditev območja ocenjujejo na 150.000 evrov, ki jih v društvu zbirajo z donacijami, o čemer lahko več najdete na spletni strani telovadnica-lucija.si. Kovač napoveduje, da bo telovadnica v gozdičku prostor za zdrave aktivnosti ljudi vseh generacij, točka srečevanja in druženja. Ob tem dodaja: »Ideja je dobro sprejeta in vse več nas je, ki vzneseno ter polni pričakovanj s prostovoljnim delom in donacijami podpiramo projekt.«

Pridobili so že vsa soglasja in poleti s prostovoljci v gozdičku izpeljali nekaj čistilnih akcij. Pot skozi gozdiček, ki je bila narejena pred približno desetimi leti, Okolje Piran čisti in ureja prek javnih del, ki jih financirata Zavod RS za zaposlovanje in Občina Piran. V zadnjih dveh letih so jo naredili bolj varno, požagali in očistili veliko suhih dreves in vej. Na stezo so večkrat nasuli gramoz, ki pa ga dež vztrajno spira. Pri delih so sodelovali tudi lucijski prostovoljci, med katerimi je Egon Štibilj iz Okolja Piran, ki so po čistilnih akcijah odpeljali velike količine lesa, vej in smeti.

Sedaj pripravljajo teren za športna orodja in otroška igrala. Zanje so že zbrali predračune, sicer pa pravijo, da se bo ta telovadnica sčasoma razvijala. Po načrtih nameravajo poleg 20 postaj trim steze postaviti tudi atraktiven 18-metrski tobogan, ki bo najdaljši suhi tobogan v Sloveniji. Družbo mu bo delal 30-metrski zip-line oziroma žičnica za adrenalinske zanesenjake, postavili bodo še gugalnice, plezala in druga igrala za otroke. Njim bo namenjena

Mojmir Kovač: »Ideja je dobro sprejeta. Vedno več nas je takšnih, ki s prostovoljnim delom in donacijami sodelujemo pri njeni uresničitvi.«

tudi gozdna učna pot, ki bo opremljena s tablami z opisi tamkajšnjih rastlin in živali. Ker ima Lucija malo parkovnih površin, sploh takšnih, ki bi poleti nudile naravno senco krošenj, bodo s klopcami v zavetju borovcev poskrbeli za kotiček za seniorje. Tako bodo tudi starejši radi zahajali tja in prijetno kramljali o zadnjih novicah.

V zvezi s tem projektom pa bo, glede na to, da bo na občinskih parcelah v javni uporabi, treba še jasno določiti, kdo bo skrbel za vzdrževanje naprav in zagotavljanje varnosti pri uporabi.

Pomoč občanki ob nesreči

Piše · ZB za vrednote NOB občine Piran in Rdeči križ Piran

Ob požaru in eksploziji plina izgubljeno vse

V petek, 2. decembra, okoli 8. ure zjutraj se je življenje naše krajanke Rozine Šušmelj obrnilo na glavo. Ko je zjutraj vstala iz postelje in se namenila v kopalnico, je prišlo najprej do silovite eksplozije, nato pa še do ogromnega požara v njeni hiši na Rozmanovi 36 v Piranu. V trenutku je zagorelo, vse do prihoda gasilcev pa so pomoč nudili sosedje in delavci Javnega podjetja Okolje Piran. Šušmeljevo so rešili smrti, utrpela je opekline po rokah, obrazu in hrbtu.

Reševalci, ki so prispeli na kraj požara in videli, v kakšnem stanju je, so jo takoj odpeljali v klinični center na zdravljenje, saj so bile opekline preobširne za lokalno zdravljenje. V hiši je bila tudi njena vnukinja, ki je na srečo spala in bila pri tem pokrita čez glavo. Ko je prišlo do eksplozije, so drobci okenskih stekel v sobi naredili pravo razdejanje. Rešila se je s skokom iz prvega nadstropja in jo tako odnesla le z manjšimi praskami.

Kljub hitremu posredovanju gasilcev iz Gasilske brigade Koper in prostovoljnih društev je vse, kar je bilo v hiši, zgorelo. Strokovnjaki so ob pregledu hiše ugotovili, da je zaradi eksplozije in požara tako načeta, da jo bo najverjetneje treba v celoti porušiti.

Šušmeljevo so v kliničnem centru zaradi težkih opeklin in težav s srcem takoj dali v umetno komo in ji nudili najboljšo oskrbo. Hči in sin z družino sta ves čas bedela ob njej in čakala na spodbudne novice. V petek, 9. decembra, teden dni po tragediji, se je Šušmeljeva zbudila iz umetne kome in vsem vlila upanje na izboljšanje njenega zdravstvenega stanja. Spominja se požara, bližnji pa ji skušajo dejansko razdejanje in uničenje vsega, kar ji je bilo najdražje, še nekaj časa prikrivati. Ne vedo, kaj se bo zgodilo, ko ji bodo prej ali slej razkrili resnico in jo soočili z dejstvom, da bo treba tam zgraditi popolnoma nov dom ter začeti s popolnoma novim življenjem. Čeprav je hiša zavarovana in bo zavarovalnica povrnila določen znesek odškodnine, ji vsega, kar je izgubila v požaru, vseeno ne bo nikoli povrnila. Družina upa, da se bo njeno stanje vsak dan izboljševalo, v tem trenutku se zato z dejanskim stanjem pogorišča in zavarovalnico ne ukvarjajo, osrečuje jih že dejstvo, da je njihova mama nesrečo preživela.

Prostovoljni prispevki – pomoč ob eksploziji

V času dobrodelnega decembra, ko se ljudje še bolj kot sicer obdarujemo in izkazujemo ljubezen ter dobroto do sočloveka, vas vabimo, da marsikatero nepotrebno ali predrago božično-novoletno darilo raje nadomestite s smiselno in prepotrebno donacijo, s katero bomo našim občanom pomagali do novega toplega doma. Občane, podjetja, podjetnike in vse ostale ljudi dobre volje in srca zato prosimo, da prispevate po svojih najboljših močeh. Prostovoljne prispevke lahko nakažete na TRR Rdečega križa Slovenije, Območnega združenja Piran: 10100-0032621580, odprt pri Banki Koper, sklic: 2016, namen: "pomoč ob eksploziji". Za dobrosrčnost se vam iskreno zahvaljujemo.

ZB za vrednote NOB občine Piran in Rdeči križ Piran

Invito a donare per alleviare ai danni dell'esplosione

Nell'ambito delle festivita di dicembre si usa fare regali e si compiono anche tante opere di beneficenza, dimostrando cosi' il nostro amore verso il prossimo e la nostra carità. Al posto di regali forse inutili o troppo costosi con un nostro gesto caritatevole si potranno alleviare le sofferenze e aiutare i nostri concittadini a ricevere quanto prima la felicita e il calore di una nuova casa. Si invita pertanto tutti i cittadini le imprese e gli imprednitori e le altre persone di buona volontà e di buon cuore, a contribuire con offerte di beneficenza. I contributi volontari si possono versare sul conto bancario della Croce Rossa di Slovenia- Associazione regionale di Pirano: 10100-0032621580, Banka Koper, numero di riferimento; 2016, causale "Aiuti per i danni di esplosione." Grazie per la vostra carità!

Associazione Combattenti per i valori della LPL del Comune di Pirano e la Croce Rossa di Pirano

OBVESTILO
PODELITEV TARTINIJEVEGA PRIZNANJA

Občina Piran vse občane in institucije v občini obvešča, da lahko podajo predloge za podelitev Tartinijevega priznanja za izjemne dosežke s področja kulture v občini Piran.

Občinsko priznanje bo župan Občine Piran podelil na osrednji občinski prireditvi ob kulturnem prazniku. Pisne predloge z obrazložitvijo posredujte na naslov Občina Piran, Tartinijev trg 2, 6330 Piran, najkasneje do petka, 6. januarja 2017.

AVVISO PUBBLICO
PER IL CONFERIMENTO DEL RICONOSCIMENTO TARTINI

Il Comune di Pirano informa i cittadini e le istituzioni nel Comune che possono formulare le proposte per il conferimento del Riconoscimento Tartini assegnato per i risultati eccezionali conseguiti nel settore della cultura.

Il riconoscimento sarà conferito dal Sindaco del Comune di Pirano alla celebrazione ufficiale in occasione della Giornata della cultura. Le proposte corredate dalle motivazioni vanno inoltrate in forma scritta all'indirizzo Comune di Pirano, Piazza Tartini 2, 6330 Pirano, entro e non oltre venerdì 6 gennaio 2017.

Celostna prometna strategija Občine Piran

V kakšnem Piranu si želimo živeti?

Občina Piran Comune di Pirano
Evropska unija
Republika Slovenija Ministrstvo za infrastrukturo in prostor
e lineal
Celostna prometna strategija Strategia globale dei trasporti

Eden izmed pomembnejših ciljev Evropske unije je zaustavitev nenehnega povečevanja emisij toplogrednih plinov, še zlasti v prometu. Zaveda se, da je zagotavljanje cenovno ugodne in učinkovite mobilnosti oseb in blaga ključni dejavnik za konkurenčnost notranjega trga EU, zato rešitev išče v razvoju trajnostne mobilnosti, s katero želi zmanjševati in odpravljati škodljive posledice povečanega prometa, kot so hrup, okoljska škoda, prometne nesreče, bolezni dihal, zastoji v prometu, podnebne spremembe …

Da bi pospešil razvoj in zavedanje o okolju prijaznih načinih mobilnosti, je Evropski kohezijski sklad s sofinanciranjem celostnih prometnih strategij podprl in spodbudil lokalne skupnosti, da pri načrtovanju svojega prometa razmišljajo trajnostno. Na razpis za sofinanciranje operacij Celostne prometne strategije v okviru Operativnega programa za izvajanje Evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020, ki ga je objavilo Ministrstvo za infrastrukturo Republike Slovenije, se je uspešno prijavila tudi Občina Piran.

Ker gre za področje, ki po mnenju občank in občanov odločilno vpliva na kakovost njihovih življenj, se je občina odločila, da bo svojo prometno strategijo izdelala v sodelovanju z javnostjo. Tako je že v prvi fazi odprla 30-dnevno javno razpravo, v okviru katere so občanke in občani dobili priložnost, da s svojimi predlogi sooblikujejo prihodnjo ureditev prometa v njihovem kraju. Na posebni e-poštni naslov predlagam@piran.si, ki ga je Občina Piran odprla izključno za zbiranje predlogov občank in občanov, so izdelovalci prometne strategije iz podjetja Lineal prejeli več kot sto elektronskih sporočil z zelo različnimi predlogi. Večina se je nanašala na najbolj akutne težave starega piranskega mestnega jedra. Nekatere predloge že poznamo, drugi so bili bolj domiselni. Tako si je eden izmed predlagateljev zaželel gondolo, drugi tunel s tekočim trakom, tretji električne rolke … Prepričljiva večina predlagateljev pa se je zavzela za postopno zapiranje starega piranskega mestnega jedra za avtomobile, pod pogojem, da občina zagotovi dodatna parkirna mesta za prebivalke in prebivalce ter učinkovito povezavo med parkirišči in njihovimi domovi.

Občina Piran je v tem obdobju izvedla tudi dve javni razpravi. 11. oktobra 2016 se je skoraj sto Pirančank in Pirančanov zbralo v piranski Apollonijevi palači. Zelo dobro pa je bila obiskana tudi druga javna obravnava, ki je dan kasneje potekala v prostorih Krajevne skupnosti Lucija.

Ker celostna prometna strategija ne bo odgovarjala le na vprašanje, kako želijo prebivalci živeti v občini, temveč predvsem v kakšni občini želijo živeti, je bilo prav vsako mnenje dragoceno. Vse zbrane predloge je izdelovalec celostne prometne strategije ovrednotil z vidika ekonomske, okoljske, prostorske in tehnične sprejemljivosti. Svoje ugotovitve bo javnosti predstavil v začetku prihodnjega leta.

Pri pripravi tega ključnega dokumenta za prihodnost naše lokalne skupnosti si Občina Piran tudi v prihodnje želi aktivnega sodelovanja javnosti. Z izdelovalci celostne prometne strategije si bo prizadevala, da v sodelovanju z občankami in občani oblikuje takšen strateški dokument, ki bo Občino Piran postopoma, a učinkovito razbremenil aktualnih prometnih zagat, izboljšal mobilnost občank in občanov in jim zagotovil kakovosten življenjski prostor.

Brezplačno energetsko svetovanja za občane

Občina Piran v mreži ENSVET

Občina Piran sodeluje v mreži ENSVET – programu brezplačnega energetskega svetovanja za občane, ki v lokalnem okolju nudi individualno, brezplačno, neodvisno energetsko svetovanje ter informacijske izobraževalne in ozaveščevalne dejavnosti za promocijo ukrepov učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije. Mrežo skupaj z zainteresiranimi občinami organizira Eko sklad, ki je hkrati tudi koordinator mreže in vodi delovanje občinskih svetovalnih pisarn ter vanjo vključenih energetskih svetovalcev.

V pisarnah mreže ENSVET, ki so razpršene po celi Sloveniji, delujejo usposobljeni neodvisni energetski svetovalci. Z brezplačnimi nasveti in razgovori pomagajo pri izboru, načrtovanju in uresničevanju investicijskih ukrepov učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov v stanovanjskih stavbah.

V sklopu sodelovanja Občina Piran na svoji spletni strani redno objavlja gradiva in novice, s katerimi občane seznanja z razpisi Eko sklada in novostmi pri učinkoviti rabi energije URE v njihovih domovih. V preteklosti smo organizirali tudi nekaj predavanj in seznanitev, po novem letu pa vse zainteresirane občanke in občane čaka novo srečanje z energetskim svetovalcem Davorinom Kravanjo. Termin in lokacija srečanja bosta objavljena na spletni strani Občine Piran, zato vas vabimo, da jo redno spremljate.

Program celovite skrbi za brezdomne

Vabljeni na Kažunovo tržnico

Izdelki iz ustvarjalne delavnice, oblikovani za kažunovo dobrodelno tržnico.

Delovna aktivacija s kažunovci – nabiralka sivke.

Kažunov vrt – prostovoljec Igor s ponosom skrbi za kažunove kure z jajci.

Kažun Piran je program celovite skrbi za brezdomne v občini Piran, ki ga izvaja Center za socialno delo Piran. Pod eno streho združuje delo na terenu, dnevni center z informativno-svetovalno pisarno, sprejemališče in zavetišče za brezdomne Kažun ter številne projektne aktivnosti, kot so Kažunov samooskrbni vrt, Kažunova dobrodelna tržnica, Kažunove delavnice in ustvarjalnice. Je del javne mreže nacionalnih programov socialnega varstva in je vključen v Mrežno združenje sorodnih programov v okviru Društva Brezdomni do ključa.

Brezdomstvo in socialna izključenost lahko prizadeneta nas, vas, njih, vsakogar. Zato se odzivajmo na stiske, ko jih zaznamo ali izvemo za njih. Bodimo humani in solidarni ljudje, drugih ni namesto nas – spoštujmo to!

Ko se boste v predpraznični dneh sprehodili po Župančičevi ulici, postojte pred hišo številka 14, morda vas pričakamo na Kažunovi tržnici!

Pokličite in obiščite nas! Za stike smo vam voljo Aljoša Golubič (051 246 315), Antica Erlič (051 340 543) in Ingrid Ličen (051 250 940).

Da je Kažunov voz varno potoval tudi v letu 2016, so poskrbeli Občina Piran, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Zavod za zaposlovanje, OS Koper, uporabniki z lastnimi prispevki, 15 prostovoljnih delavcev in zaposleni v programu, v sodelovanju s kolegicami iz Centra za socialno delo.

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste nas s svojo solidarnostjo podprli in prispevali po svojih močeh: Mlinotest, Mlinček Lucija, Društvo tabornikov rod Sergej Mašera Piran, Rdeči križ Piran in drugi humanitarci, Društvo ljubiteljev kulturne in naravne dediščine Anbot, Društvo meščanov mesta Piran, Gimnazija, elektro in pomorska šola Piran in dijaki, JP Okolje Piran, Luka Koper, d. d., Semenarna Vanja, Droga Kolinska, lokalni kmetovalci s piranske tržnice, dragi kolegi in kolegice, prijatelji, znanci, krajani, občani in številni drugi ljudje dobrega srca …

Alternativni sistemi oskrbe z energijo v naselju Lucija

Energija za prihodnost

O stroških ogrevanja večstanovanjskih objektov v Luciji je bilo prelitega že veliko črnila. Vedno znova se odpirajo vprašanja o tem, ali je sedanji način ogrevanja z utekočinjenim naftnim plinom dovolj učinkovit in ekonomičen ter ali je razdelitev stroškov med uporabniki pravična. Posamezni lastniki stanovanj v Luciji so celo prepričani, da bi lahko dosegli bistveno nižje stroške toplote z drugačnim načinom ogrevanja v okviru večstanovanjskih stavb ali morda z individualnimi rešitvami ogrevanja njihovih stanovanj.

Na Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih objektih, ki ga je sprejelo Ministrstvo za infrastrukturo in ki uvaja minimalni porabniški delež v višini 40 odstotkov povprečne porabe na kvadratni meter, občina nima vpliva. Seznanjeni smo le s ciljem države, ki naj bi si prizadevala za bolj pravično delitev stroškov v primerih, kjer so opažali pretirano varčevanje ali nesorazmerno visoko porabo.

Občina Piran pa je želela pridobiti natančne in oprijemljive podatke o tem, kaj bi pravzaprav pomenil prehod na druge načine ogrevanja v lucijskih blokih, zato je pri družbi IBE, d. d. naročila izdelavo študije Alternativni sistemi oskrbe z energijo v naselju Lucija.

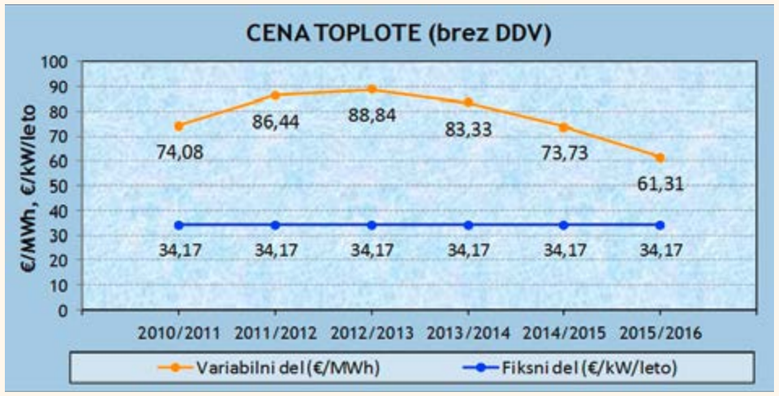
Družbo IBE smo izbrali, ker gre za največjo projektantsko in svetovalno družbo v Sloveniji z dolgoletnimi izkušnjami na področju projektov, povezanih z energijo. Pri izdelavi študije so morali strokovnjaki upoštevati tehnično, funkcionalno, okoljsko in ekonomsko izvedljivost alternativnih sistemov za oskrbo z energijo, obravnavati pa so morali območja, ki jih pokrivajo kurilnice na Čokovi in Šolski ulici ter na ulici Obala.

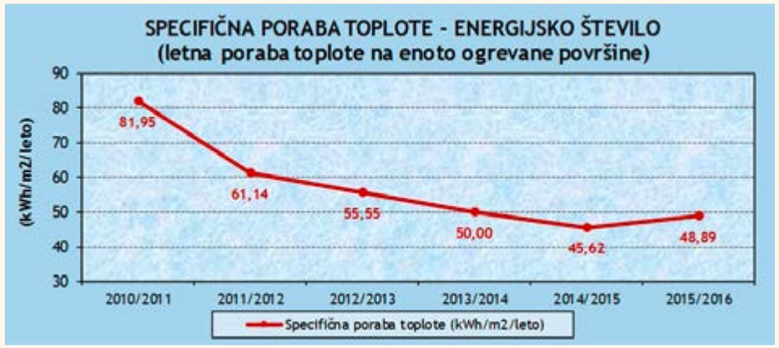
Zgodovina

Sistem daljinskega ogrevanja v Luciji je bil zgrajen v letih od 1970 do 1988 in se je postopno dograjeval s širitvijo naselja Lucija, za upravljanje in vzdrževanje treh kotlovnic in ogrevalnih sistemov pa je skrbelo javno komunalno podjetje. Od leta 2010 ima koncesijo za izvajanje gospodarske javne službe družba Petrol, d. d., ki je od Občine Piran odkupila podjetje Ogrevanje Piran, d. o. o.

Od začetka obratovanja pa vse do leta 2008 ni bilo večjih obnov sistema. Leta 2008 je upravljavec izvedel prenovo kotlovnic in toplotnih postaj na vseh treh sistemih daljinskega ogrevanja, za investicije pa odštel približno 1,1 milijona evrov. Nove obnovitve sistema je koncesionar izvedel po letu 2012, in sicer temeljito prenovo kotlovnic, celovito obnovo toplovodov, hranilnike toplote, izvedel je prehod na utekočinjeni naftni plin in poskrbel za vgradnjo kogeneracijskih naprav ter plinskih toplotnih črpalk.

S temi investicijami je zastarel in nezanesljiv sistem na kurilno olje nadomestil z najsodobnejšim sistemom na plin, ki ga poleg zanesljivosti odlikujeta še okoljska in cenovna učinkovitost. Do leta 2016 je koncesionar v obnovo in povečanje učinkovitosti rabe celotnega sistema vložil približno tri milijone lastnih sredstev.

Obstoječe stanje

V naselju Lucija so tri večje strnjene večstanovanjske soseske s 54 večstanovanjskimi objekti, ki se oskrbujejo s toploto za ogrevanje prostorov iz treh samostojnih toplovodnih kotlovnic. Pred letom 2010 je povprečna poraba v večstanovanjskih objektih v Luciji znašala več kot 100 kWh/m2, danes pa le še dobro polovico takratne porabe, ne glede na to, da je variabilna cena toplote v tem obdobju pravzaprav padala. Od začetka koncesijskega obdobja ostaja nespremenjena le višina fiksnega dela cene toplote oziroma stroškov posodobitev sistema, ki jih mora koncesionar povrniti vsaj do konca izteka trajanja koncesije. Analiza cene toplote iz sistema daljinskega ogrevanja in primerjava z drugimi sistemi po Sloveniji je sicer pokazala, da se po ceni ogrevanja za povprečno stanovanje Lucija uvršča na sedmo mesto.

Na padec porabe po letu 2010 je pomembno vplivala uvedba delitve stroškov za toploto po dejanski porabi, pa tudi slabše ogrevanje določenega števila odjemalcev, posamezni lastniki so celo povsem prenehali ogrevati svoja stanovanja. Ti lastniki, ki ne odjemajo toplote iz sistema, se sedaj ogrevajo deloma na račun sosedov, ki normalno grejejo svoja stanovanja, ali z drugimi viri, kot so na primer električna ogrevalna sredstva, ali pa so stanovanja dejansko neogrevana, saj njihovi lastniki v njih ne prebivajo stalno. Koliko bo na uporabo toplote v prihodnje vplival novi Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih objektih, bo mogoče oceniti šele po izteku ogrevalnega obdobja. Dejstvo pa je, da ostaja poraba veliko nižja, kot je normalno za tovrstne stanovanjske objekte in okolje, v katerem stojijo, čeprav so strokovnjaki izračunali, da je cena toplote v mejah normale.

Alternativni sistemi oskrbe z energijo v naselju Lucija

Študija je poleg očitkov posameznih lastnic in lastnikov stanovanj v naselju Lucija, da koncesionar zaračunava neekonomsko ceno za ogrevanje, preverjala tudi utemeljenost njihovega stališča, da bi se lahko ustrezneje in ceneje oskrbovali z energijo za ogrevanje, če bi vsak izmed lastnic in lastnikov prešel na lastno ogrevanje s toplotno črpalko oziroma bi se posamezni bloki odklopili iz skupnega daljinskega ogrevanja in si postavili lastne toplotne črpalke za posamezni blok.

Strokovnjaki družbe IBE so zato analizirali alternativne možnosti za ogrevanje stanovanj na območju daljinskega ogrevanja v Luciji. Obravnavali so šest alternativnih variant, ki so se pokazale kot najbolj verjeten in najbolj preprost način lokalne proizvodnje toplote. To so uporaba električne energije prek električnih grelnih teles, električnih peči ali toplotnih črpalk, plinifikacija stanovanj ali blokov in proizvodnja toplote s plinskimi kotli.

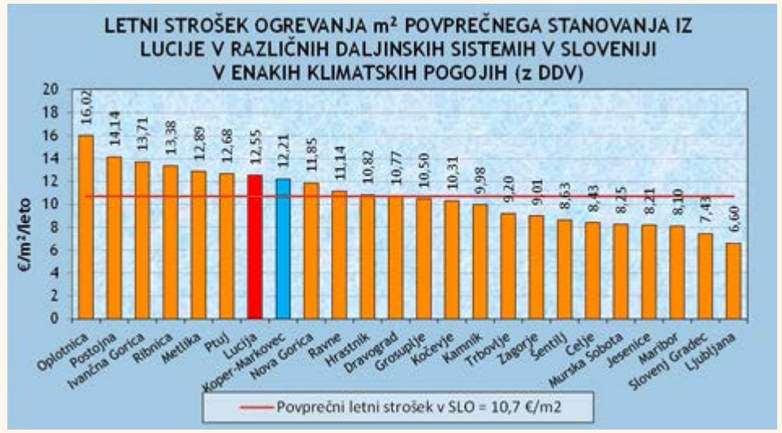
Posebno pozornost so namenili možnosti ogrevanja s toplotnimi črpalkami, saj so jo nezadovoljne uporabnice in uporabniki toplote v Luciji največkrat omenjali kot alternativo sedanjemu načinu. Naloga strokovnjakov je bila ugotoviti, kakšne bi bile posledice prehoda na ogrevanje s toplotnimi črpalkami na elektroenergetski distribucijski sistem na območju Lucije oziroma vpliv na oskrbo vseh porabnikov električne energije na tem območju. Ugotovili so, da bi bilo že ob večinskem, vsekakor pa hkratnem prehodu na ogrevanje s toplotnimi črpalkami zelo ogroženo napajanje stavb z električno energijo. Potrebne bi bile ojačitve priključnih vodov od transformatorskih postaj do blokov. V večini primerov tudi ojačitev internih instalacij v blokih in individualnih sistemov po stanovanjih.

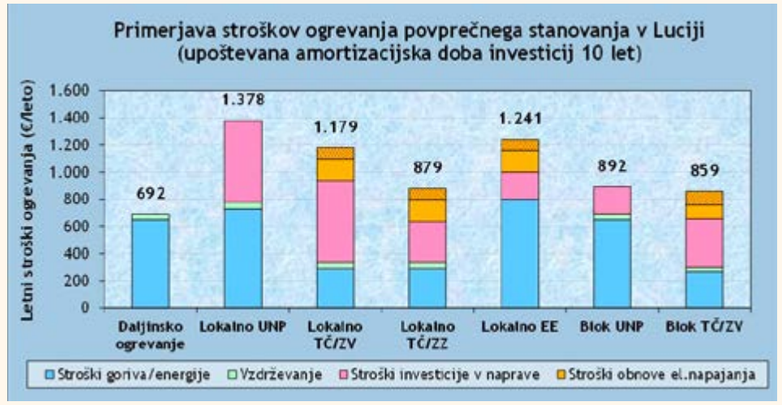
Rezultati primerjalne analize z obstoječim načinom ogrevanja so pokazali, da je cena same toplotne energije pri variantah s toplotno črpalko sicer lahko nižja kot iz daljinskega sistema, je pa pri tem nujno upoštevati, da prehod na nov način ogrevanja zahteva investicije v nove naprave. Upoštevanje teh stroškov in stroškov vzdrževanja ter obratovanja oziroma amortizacije pa precej spremeni sliko končne cene toplote.

Po mnenju strokovnjakov iz družbe IBE se posamezni etažni lastniki niti ne zavedajo, kaj pravzaprav pomeni odklop od daljinskega sistema in prehod vseh odjemalcev na ogrevanje s toplotnimi črpalkami. Posledice bi namreč lahko bile katastrofalne z vidika oskrbe z električno energijo tudi za preostale objekte v občini ali vsaj v naselju Lucija. Prav tako se ne zavedajo finančnih posledic, ki bi zaradi posameznih odklopov ali celotnega razpada nastale v sistemu daljinskega ogrevanja, ter ne nazadnje tudi posledic ostalim solastnikom v stavbi, ki bi želeli ostati pri sedanjem načinu ogrevanja.

Strokovnjaki zato etažnim lastnikom priporočajo, da namesto o prehodu na druge načine ogrevanja raje razmislijo o realizaciji ukrepov za učinkovitejšo rabo toplote v stavbah. Še zlasti zato, ker bodo morali določene ukrepe, kot so obnove fasad, zamenjave oken in podobno, izvesti v vsakem primeru, saj so tovrstni gradbeni elementi v številnih lucijskih večstanovanjskih objektih dotrajani. Z izvedbo ekonomsko upravičenih ukrepov, ki se povrnejo prej kot v desetih letih, je mogoče doseči precejšnje prihranke toplote, ob tem pa se znatno izboljšajo bivalni pogoji in ugodje v prostorih. Za te vrste ukrepov so na voljo tudi nepovratna sredstva Eko sklada, ki lahko še dodatno skrajšajo povračilno dobo.

Pomembno dejstvo, ki bi ga morali upoštevati etažni lastniki večstanovanjskih objektov v Luciji, pa je tudi to, da je sedaj zgrajen sistem v celoti prilagojen prehodu na zemeljski plin, ki je okolju še bolj prijazen vir energije. V tem trenutku, žal, še ni mogoče z gotovostjo napovedati, kdaj bo plinovod zgrajen do območja Občine Piran, gre pa vsekakor za energent prihodnosti, ki ga je v svojih načrtih treba upoštevati že danes.

Kako čas spreminja podobe Pirančanov in Pirana

Piše in foto · Janez Mužič

Obrazi Pirana

Gledališče Tartini je sredi oktobra ob odprtju fotografske razstave priznanega koprskega poklicnega fotografa Zdenka Bombeka pokalo po šivih. Predstavil se je s projektom Obrazi Pirana, katerega ideja je izjemno zgovorna. Ko je dobil staro, največkrat črno-belo spominsko fotografijo iz kakega družinskega albuma, ki je bila s Pirančani narejena v Piranu, je posnel novo, z istimi ljudmi, na natanko istem mestu, z istega zornega kota in, če se je le dalo, v istem letnem času ter celo uri dneva.

Fotografije Zdenka Bombeka obujajo čustva in nostalgijo Pirančanov.

S takšnim vzporejanjem nekdanjih in sedanjih obrazov domačinov ter podob lokacij, kjer so bile narejene, je prijetno presenetil Pirančane s projekcijo v Gledališču Tartini in razstavo v Galeriji Hermana Pečariča. Sedaj je do 14. januarja na ogled še v Beli dvorani Avditorija Portorož.

Za projekt, ki je nastajal dlje časa, so mu Pirančani zaupali 220 starih fotografij, s pomočjo katerih jih je ob njihovem sodelovanju posnel 66. Na njih se lahko prepozna kar 127 domačinov. Poleg tega je na starih fotografijah ob njih še 20 domačinov, ki so že umrli, zato je razstava obudila tudi spomin na pokojne stare Pirančane. Fotografije so obudile čustva in nostalgijo ter ob smehu in navdušenju požele velik aplavz. Slednji je bil še zlasti iz srca, ko so se na platnu pojavile fotografije bolj znanih Pirančanov iz njihovih otroških let, poleg pa fotografije njihovih današnjih zrelih podob, seveda v istih pozah in na istih mestih kot nekoč.

S takim dialogom preteklosti in sedanjosti je obiskovalce pospremil na znane lokacije Pirana, Portoroža in bližnje okolice. Stare fotografije, nekatere so bile posnete celo konec petdesetih, večina pa v šestdesetih in sedemdesetih letih, popeljejo na potep po nekdanjih piranskih vedutah, starih podobah piranskih ulic, do Tartinijevega trga, Punte, cerkve sv. Jurija, piranskega svetilnika, piranskega in portoroškega pomola, piranskega mandrača, piranskih altan, portoroškega Hotela Palace in še na druge, vsem znane lokacije.

Fotografije imajo tako tudi pomembno dokumentarno vrednost. Poleg tega, da pokažejo, kako se je spremenil posameznik, na njih lahko opazimo nastale razlike v podobah Pirana in njegove arhitekture. »Ob fotografiranju ugotavljam, da so se v vseh treh mestih – Kopru, Izoli in Piranu – najmanj spremenila mestna jedra, najbolj pa okolica. Stari Piran se ni kaj bistveno spremenil, povsem nekaj drugega pa so danes Fornače, Bernardin, Portorož ...« ocenjuje Bombek. Sicer pa je vsak obiskovalec razstave lahko sam ugotovil, da se je še zlasti spremenila obala. Na marsikaterih starih fotografijah je namreč tam, kjer so bila nekoč obrežja naravna, danes beton.

Fotografije so objavljene tudi v publikaciji, v kateri sta o avtorju in dokumentarni vrednosti njegovega projekta uvodne misli zapisali kustosinja Obalnih galerij Piran Nives Marvin in vodja domoznanskega oddelka Mestne knjižnice Piran Ksenija Petaros Kmetec.

Robert d'Ans leta 1976 in 2016.

Vanja Pegan leta 1974 in 2015.

Meščan, ki bogati piransko skupnost

Piše in foto · Janez Mužič

Večer z Brunom Fondo

Mestna knjižnica Piran je v sodelovanju s Samoupravno skupnostjo italijanske narodnosti Piran in Skupnostjo Italijanov »Giuseppe Tartini« 1. decembra povabila na srečanje z Brunom Fondo. V okviru teh srečanj predstavljajo meščane Pirana, ki na različne načine bogatijo piransko skupnost, pri čemer Bruno Fonda kot pripadnik italijanske narodnostne skupnosti igra pomembno vlogo. Z njim se je po njegovi pestri življenjski poti sprehodila in pogovarjala njegova stanovska kolegica novinarka mag. Branka Preden. Ni namreč znan in spoštovan le kot podžupan Občine Piran, temveč tudi kot človek z bogato kariero, v kateri je bil med drugim novinar Regionalnega centra Koper RTV Slovenije.

Izhaja iz pomembne piranske družine, katere korenine segajo daleč nazaj v trinajsto stoletje, predvsem pa je osebnost, s katero se človek vedno veseli vsakega srečanja. V karieri si še posebej prizadeva za varstvo, ohranjanje in razvijanje identitete italijanske narodne skupnosti ter sožitje med večinskim narodom in pripadniki narodne skupnosti. Znan je po svojem udejstvovanju v okviru institucij narodnostne skupnosti in še zlasti po več mandatih funkcij člana občinskega sveta in podžupana Občine Piran. Cenjen je tudi zaradi svojih aktivnosti na področju kulturnih izmenjav med pobratenimi občinami in v okviru sodelovanja z občinami v sosednjih državah. Med drugim je kot prvi pred dvema letoma prejel priznanje Obalne samoupravne narodne skupnosti.

Zalika Cener je predstavila svojo tretjo knjigo v slovenskem in romskem jeziku

Piše in foto · Janez Mužič

Alin angel Jan – Alikru andjali Jan

Zalika Cener je med Pirančani dobro znana, saj je pobudnica ustanovitve in predsednica Medobčinskega romskega društva Primorske Mro dada, v mestu pa večkrat poskrbi za kakšen romski kulturni dogodek. Glasba in ples jo navdihujeta od malih nog, zadnji dve leti pa jo lahko spoznavamo tudi kot avtorico novinarskih prispevkov in razmišljujočo pisateljico. Svojo prvo knjigo v slovenskem in romskem jeziku Ali na izgubljeni cesti življenja je izdala leta 2014, sledila je Bela Rominja Ali, 23. septembra pa je marsikoga presenetila še s knjigo Alin angel Jan.

V pogovoru z Zoro Mužinić jo je predstavila v Mediadomu Pyrhani in, kot je povedala, z njo zaključuje trilogijo omenjenih del, saj se že pripravlja na novo knjižno delo, ki pa po napovedih ne bo več tako romsko obarvano.

V prvi knjigi je opisovala svojo življenjsko zgodbo, svoje poreklo, otroštvo in zorenje. V njej se je že pojavil njen mladostniški prijatelj Jan, ki je glavni lik tretje knjige in mu je tudi posvečena. Med pripovedjo se razkrivata njegova in Zalikina pot, njuno odraščanje, pa tudi odnos do zrelih let. Dopisujeta si, a ji Jan da vedeti, da je odšel in ga ne bo več videla. Sporoči ji, da naj ga ne išče, a je prijateljstvo ostalo. Avtorica namreč opisuje, kako ga je iskala in bi se mu rada zahvalila za to, kar ji je dalo njuno prijateljstvo. »Danes bi imel 50 let, a je daleč stran od doma. V meni je pustil velik spomin, veliko spoznanje, za katerega sem mu hvaležna. Prijateljstvo moramo ceniti, to je najvrednejše v življenju. Če Jana ne bi bilo, mogoče tudi mene danes ne bi bilo tu. Ni bilo nobenega, ki bi mi znal razložiti, kaj pomeni biti Rom,« je poudarila.

Ob predstavitvi knjige je Zora Mužinić med drugim dejala, da je to tankočutno napisana zgodba o dveh malih ljudeh in zmagi poguma nad razočaranji. »Ob branju čutimo prijateljstvo in spoznavamo, kako ga cenimo, ko odrastemo. Knjiga vsakemu pomaga do spoznanja, kako iz majhnih zmag lahko črpamo za naprej. Bodimo to, kar smo, in ostanimo ponosni na to,« je povabila k branju.

Knjigo je v 300 izvodih izdalo Medobčinsko romsko društvo Primorske Mro dada. Uredila jo je Zora Mužinić, za prevod v romski jezik je poskrbela Monika Sandreli, za fotografije in ilustracije pa Ubald Trnkoczy in Žan Sorgo. Njen izid so omogočili Ministrstvo za kulturo RS in številni sponzorji.

Številni so z njim spoznali lepote življenja na valovih

Piše in foto · Janez Mužič

Z Mirkom Bogićem je Piran postal prijetnejši

Ob Prešernovem rojstnem dnevu oziroma Tem veselem dnevu kulture je Pomorski muzej Sergej Mašera Piran pripravil srečanje v spomin na velikega Pirančana Mirka Bogića. Na njem so se zbrali njegovi prijatelji, učenci jadranja, sodelavci, sorodniki in predvsem ljubitelji morja ter Pirana. Zbrane je pozdravil podžupan Občine Piran Bruno Fonda. Poudaril je, da je bil Mirko neločljivo povezan z morjem in Piranom. »Poln volje in prijaznosti je bil predan morju in mnogi so mu sledili. Verjetno ni nikogar, ki bi v Sloveniji za prijubljenost in razvoj jadranja prispeval toliko kot on. Svoje znanje in izkušnje je velikodušno delil in Piran je z njim postal prijetnejše ter boljše mesto. Z njegovim znanjem se bodo napajale še številne generacije, ki jih je zapeljalo morje,« je med drugim dejal podžupan.

O življenju staroste slovenskega jadranja, liku pomorščaka in geografa so govorili njegov sin Mladen Bogić, geograf dr. Jurij Kunaver, predsednik Jadralnega kluba Ljubljana Tomaž Virnik, Jordanka Grubač, dr. Jožef Kunič in Žiga Gorišek. Svoja pričevanja pa so prispevali tudi predstavniki muzeja dr. Nadja Terčon, Snježana Karinja, Franco Juri in drugi udeleženci.

Prof. Mirko Bogić se je rodil leta 1916 v Šibeniku, kjer je pri osmih letih začel jadrati. Po končani gimnaziji je študiral na Vojni akademiji v Beogradu, v Ljubljano, kjer je delal v upravi za razdeljevanje pomoči UNRRA in nato v upravi Akademije za igralsko umetnost, pa se je preselil leta 1945. Leta 1956 je začel ob delu študirati geografijo na takratni Naravoslovni fakulteti v Ljubljani. Diplomiral je leta 1961 in za diplomsko delo prejel študentsko Prešernovo nagrado. Nato je od 1962 do upokojitve leta 1976 delal kot kustos v Zemljepisnem muzeju pri Inštitutu za geografijo Univerze v Ljubljani. Po upokojitvi se je preselil v Piran. Kot ljubitelj morja in jadranja je leta 1949 ustanovil Jadralni klub Ljubljana, ki je kmalu dobil priveze v piranskem pristanišču in prostore za prenočišče ter opremo. Predsednik kluba je bil 25 let in skupaj s sodelavci velja za začetnika organiziranega jadranja v Sloveniji.

Bil je spoštovan in priljubljen učitelj jadranja in je kot odličen poznavalec vremenskih razmer na Jadranu na seminarjih, fakultetah in po jadralskih klubih predaval do svojega 90. leta. Svoje znanje je prenesel na več tisoč navdušencev za jadranje. Napisal je več knjig o pomorstvu, sodeloval pri prvem priročniku za jadranje v slovenskem jeziku, leta 1991 pa je v knjižni izdaji izšel izbor zapisov iz njegovega ladijskega dnevnika. Ta dela so izjemno dragocena, saj je dobro poznal tehniko jadralskega športa, pa tudi domačo obalo in vremenske pogoje na njej.

Mirko Bogić z življenjsko sopotnico Savino Gorišek na premieri etnološkega filma o njem, ki je bila leta 2014.

Bil je državni prvak v nacionalnem razredu L-5, več kot 100-krat je zmagal na regatah in bil tudi idejni vodja tradicionalne regate Šavrinka, ki poteka od leta 1975. Mnogokrat je prekrižaril Jadran. Še do leta 2008 je s svojo življenjsko sopotnico Savino Gorišek na jadrnici Maištral vsako poletje odjadral iz Pirana v svoj rojstni Šibenik. Od njega smo se poslovili 4. avgusta letos na pokopališču sv. Ane v Šibeniku.

Leta 2013 je iz rok piranskega župana Petra Bossmana prejel posebno priznanje za izjemne dosežke s področja športa, ki so pomembno oblikovali športno življenje prebivalcev občine Piran, Športna zveza Slovenije pa mu je leta 2000 podelila priznanje za življenjsko delo.

Uspešno delo na področju socialnega varstva in rejništva

Piše in foto · Janez Mužič

Majdi Golja nagrada za življenjsko delo

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je 9. decembra podelilo nagrade in priznanja za delo na področju socialnega varstva in izvajanje rejniške dejavnosti. Podeljujejo jih za izjemne uspehe v tej dejavnosti. Nagrado za življenjsko delo je prejela direktorica Centra za socialno delo Piran Majda Golja, in sicer za dolgoletno delo na področju socialnega varstva. Kot so navedli v obrazložitvi, je ves čas svoje poklicne poti izkušnje in vedenja posredovala strokovni javnosti, zato je cenjena tudi med stanovskimi kolegi. S svojim delom je oblikovala način dela, ki je bil usmerjen v korist uporabnikov, veliko pa je prispevala tudi k razvoju programov za najbolj ranljive skupine ljudi.

Sicer pa je Center za socialno delo Piran konec novembra, na Mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, v Gledališču Tartini pripravil odmeven dogodek, ki je bil namenjen tudi krepitvi zavedanja o nedopustnosti takšnega ravnanja. Izpeljali so ga v sodelovanju s pristojnimi ustanovami in nevladnimi organizacijami s tega področja s Primorsko-notranjske regije ter s Policijsko postajo Koper. Na njem so izvedli tudi delavnice, na katerih je sodelovalo več kot 100 piranskih srednješolcev.

Ivan Loboda, Tonja Senčar in Lana Deu Angel so napolnili Gledališče Tartini

Piše in foto · Janez Mužič

Someščanom so poklonili gledališko predstavo

Mladi piranski ustvarjalci Ivan Loboda, Tonja Senčar in Lana Deu Angel so 2. septembra presenetili someščane in jih povabili na gledališko predstavo Služkinji. Dvorana Gledališča Tartini je pokala po šivih, saj Pirančani vse tri poznajo po njihovem predhodnem mladostniškem ustvarjanju v glasbeni šoli, po drugih umetniških dejavnostih v različnih društvih in, seveda, nastopih ob različnih priložnostih. Med seboj tesno prijateljujejo že od zgodnjih let, po končani srednji šoli pa je njihova skupna točka nabiranje znanja v tujini – Ivan in Tonja sta v Londonu, Lana pa v Milanu.

Tonja Senčar se je pred leti kot pevka opazno uvrstila v finale šova X Faktor Slovenija in je predlani na festivalu Melodije morja in sonca prejela posebno nagrado Danila Kocjančiča za najbolj obetavno izvajalko. Sedaj ustvarja glasbo in poje ter aktivno sodeluje z britanskimi producenti. Lana Deu Angel, ki je Pirančanom znana tudi po svoji razstavi modnih skic, študira modno oblikovanje in je že uspešno predstavila nekaj svojih kolekcij. Ivan pa stopa na pot gledališke režije.

V času poletnih počitnic so se vrnili domov in namesto lenarjenja ter poležavanja na plaži pripravili gledališko predstavo, v kateri so združili na novo pridobljena znanja. Gonilna sila projekta je bil Ivan, ki smo ga ujeli še zadnji hip, preden se je vrnil v London, kjer je sedaj že drugo leto. V Londonu je obiskoval tečaj gledališke režije, sprejeli so ga v tamkajšnje združenje gledaliških režiserjev in spomladi se je odpravil na sprejemni izpit za triletni študij gledališke režije na Middlesex University. Kot je povedal, si je pred zahtevnim izpitom obljubil, da bo v primeru uspešnega sprejema poleti v Piranu pripravil gledališko igro. Izpit je opravil in držal besedo.

»Dekleti sta bili takoj za. Lana je pripravila kostume in sprejela še vlogo ene od sester, čeprav še nikoli ni igrala. S svojimi nasveti in znanjem se nam je v vlogi Gospe pridružil dramski igralec Igor Štamulak, ki nam je, seveda, veliko pomagal,« je povedal Ivan Loboda. Pripravljali so se dva meseca na vsakodnevnih vajah, ki so trajale od tri do šest ur. Če kakšen dan niso vadili, so pripravljali sceno, šivali kostume in skrbeli za ostalo, kar spada k predstavi.

Ivan je izbral dramo Služkinji Jeana Geneta, ki je eno njegovih najljubših del in je v njem režijsko zorela že dlje časa. Pri nas so jo pred leti uprizorili v MGL in Gledališču Nova Gorica, gre pa za izjemno zahtevno dramo, tako za ustvarjalno ekipo kot občinstvo. Njena zgodba je namreč krepko prepletena s težkimi dialogi, polna je skritih pomenov, simbolike, absurdov in ne nazadnje različnih vlog, ki jih odigrata sestri služkinji, pri čemer gledalec kar težko ugotavlja, kaj je kdaj katera od sester in zakaj. Vsekakor ne gre za lahkotno delo, temveč za dramo, skoraj kriminalko, ki od občinstva zahteva precejšnjo zbranost, od režiserja pa ne malo režijskih znanj.

Predstava je tako marsikoga, ki je morda pričakoval mladostniško razigranost in razvedrilo, nekoliko presenetila, a so vsi zadovoljni zapuščali Gledališče Tartini. Ne nazadnje tudi zato, ker so predstavo ustvarjalci izpeljali izjemno profesionalno in uigrano ter tako pokazali, da od njih lahko še veliko pričakujemo.

Ogled drame, ki jo bodo, upajmo, ob ponovni vrnitvi domov še kdaj uprizorili, je bil brezplačen. Njihova prizadevanja so poleg Občine Piran podprli še Javni sklad za kulturne dejavnosti RS, Zveza kulturnih društev Piran, Cuker teater Piran in Avditorij Portorož.

Odjemalnica za kemično čiščenje oblačil in odjemalnica za popravilo čevljev ter manjša popravila oblačil
Ulica IX. Korpusa 1, 6330 Piran

Piše in foto · Alverino Mlakar

Trgovina Rdeča preproga

Mineva deset let, odkar smo v lokalu, ki ga najdete na robu Tartinijevega trga, kjer se začenjata Ulica IX. Korpusa in Trubarjeva ulica, odprli vrata za razne servisne dejavnosti. Rad bi se zahvalil vsem mlajšim in manj mlajšim stanovalcem Pirana ter turistom, ki so vsa ta leta uporabljali naše storitve in nam dali možnost, da skupaj premagujemo drobne in obrobne probleme, s katerimi se srečujemo. Zahvalil bi se vam tudi v imenu Več kot čistilnice Mare in čevljarja Nisveta, ki nam vsa ta leta pomagajo reševati in osvežiti kose oblačil in obutev.

Naša zvesta stranka pri prevzemu očiščenih oblačil.

Kultura nas povezuje in krepi

Piše · Luka Begić; foto · Mario Ritoša

Festival hrvaških in slovenskih pesmi ter plesov

Hrvatsko kulturno-umetniško, prosvetno in športno društvo »Istra« Piran (HKD Istra Piran) je bilo ustanovljeno leta 1998. Gre za prostovoljno združenje fizičnih oseb, ki z ljubiteljskim delovanjem uresničujejo svoje interese na področju kulture, umetnosti, prosvete in športa ter s tem prispevajo k bogatenju kulturnega življenja svojih članov in okolja. Društvo šteje 650 članov, že vrsto let pa ga aktivno vodi, vzdržuje in povezuje predsednik društva Joso Begić.

Društvo si prizadeva za uspešno negovanje in predstavljanje hrvaške kulturne dediščine ter tudi dediščine drugih narodnosti na območju slovenske Istre. Še posebej se zavzema za aktivno sodelovanje z lokalnimi oblastmi, javnimi ustanovami in zavodi ter njihovimi predstavniki v Republiki Sloveniji in Republiki Hrvaški na področjih vzgoje, izobraževanja in drugih kulturnih dejavnosti ter športa, s čimer krepi socialni in kulturni kapital posameznika in skupnosti. V prostorih društva na Obali 118 v Luciji so si člani uredili večnamensko dvorano in nekaj manjših prostorov za izvajanje aktivnosti in druženje.

Program dela društva je v letu 2016 vključeval kar nekaj odmevnih prireditev, med drugim 5. Zbor hrvaške kulture v Kopru, katerega častni pokrovitelji so bili predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, hrvaška predsednica Kolinda Grabar Kitarović in Festival etničnih skupnosti.

3. decembra pa je v Avditoriju Portorož potekal projekt z naslovom Festival hrvaških in slovenskih pesmi in plesov. Na njem je sodelovalo 160 kulturnikov, kulturni del programa pa je zajel nastop hrvaških društev iz Slovenije in Hrvaške ter slovenskih društev s folklornimi in pevskimi točkami. Festival je odprl predsednik društva Joso Begić, ki je v uvodu poudaril namen tega srečanja in projekta. Nastopili so FD Val Piran, Zbor Lavanda Novigrad, Zbor Corona Umag, Klapa Capris, Klapa Skalinada, FD Brusači Radeče, Folklorno društvo Umag, HKD Istra Piran.

Zadnja točka programa je bilo Zaključno kolo iz opere Ero z onega sveta. Opera Jakova Gotovca je zelo priljubljena in je bila nekajkrat uprizorjena tudi na slovenskih odrih. Plesalce kola sta spremljala mešani pevski zbor Korona Umag in mešani pevski zbor Lavanda Novigrad, plesali pa so člani folklorne sekcije HKD Istra Piran, in sicer prvič v originalnih kostumih, kar je dalo prireditvi poseben pečat.

Projekt so omogočili in s finančnimi sredstvi podprli Občina Piran, Republika Hrvaška (Državni urad za Hrvate izvan Republike Hrvatske), JSKD (Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti) in Marjetica Koper, medijski pokrovitelj pa je bil Radio Capris. Še enkrat se vsem, ki so omogočili prireditev, najlepše zahvaljujemo. Obiskanost prireditve je bila odmevna in s ponosom lahko rečemo, da je projekt uspel.

Pred nami je še vrsta načrtov. 13. in 18. decembra pripravljamo razstavo slik, 23. decembra ob 18. uri pa bosta sledila literarni večer in razstava narodnih noš. 19. decembra ob 10. uri bomo začeli s šolo hrvaškega jezika, z novim letom pa vabimo nove člane v folklorno skupino. Vse aktivnosti se bodo odvijale v prostorih društva.

Naš obseg se širi, področja so raznolika, a vsa z istim ciljem – da se povezujemo in krepimo.

Kontakt: Joso Begić, 070 997 457, hkd.istra.piran@gmail.com

Združevanje ljubiteljev ljudskega izročila in folklore

Piše · Martina Jakus; foto · Simon Čendak

Pri nas je vedno lepo

Pravijo, da mora narod znati ceniti in ljubiti svoje korenine, saj bo le tako zmogel živeti v sožitju in spoštovanju drugih kultur. Tega se še posebej zavedamo člani in članice folklorne skupine Šaltin Sv. Peter, ki je sekcija KUD Sloga Sv. Peter. Že vrsto let združujemo ljubitelje ljudskega izročila in folklore na prireditvi Pri nas je vedno lepo. Letos se je na odru zvrstilo lepo število pevcev in plesalcev. Kot se spodobi, so prireditev odprli najbolj neučakani, navihani in najmlajši člani folklorne skupine Šaltin Sv. Peter. Gostujoča hrvaška folklorna skupina Kulturno umjetničko društvo Ivan Fondović Zlatela iz Kršana se je predstavila z istrskimi plesi s tradicionalnimi ljudskimi glasbili. Za smeh in dobro voljo so poskrbele članice dramske skupne KD Alojz Kocjančič, ki so nas popeljale v čase, ko se je še pralo na roke in obrekovalo na vaških lokvah. Seveda pa smo z veseljem zaplesali tudi aktivni člani folklorne skupine Šaltin Sv. Peter, ki smo se predstavili s spletom istrskih plesov. Prireditev smo sklenili s pesmijo, zapel nam je ženski pevski zbor Kulturnega društva Korte. Prireditev je bila zelo dobro obiskana, obiskali sta nas tudi predstojnica Urada za družbene dejavnosti Občine Piran Lada Tancer in svetovalka za družbene dejavnosti Đeni Rožac.

Ker nam dobre volje nikoli ne zmanjka, smo vse nastopajoče po uradnem zaključku prireditve tudi pogostili, ljudska pesem pa nas je povezovala še dolgo v noč.

Iz taborniških logov

Piše in foto · Ata Medo

Morski viharniki so šli po svoje

4. julija 2016 so taborniki roda Morski viharniki iz Portoroža res šli po svoje – v Solčavo v Logarsko dolino, pod Olševo.

Taborili so štirinajst dni in bilo jih je 70. Šotore so postavili v Podolševi na turistični kmetiji Ramšak. Za takšno število udeležencev je bilo treba postaviti 22 šotorov, jedilnico, kuhinjo in še in še. Skratka, mala vas z vsem potrebnim.

Program je bil zelo raznolik in prilagojen starostnim skupinam. Vse se je dogajalo zunaj na travniku ali v prelepem gozdu. Hodili so na krajše pohode – na enodnevni do slapa Rinke, na dvodnevni pohod na Raduho, na bivakiranje na Grohoto. Bivakirali so tudi najmlajši, vendar bližje taboru, a še vedno eno uro hoda od tabora. Opravili so zahtevne orientacijske pohode po solčavskih gozdovih.

Na bivakiranju so si kuhali sami in noč preživeli izven tabora. Pravi izziv in doživetje. Ja, res so šli na svoje. Bili so v naravi brez staršev, računalnikov, telefonov in drugih pripomočkov, zasvojeni z naravo, njenimi čari in zakonitostmi. To radi počnejo, ker imajo naravo radi in jo spoštujejo. Živijo z njo in v njej. Opazujejo in poslušajo stvari, ki jih doma sploh ne opazijo: ptičje petje, žuborenje potoka, šumenje vetra … Na tla sedejo brez strahu, da bodo starši »sitnarili«, da se bodo umazali. Svobodni so in vedoželjni ter veseli in srečni.

Bilo je več pohodov v bližnjo okolico in ni bilo težav pri izbiri poti, saj so povsod sami gozdovi in lepote Solčave z okolico. Tabor so obdajale visoke gore – Raduha in Olševa ter bogati in lepi gozdovi. Žuborel je tudi potoček. Pravi raj na zemlji s prijaznimi domačini v lepi in bogati Sloveniji.

Po celodnevnem delu je prišel težko pričakovani večer s tabornim ognjem. Ob spuščanju zastave so prebrali seznam straž in določili dežurne v kuhinji in dežurne tabora. Tudi napad na tabor je bil kdaj napovedan. To pomeni, da so stražarji morali biti še bolj pozorni, da napadalci niso »ukradli« zastave. Začela se je lahko večerna »zabava« – druženje ob ognju in petju pesmi ob spremljavi kitar. Kaj ni to nekaj čudovitega, nekaj drugačnega, kot smo vajeni doma na asfaltu, na ulici ali ob televiziji in računalniku? To je tista prava zasvojenost, ki krepi prijateljstvo, zdravje, radost v srcu, iskrive oči, nasmeh in srečo. Po končani zabavi so na vrsti straže. Vsaki dve uri se menjajo, stražita po dva. To je posebno doživetje. Seveda, starši, tudi vaš otrok, ki je šel po svoje, je bil stražar, je živel v naravi in z njo. Lahko ste ponosni nanj. Svoje delo je dobro in odgovorno opravil.

Ob tabornem ognju so se dogajale tudi razne igre, nastopi posameznikov in »taborniška poroka«. Zanimiv dogodek, ki pa obvezuje samo na taboru. (mož ženi umiva menažko, žena pa njemu pere nogavice …) Še posebno zabaven in zanimiv je »krst«. Svojemu imenu tabornik lahko doda še taborniškega. Na kos lesa z nožem vreže svoje in taborniško ime. Svojega vrže v ogenj in obdrži taborniškega. Pa še ni konec. Taborniško ime mora zagovarjati, kar pa ni tako preprosto, saj je komisija dosledna in stroga.

Res je bilo veliko zanimivih in poučnih dogodkov. Starejši so si v gozdu naredili bivake iz vej in praproti ter noč prespali v njih. Zanimivo bi bilo, če bi starši lahko na skrivaj opazovali dogajanje na taboru in svojega otroka. Čudili bi se, kaj vse so mladi sposobni, kakšne ideje imajo, kako se znajo zabavati in poskrbeti sami zase. Postali so bolj samostojni in samozavestni, tovariški. Spoznali so, da je prav, da so šli na svoje, in dokazali, da so sposobni, le zaupati jim je treba. Starši ste lahko ponosni, da imate take otroke. Dobro bi bilo, da bi šli večkrat na svoje (po taborniško). To je tista prava šola za življenje.

Seveda pa ne bi bilo vse tako, kot je bilo, če ne bi bilo dobrega vodstva, ki je poskrbelo za dober program, varnost in dobro hrano. Zanimivo je, da vsi delajo prostovoljno – brezplačno, ker so taborniki in je to njihov način življenja. Radi imajo naravo in delo z otroki. Njihova mladost ni razlog, da jim ne bi zaupali. Dolgoletne izkušnje in pozitivna zasvojenost je iz njih naredila dobre ljudi, ki svoje znanje in izkušnje radi prenašajo na mlade in jim na primeren način pričarajo naravo, življenje v njej in pravilen odnos do nje.

Ja, oni so šli na svoje in jaz sem šel z njimi. Lepo je bilo, enkratno in nepozabno doživetje. Vsebinsko bogato in poučno. V očeh mladih je videti srečo, zadovoljstvo, ponos … Otrokom toplo priporočam. Starši, omogočite jim, ne bo vam žal. To je dobra naložba za pozitiven razvoj vašega otroka.

Nov program oskrbe starejših občanov v občini Piran

Piše in foto · Metka Vanček, univ. dipl. soc. del., skupinski habilitator

Dnevno varstvo starejših v Centru za starejše občane Lucija, d. o. o

Zamisel o organizaciji storitve dnevnega varstva starejših se je porajala že ob gradnji Centra za starejše občane Lucija in dozorela ob vedno večjem povpraševanju javnosti po tovrstni obliki pomoči. V letu 2013 smo tako začeli s pripravo dokumentacije in ustreznega programa dela, v naslednjem letu pa pridobili dovoljenje za delo in vpis v register izvajalcev dnevnega varstva pri Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Prvo uporabnico smo v program dnevnega varstva vključili takoj po ureditvi formalno-pravnih podlag za izvajanje storitve.

Koncept dnevnega varstva starejših v centru ustvarjamo in razvijamo na način, ki sloni na vrednotah neodvisnosti, sodelovanja, kakovostne vsestranske oskrbe, dostojanstva in samo izpolnjevanja uporabnikov.

Dnevno varstvo je namenjeno starejšim, ki bi radi aktivno preživeli dan, se naučili kaj novega, se družili s svojimi vrstniki in širili socialno mrežo. Skratka, vsem, ki želijo živeti doma, a potrebujejo občasno pomoč, pozornost in druženje, česar doma, ob odsotnosti svojcev, ne morejo dobiti.

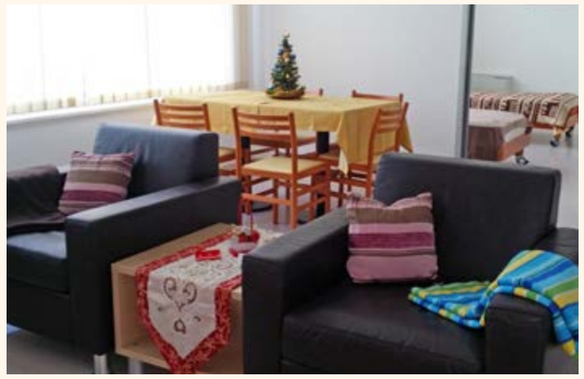
V program dnevnega varstva se lahko vključi do 20 uporabnikov, tudi osebe z demenco. Nudimo jim varovanje, osnovno in socialno oskrbo (pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih aktivnosti, kot je skrb za higieno telesa, pomoč pri izločanju/odvajanju, pri gibanju/počivanju, pri hranjenju/pitju), prehrano (zajtrk, kosilo, napitki) in različne razvedrilne aktivnosti:

- delavnice za trening spomina (3-krat tedensko),
- razne kreativne delavnice in tematske delavnice ob posebnih dogodkih,
- praznovanje osebnih praznikov,
- strokovno vodena telovadba in joga za starejše,
- različna predavanja na temo zdravega življenja,
- glasba, ples in petje, bralne urice, predvajanje filmov, družabne igre, izleti in sprehodi,
- program dela s terapevtskim psom in tako dalje.

Uporabniki so v dnevno varstvo lahko vključeni pet dni v tednu, in sicer od ponedeljka do petka od 7. do 16. ure.

Storitev izvajamo v prostorih, prilagojenih potrebam starejših ljudi. Na razpolago imamo večnamenski prostor v pritličju, ki je razdeljen na dnevno-bivalni del, prostor za počitek in prostor za ustvarjanje. Prav tako se uporabniki dnevnega varstva, po želji oziroma potrebi, vključujejo v vse delovne aktivnosti in fizioterapije v centru.

S programom dnevnega varstva želimo okrepiti javno mrežo storitev skupnostne skrbi v občini Piran in na ta način umestiti

manjkajoče programe v lokalnem prostoru. S tem zagotavljamo nove oblike socialnega varstva in dostojno življenje prebivalcev, starejših od 65 let.

Razvoj dejavnosti celostne oskrbe starejših, okrepitev in razvoj sodelovanja z obstoječo podporno mrežo socialno-varstvenih storitev v domačem okolju, vključenost uporabnika v aktivnosti znotraj dnevnega varstva in pomoč pri vključevanju v aktivnosti izven centra predstavljajo temeljni element za ohranjanje vitalnosti in osmišljanja vsakdanjega življenja starejših občanov, poleg tega pa so pomemben del razvoja naše organizacije.

Pri oskrbi in negi starih ljudi je namreč treba poiskati ravnotežje med družino, novimi socialnimi programi za starejše in nastanitvijo v ustanovi. V okviru EU se naglo uveljavljajo programi za oskrbo starih ljudi, ki so vezni člen med družino in institucionalnim varstvom. Med temi je še zlasti pomembno dnevno varstvo, ki razbremeni svojce in starejšim omogoča druženje ter širjenje socialne podporne mreže. Ta namreč nadomešča izpad osebnega odnosa s svojci.

Stroka je tako pred izzivom, da razvija in razširi nove modele pomoči družini s starim človekom, nove človeku prijazne programe oskrbe starih ljudi in druge podporne socialne mreže za kakovostno staranje ter sožitje generacij v lokalni skupnosti.

Za informacije o možnosti vključitve v dnevno varstvo se bralci lahko obrnejo na telefonsko številko 08 200 3000.

Mednarodni pokal Oradele, Pokal Arbun, Sipiada …

Piše in foto · Janez Mužič

Oradelina jesenska ribičija

Tudi letos je bilo v Ribiški družini Oradela izjemno živahno, saj ni bilo meseca, ko ne bi potekala vsaj ena tekma športnih ribičev. Leto so zaključili 3. decembra s tradicionalno peto Sipiado, s tekmo, na kateri lovijo izključno glavonožce, torej sipe in lignje, štejejo pa tudi hobotnice. »Ulov je bil dober. Ni sicer tak, kakršen je bil pred desetletji, a je boljši kot lani. Lovili smo predvsem sipe, saj kaže, da bo za kalamare treba počakati, da se morje še malo ohladi,« je ob tehtanju ulova na piranskem pomolu povedal glavni sodnik tekme Mario Druscovich.

Skupaj so nalovili dobrih 23 kilogramov lignjev in sip. Lignjev je bilo manj, le kakih 25, sip pa dobrih 100. Največjo, ki ji je tehtnica pokazala 906 gramov, je izvlekel Vojko Jontez, največji ligenj, ki je imel 403 gramov, pa se je »obesil« Tomažu Kogovšku. Zmagal je Rajmond Žibert, ki je ujel 4.066 gramov sip in lignjev. Drugi je bil Tomaž Kogovšek, tretji pa Rado Fink.

Mesec dni pred tem, 5. novembra, je Oradela povabila na že 20. Mednarodni pokal Oradela, ki velja za eno najbolj množičnih in družabnih ribičij na Jadranu. Kljub slabemu vremenu se je zbralo 37 ekip oziroma 74 tekmovalcev. Prišli so tudi iz Italije, Nemčije, Avstrije, Hrvaške in Črne gore.

Ker gre za pokal Oradela, na tekmi prinesejo največ točk orade oziroma oradele, kot jim pravijo naši ribiči. Letos so bolj slabo cukale. Med skupaj 74 kilogrami ujetih rib jih je

Največjo sipo, ki ji je tehtnica pokazala 906 gramov, je ujel Vojko Jontez.

bilo le 24, najtežjo s 315 grami pa je ujel Tone Veselič iz ŠRD Marinar Kranj. Ekipno sta zmagala Štefka Cviren in Tone Veselič iz ŠRD Mariner Kranj, druga sta bila Mirian Provel in Massimo Minca iz SPSD BN Marinaresca Muggia, tretja pa Milorad Škrokov in Denis Loboda iz RD Oradela Piran. Iz omenjenega društva je bila tudi ekipa z Bruno Verbanac in Vesno Pereza, ki sta bili najboljši v ženski konkurenci. V konkurenci posameznikov je bil najuspešnejši Denis Loboda, drugi je bil Massimo Minca, tretji pa Tone Veselič.

22. oktobra se je v Piranu odvijala še tekma nemškega ribiškega društva Arbun München, katere pobudnik je münchenski Piračan Anton Fellner. Tudi za izvedbo te ribičije je ob pomoči ostalih obalnih klubov poskrbela Oradela. Udeležilo se je je 36 tekmovalcev, ki so prišli tudi iz Nemčije in Avstrije. Kot se spodobi za pokal Arbun, tako v Dalmaciji pravijo ribonu, se je zanj gram točkoval več kot za ostale ribe. Skupaj so nalovili 58 kilogramov rib, od tega kar 32 kilogramov ribonov. Zmagala je ekipa ŠRD Marinar Kranj, v kateri sta bila Štefka Cvirn in Anton Veselič, druga je bila ekipa RD Solinar Strunjan z Janom Krajcarjem in Ljubom Trbižanom, tretja pa ekipa RD Oradele Piran s Frenkom Godničem in Mladenom Šimičičem. Največjega ribona, ki mu je tehtnica pokazala 289 gramov, je ujel Jan Krajcar, ki je poleg pokala zanj prejel tudi nagrado – vikend paket v Hotelu Piran.

Piše in foto · Slovenski utrip

Člani Histrie obiskali Reko in znameniti Trsat

Že tradicionalno navezovanje stikov med slovenskimi društvi na obeh straneh meje v Istri je tudi tokrat zaživelo v pravem pomenu besede.

Članice in člani Društva istrskega prijateljstva Histria Portorož so se v soboto, 22. oktobra 2016, z avtobusom družbe Avrigo Gorica zgodaj zjutraj odpravili na zanimivo pot, s ciljem še bolje spoznati hrvaško obalno mesto Reka s 165 tisoč prebivalci in številnimi zgodovinskimi znamenitostmi, ki jim jih je razkazala Dunja Starčević. Po obvezni kavici, za katero so odšteli devet kun, se je skupina odpravila na 138 metrov visok hrib nad mestom, kjer času kljubuje dobro obiskana trdnjava Trsat iz 13. stoletja, s katere se odpira celovit pogled na Reko, Opatijo in bližnje otoke. Pod hribčkom vijuga znamenita rečica, po kateri je mesto dobilo tudi ime. Bolj podroben pogled v zgodovino mesta pove, da je imelo v 800 letih kar šest različnih gospodarjev.

Kaštel, kot imenujejo trdnjavo Trsat, je v nekaj stoletjih dobival nove in nove lastnike. O sami zgodovini te trdnjave ni veliko znanega. Ne ve se niti, ali so bili tam prvi Rimljani, Kelti ali kateri drugi osvajalci. Na Trsatu je tudi znamenita cerkev Matere božje v nebo vzete, ki jo je že dvakrat obiskal danes pokojni papež Janez Pavel II.

Društvo istrskega prijateljstva Histria

Piše in foto · Franc Krajnc, Slovenski utrip

Bogata bilanca delovanja društva Histria

Društvo istrskega prijateljstva Histria Portorož je na zaključnem prednovoletnem srečanju, ki je 10. decembra potekalo v restavraciji na Belem Križu, veselo praznovalo, hkrati pa so članice in člani ocenili aktivnosti v letu 2016.

Člani društva smo se 25. junija 2016 udeležili čezmejnega srečanja v kraju Sveti Duh pri Buzetu, kjer smo skupaj s prijateljskimi društvi proslavili dan državnosti Slovenije in Hrvaške. V kulturnem programu je nastopilo več skupin slovenskih društev iz Umaga, Poreča, Labina, Lovrana, Buzeta, Pazina in od drugje, ki so nas s svojimi kulturnimi točkami razveselili. Iz društva Histria je nastopila Literarna skupina, Portoroški pevski zbor pa je zapel nekaj pesmi.

Med pomembnejše dejavnosti društvo šteje tudi obisk Brionov in Reke ter pogovore s sorodnimi društvi v hrvaški Istri v Umagu, Pulju, Rovinju in drugje, zlasti na temo osnovnih zapisanih načel skupnega sodelovanja, izmenjave izkušenj, negovanja prijateljstva in organizacije skupnih kulturnih prireditev.

Na prednovoletnem srečanju na Belem Križu sta približno 50 udeležencev pozdravila predsednik društva Lučano Grozič in sekretarka Dragica Mekiš, Sandro Blaškić in Claudio Gei pa sta veselo igrala in pela.

Društvo istrskega prijateljstva bo 25. junija naslednje leto, na dan državnosti, ob peti obletnici članstva sosednje Hrvaške v EU predvidoma v Portorožu organiziralo srečanja s sorodnimi slovenskimi društvi, ki delujejo v hrvaški Istri, po pričakovanjih naj bi se ga udeležilo približno 250 udeležencev.

Članice in člani Histrie so si na prednovoletnem srečanju izmenjali tudi novoletna darila in si zaželeli vse najboljše, veliko uspehov in skupnega dela v prihajajočem letu.

Piše · Hilda Vuga, predsednica Društva invalidov občine Piran

Voščilo in vabilo delovnim invalidom

Leto 2016 se skoraj izteka in v tem času pride na vrsto obračun preteklega in prihodnjega dela ter dogodkov v Društvu invalidov občine Piran. Letos smo med drugim organizirali pohode v naravo, balinarski turnir, nekaj koncertov ženskega pevskega zbora, izlete in srečanja za težke invalide, skupinsko letovanje v zdravilišču v Rogaški Slatini, delavnice ročnih spretnosti, martinovanje ter silvestrovanje, obiskali pa smo tudi številne invalide v bolnišnici in na domovih.

V društvu se trudimo čim bolj povezati vse svoje člane med seboj, pa tudi z ljudmi in dogodki domačega kraja. Izvajamo različne brezplačne programe, v katerih lahko vsakdo najde nekaj zase, zato znova vabimo vse invalide, ki še niso vključeni v naše društvo, naj se nam pridružijo. Veseli bomo vseh!

Vsem vam, drage bralke in bralci, pa v novem letu želimo veliko zdravja, uspehov in dobre volje.

Nastop ženskega pevskega zbora Društva invalidov Roža Portoroža na Reviji pevskih zborov Zveze delovnih invalidov v Logatcu v soboto, 14. maja 2016.

Zimski izlet

Piše · Helena Mikolj; foto · Veronika Bjelica

Rod Sergeja Mašere na potepu po prestolnici

V soboto, 3. decembra 2016, smo se taborniki rodu Sergeja Mašere Piran odpravili na zimski izlet v Ljubljano. Letos nas je bilo res ogromno, več kot 60. V dopoldanskih urah smo prispeli v park Tivoli, kjer je bil naš prvi postanek – drsališče. Tam smo si hitro nadeli drsalke in se podali na led. Za nekatere je bila to prva ura na ledu. Po nekaj urah drsanja smo odšli na ogled Narodne galerije in Prirodoslovnega muzeja. Ker smo bili že zelo lačni, smo odšli na kosilo v gostilno, kjer so nas kljub številčnosti zelo toplo sprejeli. Nato smo odšli v Planetarij na ogled interaktivnega filma o vesolju. Na koncu smo se še sprehodili po Ljubljani in si ogledali praznične lučke. Z veseljem bomo še naprej organizirali takšne izlete, saj nas je vsako leto več. Z-D-R-A-V-O!

Noč čarovnic

Piše in foto · Mirjam Kastelič, predsednica RD Stena

V Dragonji rajanje s »štrigicami« in njihovimi spremljevalci

Legenda, ki jo pripovedujejo »nonči«, pravi, da so se »štrige« ob mraku srečevale po končanem sestanku na »križišču« v Dragonji in tu plesale. Bile so hudobne. Te, ki so jih 31. oktobra pričakovali otroci, starši in prijatelji, pa naj bi bile prijazne in vesele.

Ponedeljkovo sončno popoldne je na povabilo RD Stena na otroško igrišče v Dragonji privabilo otroke, njihove starše in prijatelje. Polni ustvarjalnosti so raznobarvne buče začeli spreminjati v male pošasti, se sladkali s pecivom, palačinkami in celo s čarovniškimi prsti ter malimi picetami. Nekatere otroke so premamila igrala in razposajeno tekanje po igrišču, zato so morali začetniške reze v buče dokončati odrasli udeleženci dogodka.

Še pred nočjo so se na igrišču pojavili male »štrigice« in hudički, ko se je znočilo, pa so se jim pridružili mali in veliki duhci. Ob ognju so se vsa ta strašila pogrela in se nato sprehodila po vasi, še pred tem pa v zrak spustila velik osvetljen lampijon.

Trije duhci pripravljeni za sprehod po Dragonji

Pestra jesen

Piše · Tajništvo PGD; foto · Arhiv PGD Sečovlje

Aktivnosti PGD Sečovlje

V Prostovoljnem gasilskem društvu Sečovlje smo jeseni izvedli številne aktivnosti na področju požarnega varstva. Znanje operativnih gasilcev smo krepili z rednimi usposabljanji in izobraževanji, ki smo jih dopolnjevali z operativnimi vajami. Ker že dlje časa prijateljujemo z DVD Buje iz sosednje Hrvaške, smo se v oktobru, mesecu požarne varnosti, odzvali njihovemu povabilu na mednarodno skupno vajo. 14. oktobra smo tako sodelovali na prvi medsebojni vaji Požar in evakuacija OŠ Kaštel na Hrvaškem. Skupaj s prostovoljnimi gasilci DVD Buje in poklicnimi gasilci JVP Umag smo izvedli evakuacijo učencev, gašenje požara in reševanje iz objekta.

Oktobra smo aktivnosti usmerili tudi v preventivo. Kot vsako leto smo obiskali vrtec v Luciji, kjer smo predstavili gasilsko vozilo z opremo in svoje delo, 21. oktobra pa smo v gasilskem domu pripravili dan odprtih vrat. Obiskali so nas učenci osnovne šole in vrtca iz Sečovelj. Predstavitev je bila razdeljena na dve točki. Na eni smo predstavili posredovanje gasilcev ob prometni nesreči z reševanjem ponesrečenca iz vozila in s starejšimi učenci ponovili postopke, kako lahko laiki varno pomagajo ob prometni nesreči in opravijo klic na telefonsko številko 112. Druga točka pa je bila namenjena prikazu požara olja v kuhinji. Poudarili smo pravilno ravnanje ob takem dogodku in prikazali, kaj se zgodi, če olje nepravilno poskusimo gasiti z vodo.

Tudi gasilci se veselimo decembra, predvsem zaradi praznično vzdušja, najmlajši pa zlasti zaradi obiska dobrih mož. Prav zato smo že 28. novembra ustvarjali ob izdelovanju voščilnic. Delavnice se je udeležilo veliko naših mladih gasilcev, ki so z bleščicami, gumbi, flomastri, barvnim papirjem, škarjami, lepilom in drugimi pripomočki ter predvsem s pomočjo kreativnosti izdelali čudovite voščilnice. Poslali jih bomo pobratenim, prijateljskim društvom in drugim ter jim zaželeli veliko sreče v prihajajočih praznikih in novem letu.

Ker je december tudi v znamenju različnih pirotehničnih sredstev, smo na željo gasilske mladine organizirali zanimivo predavanje na temo pirotehnike. O tem je mlade podučil naš član Sandi Jugovac, ki pri Gasilski brigadi Koper skrbi za preventivo. Povedal je, kako in katere pirotehnične izdelke lahko varno uporabljamo v času in prostoru, ki je za to predviden, vse o zakonitosti uporabe pirotehničnih sredstev pa je predstavil policist Matej Družina.

Gasilci PGD Sečovlje vsem želimo varno in srečno 2017.

Na listi mednarodne organizacije za športni ribolov je na prvem mestu Dejan Struna

Piše in foto · Janez Mužič

RPD Piran v letu 2016

Ribiško in potapljaško društvo Piran sodi med naša najstarejša morska ribiška društva, vsekakor pa je najstarejše potapljaško društvo. Prihodnje leto bo obeležilo že 55 let svojega delovanja. Vsako leto izpeljejo vrsto tekem in v začetku oktobra kar dve odmevnejši. 1. oktobra je bilo to IV. Mednarodno prvenstvo Primorske v podvodnem ribolovu, ki je štelo tudi za tretji in zadnji krog letošnjega državnega prvenstva. Organizirali so ga ob podpori Občine Piran. Zmagal je Sašo Moškon, drugi je bil Kristijan Šumberac, tretji pa Tadej Špeh, vsi iz Porporelle Koper. Ker je tekmovanje štelo tudi za tretji krog državnega prvenstva, smo po njem dobili državne prvake v tem športu za letošnje leto. Državni prvak je postal Sašo Moškon, na drugem in tretjem mestu pa sta Tadej Špeh in Kristijan Šumberac. Za njimi so se zvrstili Dušan Krajnik, Andrej Kante (oba RPD Piran), Jani Markežič (PLK Koper), Alan Nadišič, Rihard Trebše (oba RPD Piran), Jani Longo (Pozejdon Krško), Ernest Brožič (Triton Portorož), Dragan Nikolič (Pozejdon Krško), Nataša Križman (Triton Portorož), Matevž Gorenšek, Marko Kozlovič in Robert Lisjak (vsi RPD Piran).

Najboljši na mednarodnem tekmovanju za pokal RPD Piran.

Na svetovni lestvici FIPS-M za zadnjih pet let je Dejan Struna iz RPD Piran na prvem mestu.

Še bolj aktivni so športni ribiči, ki so člani trnkarske sekcije RPD Piran. Ti so ob občinskem prazniku 9. oktobra povabil v Piran na 17. Mednarodno tekmovanja v trnkarjenju iz zasidranega čolna za Pokal RPD Piran, ki se ga je udeležilo 18 športnih ribičev. Tekmovanje je bilo ekipno, zmagala pa je ekipa RD Marinar Kranj, v kateri sta bila Štefanija Cvirn in Anton Veselčič, druga je bila ekipa RPD Piran 1 z Dušanom Cerecom in Aleksandrom Župevcem, tretja pa ekipa RMN Menola Izola s Kristino Mattias in Luko Maslom.

Poleg tega so izpeljali tri klubska tekmovanja v ribolovu s palico iz zasidranega čolna, dve v ribolovu z roko iz zasidranega čolna in ribolovu s palico s skalnate oziroma zidane obale. Teh tekmovanj se je udeleževalo 17 tekmovalcev. Na finalu državnega prvenstva v ribolovu s palico iz zasidranega čolna so bili med 30 finalisti zastopani s sedmimi tekmovalci. Najboljše uvrstitve je dosegel Simon Oblak, ki je osvojil druga mesta v ribolovu s palico iz zasidranega čolna in ribolovu s palico s skalnate obale ter tretje mesto z ekipo v disciplini ribolov s palico s skalnate obale. Na državnem prvenstvu za ekipe v ribolovu s palico iz zasidranega čolna je njihova ekipa v sestavi Franc Bagar, Vid Celec, Dušan Cerc, Denis Patarčec, Simon Oblak in Aleksander Župevec osvojila naslov državnih prvakov.

Udeležili so se tudi kar enajstih mednarodnih tekmovanj doma in v tujini, na katerih so dosegli nekaj vrhunskih rezultatov. V mesecu maju je ekipa v sestavi Franc Bagar in Gojko Viskić na pokalu Sveti Duje v Splitu v konkurenci 23 ekip osvojila 4. mesto. Še vidnejše rezultate so imeli na Arbunadi, kje so v konkurenci 24 ekip osvojili 1. in 2. mesto. V prvi ekipi sta bila Vladimir Melin in Aleksander Župevec, v drugi pa Franc Bagar in Gojko Viskić.

Člani RPD so bili tudi v reprezentanci Slovenije na svetovnem prvenstvu v Črni gori. Ekipa, v kateri sta bila njihova člana Simon Oblak in Dejan Struna, je osvojila 3. mesto. Dejan Struna je v posamični konkurenci zasedel 4. mesto, Simon Oblak pa 25. Sicer pa je po končanem svetovnem prvenstvu mednarodna organizacija za športni ribolov na morju FIPS-M objavila listo najboljših posameznikov v 5-letnem obdobju (2012–2016). Na tej lestvici je na prvem mestu Dejan Struna, ki je osvojil 90,091 odstotka točk.

BOŽIČ
Vesele praznike in srečno 2017!
AVTOKLEPARSTVO in LIČARSTVO
VULKANIZERSTVO • SERVIS IZPUŠNIH SISTEMOV
GSM: 041/ 860 761•Tel. 05/ 677 31 25•Šolska ulica 5, Lucija 6320 Portorož

Pregledna razstava Likovnega društva Solinar

Piše · Janez Mužič; foto · Tomi Bušič

Ustvarjalne poti

Likovno društvo Solinar od leta 1993 združuje piranske likovne ustvarjalce. Od vsega začetka ob koncu leta predstavijo svoje delo na pregledni razstavi. Letošnja, z naslovom Ustvarjalne poti, je bila do 23. decembra na ogled v njihovi Galeriji Impresije na Fornačah. Na njej so tokrat predstavili slike s pogosto prezrtimi, a nič manj slikovitimi motivi Pirana. Kot je povedala predsednica društva Jasna Bušič, je njihova galerija, ki so se je razveselili leta 2008, žal premajhna, da bi prikazali več svojih del. Zato so tokrat izbrali tista, ki kažejo, na koliko različnih načinov slikajo, kako različne barvne lestvice uporabljajo in kako pestro pristopajo do motivov, ki se zlivajo z razstavljenih slikarskih platen. Pri tem motivi ne skrivajo, kako močno nanje vpliva okolje, v katerem živijo, zlasti barvita pokrajina in pečat preteklosti, s katerim sta prežeta Obala in Piran.

»Slikanje nam predstavlja način življenja, razmišljanja, uživanje in sprostitev. Spoštujemo različnost in edinstvenost vsakogar od nas, smo skupina ustvarjalnih, aktivnih, pozitivno razmišljajočih ljudi. Verjamemo, da človek ne živi samo od kruha, temveč potrebuje tudi hrano za dušo. Vsako naše delo je unikat, rezultat notranjega duhovnega bogastva, ki je v službi dobrega,« je ob odprtju razstave povedala Bušičeva.

Delo članov društva, ki pridobivajo nova znanja s pomočjo mentorjev, je na odprtju predstavila Zorica Mužinič. Do septembra letos je bila njihova mentorica likovna pedagoginja Lilijana Stipanov, oktobra pa jo je nasledil akademski slikar Aleš Sedmak. Vsako leto v raznih krajih izpeljejo tedensko likovno kolonijo, na kateri pod vodstvom mentorja ustvarjajo v različnih tehnikah in na različne teme. Letošnja je bila med 21. in 28. majem v Roču na Hrvaškem, vodil pa jo je akademski slikar Milan Todič. Tam nastala dela so predstavili na razstavi Lepote Istre, ki je bila v njihovi galeriji na ogled julija. Avgusta in septembra ji je sledila še razstava z naslovom Poletje 2016. Tudi sicer precej prispevajo h kulturnemu utripu Obale in Pirana. Tako poleg razstav v njihovi galeriji sodelujejo z Združenjem obalnih kreativcev OK na vsakoletni razstavi plakatov na prizorišču Monfort. Nekateri od njih so vse leto na ogled na kamnitem zidu parka pri Galeriji Impresije. Stalno razstavljajo tudi na Upravni enoti Lucija.

Društvo je od leta 2001 član Zveze likovnih društev Slovenije, ki združuje okoli 30 likovnih društev in ima več kot 1.000 članov. Zveza vsako leto v okviru projekta Zlata paleta izpelje tekmovanje na področjih risbe, grafike, realističnega slikarstva, modernega slikarstva, fotografije, kiparstva in odstopanja. Člani društva Solinar so bili na jih nagrajeni že z osmimi zlatimi paletami in številnimi certifikati kakovosti za kiparstvo ter ostala likovna področja. Udeležujejo se tudi medobčinskih likovnih razstav, ki jih organizira Javni sklad Slovenije za kulturne dejavnosti. Posamezni člani pa sodelujejo še na raznih ex-temporih v Sloveniji, na Hrvaškem in v Italiji, kjer so nekateri tudi že prejeli nagrade.

BK Antena Portorož

Piše · Zdravko Taškar

38. mednarodni prijateljski balinarski turnir

V soboto, 15. oktobra 2016, smo članice in člani BK Antena Portorož organizirali že 38. Mednarodni prijateljski balinarski turnir, s katerim smo počastili praznik Občine Piran.

Turnirja se je udeležilo 12 ekip iz Italije (BK Transporti), Hrvaške (Roč, Cerovlje, Kaštel in Juricani) in Slovenije (PGD Sečovlje, Mlinar Padna, Korte, Jagodje Dobrava, Marezige in BK Antena 1 in BK Antena – veterani), ekipe pa so igrale igro trojk.

Srečanje prijateljev in znancev je potekalo v prijetnem vzdušju, na katerem ni manjkalo dobrih iger in vrhunskih potez nastopajočih balinarjev. V finale sta se uvrstili Antena 1 in Juricani, z rezultatom 13 : 4 je zmagala Antena 1. V malem finalu je ekipa KŠD Padna premagala ekipo Transporti Trst, rezultat je bil 9 : 6. Za zmagovalno ekipo BK Antena 1 so igrali Tadej Kontič, Marino Carpenetti in Loris Novak. Strokovna žirija turnirja je za najboljšega igralca v bližanju razglasila Marina Carpenettija, za najboljšega igralca v zbijanju pa Tadeja Kontiča, oba BK Antena Portorož.

Prvim štirim uvrščenim ekipam sta pokale podelila namestnik predsednika BK Antena Portorož in vodja tekmovanja Zdravko Taškar ter članica kluba Majda Kovačič. Prehodni unikatni pokal, ki ga je Fabio Sorgo izdelal iz lesenih korenin, bo še eno leto krasil klubske prostore BK Antena.

Po turobnem jutru se je naredil prekrasen sončen dan, sončni žarki pa so poskrbeli za prijetno prijateljsko vzdušje med tekmovalci in gledalci turnirja. Za dodatno prijetno vzdušje so poskrbele članice in člani društva BK Antena s svojo gostoljubnostjo in dobro hrano ter pijačo.

O tekmovanju smo pripravili članek za objavo in ga poslali uredništvu glasila Solni cvet, Primorskim novicam in Portoroženu ter novico takoj objavili na družbenem omrežju Facebook.

Člani BK Antena Portorož se zahvaljujemo sponzorjem in donatorjem, ki so nam omogočili izpeljavo 38. mednarodnega prijateljskega balinarskega turnirja. Zahvaljujemo se Občini Piran, podjetju Aikea, d. o. o, ŠIMC-u Piran, gostilni Beli križ, Agrari PE Lucija, podjetju SURF, d. o. o. Lucija, Tuš, d. o. o. Lucija., Gostilni Tomi avtokamp Strunjan, Gostilni Marička Parecag, Toniju Milharčiču, Edu Debenjaku, bifeju Mediteran Lucija in drugim ter vsem članom in članicam BK Antena, ki so zelo lepo izpeljali turnir.

Spoštovani krvodajalke in krvodajalci, prostovoljke in prostovoljci, donatorji in sponzorji, poslovni partnerji ter ostali podporniki piranskega Rdečega križa!
Bliža se najlepši čas v letu. Čas, namenjen družini, prijateljstvu in vsem, ki so nam blizu. Vsaka beseda, vsak pogled, vsako dejanje in vsak nasmeh lahko prinesejo srečo drugim ljudem. Hvala za vsa vaša dosedanja plemenita dejanja, podarjen čas in vso pozitivno energijo, ki bo, upamo, s skupnimi močmi vztrajno rastla tudi v prihodnje. Čeprav ste tihi pri svojih dejanjih, ste veliki v svojem poslanstvu. Vedite, da ste za vse nas zelo dragoceni. Za številne ste morda edino upanje in edini žarek v temi vsakdana.

Vam in vašim najdražjim želimo vesele praznike, v novem letu pa vsega dobrega, zlasti notranjega miru, sreče in zdravja.

Predsednica Olga Šinkovec Somrak s sodelavci

Monografija, ki je več kot družinska kronika

Piše in foto · Janez Mužič

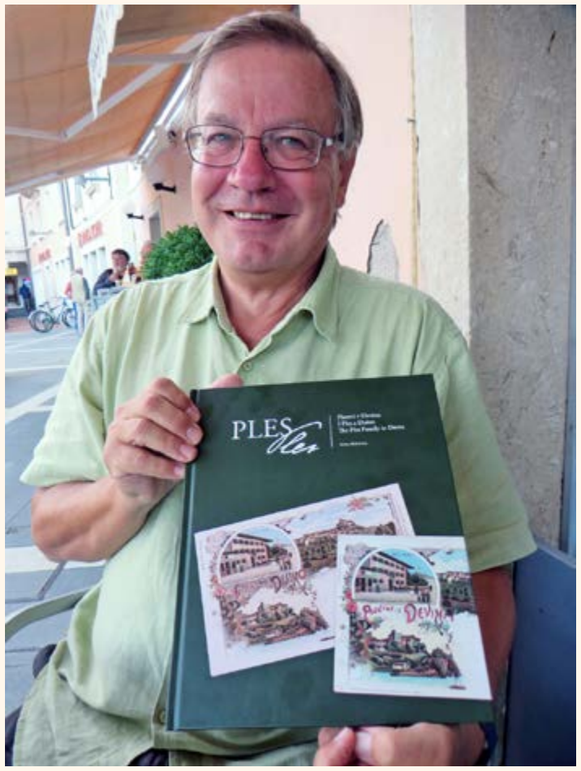
Plesovi v Devinu

Potem ko je Pirančan Mitja Močivnik svojo monografijo Plesovi v Devinu med drugim predstavil v Trstu in Ljubljani, ga je sredi septembra pred domače bralce povabila tudi Knjižnica Lucija. Kot je povedal, je delo nastalo na podlagi njegove bogate družinske dokumentacije z najrazličnejšimi dokumenti in pismi njegovih prednikov. Ob tem je spoznal, da gradivo presega družinske okvire in da so nekateri dokumenti v njem izjemno zanimivi za širši slovenski in še zlasti primorski prostor. Po knjižnicah, arhivih in muzejih je zato dodatno zbral precej verodostojnega gradiva, tako da monografija ne govori samo o zgodovini družine Ples, ampak tudi o Devinu in tem, da so bili Slovenci nekoč tam večinski narod.

V knjigi opisuje kroniko svoje devinske rodbine Ples od sredine 19. do konca 20. stoletja, ki si je tam prizadevala za ohranitev slovenščine. Prva pomembna predstavnika družine sta bila hotelir Ivan Ples in njegov sin Miroslav, ki je bil na prelomu 19. in 20. stoletja devinski župan (1887–1902), ustanovitelj slovenskega bralnega in pevskega društva Ladija ter zaslužen za izgradnjo občinskega doma, v katerem je imela svoje prostore tudi slovenska šola.

Objavljeni so njegovi uradni dopisi, ki jih je kot župan tudi v obdobju, ko je bila občina Devin pod velikim pritiskom Italijanov, pisal višjim instancam v lepi slovenščini in z uradnimi slovenskimi žigi. V nadaljevanju opisuje življenjske zgodbe njegovih štirih sinov, ki so bili avstro-ogrski oficirji. Najstarejši Rudi je padel na vzhodni fronti v Galiciji, ostali trije so vojno preživeli. Ivan Ples, doktor prava, in Leopold Ples, Močivnikov ded, ki je kasneje prevzel posest in hotel, sta preživela ujetništvo v Rusiji. V sibirskem Tomsku sta se leta 1919 priključila polku Matija Gubec, ki je imel v svoji sestavi slovenski bataljon.

Po prvi svetovni vojni, v kateri se je fronta odvijala tudi v Devinu, je bil kraj povsem uničen. Leopold Ples je porušeni hotel zgradil na novo in nadaljeval z gospodarsko dejavnostjo ter hotelirstvom. A okoliščine so bile za Slovence težke, saj je bilo obdobje med obema vojnama v Devinu čas raznarodovalne politike, spreminjanja slovenskih priimkov in zapiranja slovenskih šol ter društev. Ker je med drugo svetovno vojno Leopold sodeloval z Osvobodilno fronto, so ga Nemci poslali na prisilno delo v Nemčijo. Ko so v Devin prišli zavezniki, je nastalo Svobodno tržaško ozemlje in sledila je demokratična ureditev, ki je po Močivnikovih navedbah z razlastitvami prinesla tudi nove krivice. Hotel je deloval do leta 1994, ko je z naklonjenostjo njegove mame Tatjane v njem svoje prostore dobila mednarodna gimnazija Jadranskega zavoda združenega sveta. »Tam so danes učenci iz celega sveta in zato, da tudi oni izvejo še kaj več o zgodovini kraja, je monografija tudi v italijanščini in angleščini,« je poudaril Močivnik.

Še zlasti so bili zanimivi podatki iz popisa prebivalstva leta 1910, ki jih je našel v NUK. Tako je povedal, da je imel Devin leta 1910 1.035 prebivalcev, od tega 849 Slovencev, 128 Italijanov in 58 pripadnikov drugih narodov. Slovenci smo bili nekoč tako na tem območju večinski narod in tudi v Trstu je omenjeni popis pokazal, da je bilo v njem poleg 118.959 Italijanov kar 56.916 Slovencev. Ob tem je kot zgodovinsko dejstvo, ki kaže na to, kako preteklost narodom na našem območju ni prizanašala, dodal, da so naša današnja obalna mesta takrat imela večinsko italijansko prebivalstvo. Tedanja občina Piran, na primer, je imela s Savudrijo in Kaštelom 15.210 prebivalcev, od tega 12.173 Italijanov in 2.209 Slovencev.

Veslanje bodočih pomorščakov, starejših pomorcev in morskih zanesenjakov

Piše in foto · Janez Mužič

Tradicionalno zamahovanje z vesli

Dijaki in študenti pomorskih šol, starejši pomorščaki in vsi, ki imajo radi morje ter klasično zamahovanje z vesli, so se 12. novembra zbrali na že 18. Mednarodnem veslaškem tekmovanju v kuterjih. To je dokaj neobičajen športni dogodek, ki se ob precejšnjem zanimanju tradicionalno odvija pri bernardinski čolnarni portoroške Fakultete za pomorstvo in promet ter Gimnazije, elektro in pomorske šole Piran (GEPŠ). Tekmujejo namreč s skoraj pozabljeno vrsto veslaškega čolna trgovskih in vojnih mornaric, ki je služil za reševanje na morju, prevoz ljudi in tovorov, za pilotske, poštne in carinske namene ter vzdrževalna dela.

Danes se najpogosteje uporablja za urjenje mornarskih spretnosti na pomorskih šolah, saj skupinsko in zato tudi nujno usklajeno veslanje z njim združuje vzgojo v duhu starih pomorskih veščin, športno udejstvovanje in krepitev timskega dela. Ekipe pomorskih šol iz različnih držav pa se srečujejo tudi na mednarodnih tekmovanjih, med katerimi ima portoroško vidno mesto. Ob tem ne gre le za tekmovanje, saj je to priložnost za druženje in spoznavanje bodočih pomorščakov iz različnih držav.

Letošnje tekme se je udeležilo dobrih 200 veslačev, kar dogodek uvršča med eno naših najbolj množičnih veslaških prireditev. Zbralo se je 19 ekip, med njimi kar šest ženskih. Poleg ženskih in moških ekip Fakultete za pomorstvo in promet Portorož ter enote Elektro in pomorske šole Portorož (GEPŠ Piran) so prišle še ekipe Slovenske vojne mornarice (430 MOD), pomorske fakultete iz Rijeke, pomorskih šol iz Bakra, Kotorja, Malega Lošinja in Trsta (ISIS Nautico Trieste), Društva ljubiteljev starih bark Piran, Navtičnega društva Kraška mornarica iz Sežane, Športno-rekreativnega društva Špunje iz Portoroža in kar tri veteranske ekipe naših dveh pomorskih šol, ki so jih sestavljali njuni predavatelji in nekdanji dijaki.

V moški konkurenci so tako kot lani slavili domači dijaki Elektro in pomorske šole Portorož (GEPŠ Piran), pred Pomorsko šolo Kotor in ekipo veteranov pomorske šole Portorož. Pri dekletih so največ moči z vesli iztisnile Veteranke z Obale, za njimi pa ekipi Fakultete za pomorstvo in promet Portorož ter Navtičnega društva Kraška mornarica.

Na portalu knjižnice je omogočen dostop do elektronskih knjig, zvočnih knjig, glasbe, časopisov ...

Piše in foto · Janez Mužič

Predstavitev italijanske digitalne knjižnice

Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper se je že pred leti v sodelovanju z MediaLibraryOnLine (MLOL) pridružila projektu Italijanska digitalna knjižnica v Istri. Ta omogoča digitalno izposojo oziroma dostop do portala knjižnice in prenose elektronskih knjig, zvočnih knjig, glasbe, notnih zapisov, listanje časopisov in še česa, kar je v italijanskem jeziku. To je nov bibliotekarski servis, ki je brezplačen in je bil do nedavnega dosegljiv le na portalu koprske knjižnice.

Projektu se sedaj pridružujeta tudi Knjižnica Lucija in Mestna knjižnica Piran. Da bo tudi v Piranu projekt čim prej zaživel med obiskovalci knjižnice in drugimi, so v Tartinijevi hiši v sodelovanju s koprskim bibliotekarjem Ivanom Markovićem predstavili to novo storitev in pojasnili, kako pridete do nje. Ob tem je Marković poudaril, da vse tri knjižnice to elektronsko gradivo nabavljajo skupaj, zato je izbira dokaj pestra. V koprski knjižnici uporabe portala niso vezali na članstvo v knjižnici, tako da je dostopen vsem pripadnikom italijanske narodne skupnosti. Se pa mora uporabnik registrirati.

Dnevi evropske kulturne dediščine

Piše in foto · Janez Mužič

Po Piranu se je zvrstila vrsta vodenih ogledov, razstav in drugih dogodkov

Piran ima pestro preteklost in bogato kulturno dediščino, na kar še zlasti opozori ob vsakoletnih oktobrskih Dnevih evropske kulturne dediščine. Na različnih lokacijah se je tako tudi letos zvrstila cela vrsta zanimivih dogodkov, pri tem je bilo še zlasti prizadevno in domiselno Društvo ljubiteljev kulturne in naravne dediščine Anbot. Z vabilom Se dobimo na pjaci so obiskovalce popeljali na sprehod od enega piranskega trga do drugega. Na vsakem so njihovi člani, ki so se oblekli v kostume iz minulih časov, s pripovedovanjem zgodb, igranjem, skeči in celo izdelavo scen poskrbeli, da je občinstvo izvedelo kaj novega in zanimivega o piranskih trgih in nekdanjem življenju na njih.

Pot se je začela blizu svetilnika na Turščevem trgu, kjer je bodoči arhivist in novi sodelavec Mestnega arhiva Piran Matej Muženič slikovito predstavil celo kopico zanimivosti iz piranskih statutov, ki jih je mesto imelo že od leta 1274 naprej. Nato so Anbotovci popeljali preko Trga 1. maja, Židovskega kareja, Zelenjavnega trga, Tartinijevega trga do Rokovega trga in povsod so lahko tudi tisti, ki menijo, da o mestu vedo veliko, izvedeli še kaj novega.

V naslednjih dneh je Pomorski muzej Sergej Mašera Piran predstavil znani piranski družini Gabrielli in De Castro. V domoznanskem oddelku Mestne knjižnice Piran so pripravili predavanje Slobodana Simiča Simeta o naglo izginjajočih tradicionalnih plovilih Istre. Za zavedanje, da se v Istri na vsakem koraku srečujemo z dediščino iz različnih zgodovinskih obdobij, je v čitalnici knjižnice poskrbela fotografska razstava V Istri ni nikoli dolgčas. Na njej je Nataša Fajon, ki skozi fotografski objektiv že vrsto let domiselno in estetsko dovršeno beleži istrski in piranski vsakdan, razkrila številne poglede na podrobnosti, ki sicer neopazno bežijo mimo nas. Zavod za krajino, kulturo in umetnost Abakkum je pokazal na kar nekaj primerov nepremičninske dediščine, ki zapuščena propada, popeljali so v soline, pripravili delavnico obnove suhega zidu, predstavitev veslanja po Beneško in še vrsto predavanj, ki so se tako ali drugače dotikala dediščine.

Anbotovci so s pripovedovanjem zgodb in skeči popeljali po piranskih trgih.

Na to, da se v Istri na vsakem koraku srečujemo z dediščino, je v knjižnici z razstavo fotografij opozorila Nataša Fajon.

Ali ste vedeli?

Piše · Zora Mužinić, vodička v Mediadomu Pyrhani

Zanimivosti iz Mediadoma Pyrhani

Del pritličnih prostorov Mediadoma Pyrhani obsega prezbiterij nekdanje cerkve iz 14. stoletja, ki je bila 25. aprila 1374 posvečena sv. Antonu Puščavniku.

V njej so od leta 1640 delovali člani kongregacije sv. Filipa Nerija, ki so leta 1675 dobili uradno potrjeno dovoljenje – cerkev je bila posvečena sv. Filipu.

Ali veste, da je bila ta cerkev ena najbolj ambiciozno urejenih, vsebovala pa je bogato baročno notranjo opremo in pet oltarjev? Vitek zvonik je upodobljen na risbi z veduto Pirana avtorja Pietra Nobila iz leta 1815 in na barvni litografiji Augusta Tischbeina iz leta 1842.

V oratoriju so izobraževali piranske otroke, v hospicu pa skrbeli za ostarele in obubožane.

Ali veste, da se je takrat 8-letni Giuseppe Tartini prav v oratoriju filipinov naučil pisanja in branja?

(Iz konservatorskega poročila ZVKD OE Piran, avtor mag. Igor Weigl, vodja enote Mojca Marjana Kovač – S. A. Hoyer, Hiša Tartini v Piranu, Zgodovinski razvoj in likovna oprema, Piran 1992, p. 16)

Piše in foto · Eva Krže, Mestna knjižnica Piran

Obeležili rojstni dan Primoža Trubarja

Primož Trubar je človek 16. stoletja, slovenski protestantski duhovnik, pisatelj, prevajalec in prenovitelj. Je začetnik slovenskega knjižnega jezika in književnosti, ki je postavil temelje za razvoj slovenskega naroda. Za čas svojega življenja je bil zelo cenjen človek z izrednim slovesom in vplivom. V življenje ga je usodno usmeril Erazem Rotterdamski, od katerega se je učil ljubezni do Svetega pisma kot izvirnega izročila božje besede. Predvsem ga je navdihovala Erazmova ideja, da mora biti Sveto pismo dostopno vsakomur, zato ga je treba prevesti v narodne jezike. V tej dobi smo Slovenci dobili prve knjige v slovenskem jeziku in postavili temelje slovenske verske in posvetne književnosti. Z njegovim delovanjem so se Slovenci začeli zavedati pomembnosti lastnega jezika in kulture.

Rodil se je leta 1508. Že z dvanajstimi leti je odšel v šolo na Reko in šolanje za duhovniški stan nadaljeval v Salzburgu, kjer se je preživljal s cerkvenim petjem. Svoje znanje je dopolnjeval tudi na Dunaju in se naučil latinščine, nemščine ter italijanščine. Med šolanjem se je vestno seznanjal s takratnim najnovejšim izumom – knjigo. Svoje poslanstvo je začel kot osebni strežnik škofa Bonoma iz Trsta, ki mu je kasneje tudi dal v upravljanje župnijo v Laškem in ga posvetil za duhovnika. Lotil se je verske obnove oziroma pokristjanjevanja Slovencev. Upal si je glasno pridigati in v svojih govorih kritično izražati svoje prepričanje, kar je med ljudmi povzročilo razmišljanje in nemir. Pomagal je urediti slovensko protestantsko cerkev in dosegel, da so po vseh pomembnih slovenskih krajih postavili pridigarje. Ker je ostro nastopil proti zakonom in slabostim cerkve in postal izrazit protestant, so ga pregnali v Nemčijo. Obsodili so ga krivoverstva in mu onemogočili delovanje. Z živo besedo tako ni več mogel dramiti ljudi, zato je sklenil, da bo svoje besede širil v knjigi in s tem omogočil, da bi tudi preprosti ljudje razumeli vero. Za pisavo je uporabil gotico (nemški črkopis), za narečje pa dolenjsko. V nadaljevanju je začel knjige prevajati in jih pisati v latinici po nemškem zgledu s posebnimi znamenji za šumnike, sičnike in zlitnike. Za knjižni jezik je takrat izbral osrednjeslovenski govor z vplivom gorenjskega narečja, prepletenega z germanizmi. Prevod Katekizma je bilo prvo Trubarjevo delo, ki ga je prevedel in mu dodal tudi svoje misli, s katerimi je izrazil svoj pogled na družbo. Obsega 244 strani krščanskega nauka. Natisnjena je bila v Tübingenu (nekoč imenovanem Derendingen) z velikimi težavami in prekomernimi stroški. Hkrati je izšel tudi Abecednik, ki je vseboval nekaj zlogov in besed ter vse črke. Eno najzanimivejših del slovenskega slovstva je nedvomno Ta prvi dejl tiga noviga testamenta, ki govori o resnici boga in človeka, o raju, veri in razlogih njegovega verovanja. Napisal je 22 knjig v slovenščini in dve v nemščini. Vse do smrti, 28. junija 1584, je živel v Tübingenu.

»Pokažite mi moža, ki je bil bolj vreden spomenika od Primoža Trubarja? Ali ne živi še v vsaki slovenski knjigi, dasi je že zgnil zadnji njegov pepel v tuji zemlji? Ali ni še dandanes učitelj slovenskega naroda z vsako tiskano knjigo? Pretekla so stoletja in stoletja, kar je preminil, ali še danes je Primož Trubar s slovensko knjigo najvišji dobrotnik našega ljudstva.«

Ivan Tavčar, 1908

Kresnikovi nominiranci v letu 2016

Piše in foto · Eva Krže, Mestna knjižnica Piran

Poiščite jih v lucijski knjižnici

Kresnik je literarna nagrada, ki jo podeljuje časopisna hiša Delo za literarni dosežek preteklega leta. Gre za kulturni ritual, ki se zaključi z nagrado, namenjeno najboljšemu slovenskemu romanu minulega leta, ki ga od drugih ločijo izvirnost, drugačnost, aktualnost sporočila in prepričljivost. Nagrado, katere idejni oče je Vlado Žabot, podeljujejo že od leta 1991. Na začetku je sodila pod okrilje Društva slovenskih pisateljev, nato pa je celotno organizacijo prevzela časopisna hiša Delo. Izbor se zgodi v treh korakih; najprej med kandidati določijo deseterico, v polfinalu peterico in v finalu razglasijo zmagovalca. Vsekakor gre pri tovrstni nagradi za promocijo jezika in kulturne ponudbe naših krajev, glavni namen pa predstavlja povračilo zmagovalcu za literarni dosežek.

Letos je dogodek potekal že šestindvajsetič. 23. aprila, na svetovni dan knjige, so iz seznama 115 romanov izbrali deset nominirancev. Do izbora letošnjega nagrajenca je žirija skrbno pretehtala dela izbranih avtorjev Gabriele Babnik, Dina Bauka, Emila Filipčiča, Milana Kleča, Mirta Komela, Mihe Mazzinija, Petra Rezmana, Nataše Sukič, Milana Dekleve in Štefana Kardoša. Slednja sta nagrado že prejela, Dekleva leta 2006 (Zmagoslavje podgan), Kardoš pa leta 2008 (Rizling polka).

Na kresni večer, 23. junija, pa smo izvedeli ime letošnjega nagrajenca, ki je prižgal ogenj na Rožniku. Nagrado je prejel Miha Mazzini za roman Otroštvo.

V lucijski knjižnici smo kot vedno tudi letos izpostavili Kresnikove nominirance, zato vabimo vse, ki radi berete in prisegate na slovenske ustvarjalce, da poiščete knjigo po svojem okusu. Ker je bilo do sedaj v izbor za nagrado uvrščenih malo ženskih pisateljic, smo posebno knjižno polico namenili prav tem.

Spominsko obeležje Parenzani na mestu njene lucijske železniške postaje

Piše in foto · Janez Mužič

Umetniška maketa lokomotive Giulia Ruzzierja

Na zelenici pred stanovanjskim stolpičem Obala 125 v Luciji, na mestu, kjer je nekoč stala železniška postaja, od sredine oktobra stoji skoraj tri metre velika umetniška kovinska maketa lokomotive. Je kopija lokomotive številka 37, ki je nekoč vozila po Parenzani, in je postavljena na mestu, kjer je nekoč stala železniška postaja Lucija. Njeno poslopje so porušili pred 21 leti, ko se je morala umakniti gradnji stanovanj. Tako sedaj nanjo spominja prav simpatična maketa lokomotive, ki je postavljena na kamnih, iz katerih je bila leta 1904 zgrajena postaja.

Vsebovala je stanovanje za dva uslužbenca, dve ločeni čakalnici za potnike in urad za blagajno. Številni se je še spominjajo, saj sta bili po ukinitvi proge v njej nekaj let trgovina s kmetijskim orodjem in semenarna. Ob porušitvi postaje so nekateri predlagali, da bi ta arhitekturni spomenik prestavili oziroma nekoč postavili na novo, zato so kamnite bloke celo oštevilčili in odpeljali na deponijo v Sečovlje. Po navedbah Franca Krajnca, enega od protagonistov postavitve obeležja, dolgoletnega novinarja in urednika Primorskega utripa, so jih s pomočjo piranskega župana Petra Bossmana nekaj našli in iz njih naredili podstavek.

Lokomotiva razveseljuje nostalgike, vzbuja domišljijo otrok in številni se ob njej ustavljajo ter fotografirajo. Da so Lucijčani obeležja veseli, je pokazala tudi množična udeležba ob njegovem odkritju, čeprav KS Lucija napoveduje postavitev obeležja tej železniški progi v tamkajšnjem Parku Sonce. Pobudo za postavitev na mestu nekdanje postaje so dali Franc Krajnc, Atilio Radojkovič in Giulio Ruzzier. Pridobili so soglasje tamkajšnjih stanovalcev, gradbeno podjetje Farva je postavilo podstavek, načrte je pripravila geodetska družba Viler, za označevalno tablo pa je poskrbel podjetnik Savo Radič.

Lokomotivo je izdelal 76-letni mehanik kmetijskih strojev Giulio Ruzzier s Parecaga. Odkar je v pokoju, slika in tudi kipari. Ustvaril je že nekaj deset slik, na katerih na platno lovi nekdanje podobe lokomotiv, vagonov, postaj, viaduktov ali pa mostov Parenzane. Pri tem si pomaga s starimi razglednicami, fotografijami in slikami. Že pred leti je kot izkušen varilec iz kosov starih koles začel ustvarjati tudi kovinske makete njenih lokomotiv, od katerih je sedaj ena v Luciji. Kot je povedal, jo je v treh mesecih naredil iz delov kakih 100 zavrženih koles.

Giulio Ruzzier je lokomotivo izdelal iz delov kakih 100 zavrženih koles.

Teden Sredozemske obale

Piše · Irena Osko in Mojca Pečnik; foto · CUEV Strunjan

Okoljsko osveščanje na CUEV Strunjan

27. in 28. septembra 2016 smo se učenci CUEV Strunjan udeležili dvodnevnih delavnic o problematiki onesnaženja našega morja in obale.

V torek, 27. septembra, smo se zbrali na plaži hotela Krka Strunjan, kjer nas je sprejela gospa Metka. V uvodnem delu smo med sproščenim pogovorom izpostavili neustrezen odnos ljudi do morja. Ugotovili smo, da ljudje kljub ozaveščanju še vedno onesnažujejo naše morje in obalo z raznovrstnimi odpadki, ki škodijo ljudem, predvsem pa živalim.

Razdelili smo se v manjše skupine in opremljeni z vrečkami ter rokavicami začeli s čiščenjem oziroma pobiranjem smeti. Pobrali smo največ plastenk, pločevink in cigaretnih ogorkov, skupaj pa nabrali deset vreč odpadkov. Po končani akciji smo smeti stresli iz vrečk in jih sortirali. Sledila je delavnica ustvarjalnega recikliranja odpadkov. Ustvarili smo dve sliki, ki sta bili razstavljeni v hotelu Krka Strunjan, ena izmed slik pa zdaj krasi našo šolo.

Naslednji dan smo se znova zbrali na plaži hotela Krka Strunjan. Avtorica Ida Cimerman nam je predstavila knjigo Čiste sanje iz Podmorja, ki je nastala pod okriljem Inštituta za vodo RS v okviru Evropskega projekta DeFishGear.

Zgodba, opremljena z ilustracijami, govori o morskih bitjih, ki se zaradi vedno večjega onesnaženja morja soočajo z različnimi težavami. Ob pomoči morske kraljice skupaj iščejo rešitve, kako bi odpadki dobili novo življenje v čarobni deželi – Reciklandiji.

Z mislijo na to, da smo naredili nekaj dobrega za okolje, smo se zadovoljni vrnili v šolo.

»Le lupinico razbij, pravljico iz nje izvij!«

Piše in foto · Mestna knjižnica Piran

Jesensko-zimski čas za otroke v Mestni knjižnici Piran

Poletje je kot vedno minilo prehitro, spet so se odprla šolska vrata in nove dolžnosti, načrti, želje po branju in raziskovanju so v mestno knjižnico pripeljali majhne in velike otroke.

V oktobru smo začeli s pravljičnimi uricami (vsak torek v Luciji in vsako sredo v Piranu ob 18. uri), na katere krajši dnevi privabijo vedno več najmlajših. Vse do maja se nam lahko pridružite na čudežnih potovanjih besed, ki opogumljajo in budijo upanje v prihodnost.

V tednu otroka smo gostili skupine vrtcev Mornarček in Morje, obiskali so nas otroci iz zamejstva in razredi učencev, ki so spoznavali, kaj jim nudi splošna knjižnica in katere dejavnosti izvaja poleg izposoje gradiva.

Z obiskom sedmošolcev OŠ Cirila Kosmača smo tudi v novem šolskem letu začeli s projektom Rastem s knjigo, spodbujanjem bralne kulture na nacionalnem nivoju, s katerim skuša Ministrstvo za kulturo RS osnovnošolce in srednješolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic.

V organizaciji Centra arhitekture Slovenije smo v novembru povabili na delavnico Igriva arhitektura, na kateri so otroci iz različnih materialov izdelali miniaturna mesta.

Ob zaključku razstave Skupaj za Jadransko morje – skupaj za nas so o problematiki vnosa tujerodnih vrst z ladijskimi balastnimi vodami v Jadransko morje obširneje spregovorili predstavniki Inštituta za vode Republike Slovenije in Morske biološke postaje Piran, ki so jim prisluhnili dijaki GEPŠ iz Dijaškega in študentskega doma Portorož.

V soboto, 3. decembra, smo Ta veseli dan kulture praznovali tudi v Mestni knjižnici Piran. Pripravili smo poučno-zabavni sprehod po piranski kulturni poti, na kateri so si otroci ogledali arheološko zbirko v Pomorskem muzeju, Tartinijevo violino, multimedijski muzej Mediadom Pyrhani in se s piranskega svetilnika zazrli na morje. Bil je vesel Prešernov rojstni dan.

Še bolj veselo pa bo v sredo, 28. decembra, ko se bodo piranski gimnazijci otrokom predstavili z gledališko igro Trije prašički. Skupaj z Dedkom Mrazom vas pričakujemo ob okrašeni jelki v čitalnici knjižnice ob 18. uri. Novoletna pravljica in Dedek Mraz prideta tudi v lucijsko enoto, in sicer v torek, 27. decembra, prav tako ob 18. uri.

Tudi v novem letu si in vam želimo veliko zadovoljnih in zvedavih otroških pogledov, čarobnih pravljičnih dotikov in skupnih aktivnosti za dobro naše skupnosti, predvsem najmlajših. Da zrastejo v velike in srčne ljudi.

Gimnazija Antonio Sema Piran

Piše · Erik Putar, 2. letnik; foto · Mojca Filipčič

Nikola Tesla: čarovnik preteklosti, genij sedanjosti

Gledanje novic po televiziji, pogovarjanje s prijatelji po mobilnih telefonih ali iskanje podatkov na spletu se nam zdijo povsem preprosta in običajna dejanja vsakdanjosti, čeprav se nas večina ne zaveda, kako neverjetna v bistvu so. Za tako tehnološko napredno življenje smo lahko hvaležni Nikoli Tesli, enemu izmed najbolj nadarjenih ljudi v zgodovini človeštva.

Na oktobrski ekskurziji smo se dijaki Gimnazije Antonio Sema Piran najprej napotili v Bistro, kjer je postavljena stalna razstava o Teslovih izumih, nato pa še v Ljubljano, kjer smo si v Cankarjevem domu ogledali razstavo o njegovem življenju, delu in duhu.

»Američani menijo, da je bil Nikola Tesla Američan, saj je večino svojega življenja preživel v Ameriki; Srbi trdijo, da je bil Srb, saj so bili njegovi starši Srbi; Hrvati govorijo, da je bil Hrvat, saj se je ne Hrvaškem tudi rodil; Slovenci pa smo ponosni, da je bil Slovenec, saj je nekaj mesecev preživel v Mariboru«. Tako je svojo pripoved šaljivo začel vodnik Vinko v Tehniškem muzeju Slovenije Bistra. Najprej nam je predstavil, kako se ustvarja izmenični tok, brez katerega si ne predstavljamo današnjih električnih naprav. Ko je Tesla svojo novo idejo predstavil svetu, ni bil povsem sprejet, saj je njegov nekdanji delodajalec Edison v njej videl grožnjo svojemu imperiju enosmernega toka. Tako se je začela Edisonova črna propaganda o Teslovem novem izumu. Sledile so razne usmrtitve živali in zasnova prvega električnega stola, priključenega na izmenični tok. Zmagovalec tako imenovane vojne tokov je bil na koncu, seveda, Nikola Tesla, saj je stoletje, v katerem živimo, dokaz o njegovi premoči nad Edisonom.

Nato nam je gospod Vinko predstavil še čarovniški trik, v katerem je uporabil Teslov visoko frekvenčni transformator in neonsko žarnico, ki se je ob vžigu naprave osvetlila brez žic. Danes s pomočjo znanosti tak pojav lahko razložimo, a ljudem Teslovega časa tako znanje ni bilo na voljo. Izumitelj je bil zaradi tega v svojem času označen za čarovnika ali celo prevaranta, vendar se Nikola Tesla za take stvari ni zmenil. Verjel je, da bo nekoč prišel dan, ko ga bo svet razumel, zato je do konca svojega življenja ostal humanist, rekoč: »Vse, kar sem naredil, sem naredil za človeštvo«.

Več o njegovi viziji in življenju sem pozneje izvedel na razstavi Nikole Tesle v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer sem imel možnost globlje doživeti njegovo osebnost.

Tesla se je rodil v Smiljanu pri Gospiću, majhni hrvaški vasi, kjer je že od malih nog izumljal. Oče si je, seveda, želel, da bi sin postal duhovnik, a je po hudi sinovi bolezni ugodil njegovi želji po študiju na elektrotehniški šoli v Gradcu. Tako se je začela Teslova pot in njegovo spreminjanje podobe sveta. Njegova prva izkušnja v Ameriki ni bila prijetna, saj se z Edisonom nista razumela in sta postala huda tekmeca. Westinghouse je bil tisti, ki je lahko uresničil Teslove sanje in mu omogočil gradnjo prve hidroelektrarne na izmenični tok na Niagarskih slapovih. Medtem je vojna tokov Teslo skoraj pokopala in bil se je prisiljen odreči večini svojih patentov. Nato se je posvetil večjim projektom, med katerimi je bil tudi ta, kako iz Zemlje črpati energijo, ki bo zastonj za vse, a to med investitorji, seveda, ni bilo sprejeto, saj v tem zanje ne bi bilo dobička.

Tesla naj bi v skromni hotelski sobi umrl nesrečen in zapuščen od vseh, a menim, da to ni res. Nikoli nista ga zanimala denar ali slava, ampak le ustvarjanje in izumljanje, zanj sta bili to življenje in lastnost tisto, kar ga razlikuje od ljudi, kot so Edison, ki so delali le v svojo korist in materialno bogatenje, ne pa v korist sveta. Tesla je bil sicer tudi čudak. Obseden je bil s številko tri in čistočo, občudoval je lepoto, pravzaprav ženske, in vedno zahteval, da so bile njegove pomočnice lepotice. Kdo bi si mislil, da je lahko tako nenavadna oseba postala eden izmed očetov modernega sveta.

Vsekakor nepozabna ekskurzija, ki je v marsičem spremenila tudi moj pogled na znanost in svet.

Teden prometne varnosti

Obisk policijske postaje v Luciji

Otrok se zelo zgodaj sreča s prometom. Da bi mu olajšali vstop v svet prometa in mu predstavili nekatere najpogostejše pasti in nevarnosti, je prometna vzgoja področje, ki mu v predšolskem obdobju skozi celo leto posvečamo veliko pozornost.

V okviru Tedna prometne varnosti nas v mlajših skupinah obiščejo policisti, ki nam predstavijo svoje delo in otrokom posredujejo sporočilo, da je njihova poglavitna naloga pomoč. Otroci najstarejših skupin pa so obiskali policijsko postajo v Luciji. Pred stavbo nas je pričakal policist Matej Družina in nas popeljal po prostorih postaje. Tako smo si ogledali prostore za pridržanje, zasliševalnico, telovadnico, fitnes sobo, pisarne in garažne prostore. Zunaj nas je pričakalo presenečenje. Z laježem nas je pozdravil policijski pes. Z njegovim gospodarjem sta nam pokazala vajo lovljenja malopridnežev. To pa ni bilo vse. Vsi smo se spravili v »marico« in nekaj sekund preživeli v popolni temi. Kakšno veselje! Prijazen policist nam je pokazal motor, s katerim lahko zelo hitro pride do kraja nesreče. Pred odhodom smo popili sok in pojedli kekse.

Za nepozabno preživeto urico na policijski postaji se zahvaljujemo osebju, ki nas je prijazno sprejel in otrokom omogočil, da so si od blizu ogledali delo policistov.

Na obisku dve gasilski veteranki

Mesec požarne varnosti

V našem vrtcu vsako leto nekaj časa posvetimo tudi požarni varnosti. Otroci vedo, da so gasilci tisti, ki pomagajo pri požaru, poplavi, reševanju živali in ljudi. Prostovoljni gasilci iz PGD Sečovlje se vsako leto prijazno odzovejo našemu vabilu in nas obiščejo. Seveda je za otroke to poseben dogodek, ki ga nestrpno pričakujejo. Velik gasilski kamion z vsemi cevmi in orodjem je prava paša za oči. Najlepše pa je držati za ročnik in gledati vodni curek, ki se visoko vzpenja proti nebu. Potem pa čelado na glavo, gasilsko obleko in ročnik v roke in že smo pravi gasilci. Za konec še pogled v kabino in na utripajoče modre lučke. To je bilo doživetje. Da bi v moji skupini podoživeli gasilski dan, sem na obisk povabila dve veteranki, ki sta otrokom pokazali nekaj gasilske opreme in predstavili delo prostovoljnih gasilcev. Lepo nam je bilo.

Množični tek v Fiesi

Piše in foto · Lavra Bregar

Mornarčki in Barčice v Fiesi

Športno popoldne v Fiesi je potekalo v okviru evropskega tedna športa pod geslom Ostani mlad – tekmuj pošteno/Start young, compete clean. Organiziran je bil Množični tek po celi Sloveniji, ki pa smo ga morali zaradi slabega vremena prestaviti iz 16. na 23. september 2016. Projekt so podprli Atletska zveza Slovenije, Unesco sklad za preprečevanja dopinga v športu, Olimpijski komite Slovenije, Združenje športnih zvez in Zavod za šport RS Planica.

Poleg teka smo za otroke organizirali še druge športne dejavnosti – vaje na poligonih, igre s padalom, spretnosti z žogo, gibanje ob glasbi, atletsko abecedo. Imeli smo tudi zdrave prigrizke, da so si naši mali športniki nabrali dovolj energije.

Za pomoč pri izvedbi se zahvaljujemo Rokometnemu klubu Piran, Atletskemu društvu Piran, Športnemu in mladinskemu centru Piran.

S starši in otroki smo v Fiesi preživeli čudovito in sproščeno športno popoldne.

40 let delovanja

Piše: Leonora Drgan, ravnateljica

Ob obletnici samostojnega Vrtca Morje Lucija

S kolegicami smo se ob prebiranju kronike vrtca sprehajale skozi njegovo zgodovino in ugotovile, da sta dva oddelka predšolskih otrok že leta 1968 delovala v okviru OŠ Lucija. Zaradi vse večjih potreb po varstvu otrok pa je bil leta 1976 zgrajen nov vrtec. Ob tem so na dan privreli lepi trenutki, ki so se vrstili skozi leta. Pozitivne in doživete stvari se za vedno vtisnejo v spomin.

Z veseljem smo ugotavljale, da je bil vrtec vsa leta zelo aktiven na različnih področjih, posebej na področju umetnosti. Sodelovali smo z ožjim in širšim okoljem. Vrsto let na Jugoslovanskem festivalu djeteta v Šibeniku in različnih mednarodnih ter domačih razstavah z otroškimi izdelki, za katera smo prejeli številne mednarodne in državne nagrade ter priznanja. Ves čas smo se strokovno povezovali z drugimi vrtci v Sloveniji, na Hrvaškem in s Slovenci v zamejstvu. Vedno smo dobro sodelovali z italijanskim vrtcem La Coccinella, ki ima sedež v isti stavbi. Že vrsto let skupaj pripravljamo prireditve, lutkovne predstave, pohode in različne projekte. Organizirali smo številna zimovanja, kasneje letovanja, sedaj pa plavalni tečaj. Skozi celotno zgodovino vrtca smo sodelovali na krajevnih prireditvah in še danes folklorna skupina in pevski zbor sodelujeta na več prireditvah v občini. Aktivno sodelujemo z Občino Piran in društvi, organizacijami ter ljudmi iz našega kraja. Imamo lutkovno skupino Dobra volja je najbolja, ki že dolga leta razveseljuje otroke in odrasle ter pripravlja predstave za otroke doma in v širši okolici. Skrbimo za nenehno izobraževanje zaposlenih na različnih področjih, saj čutimo, kako zelo hitro se spreminjajo znanost, tehnologija in način življenja. Veliko in na različne načine sodelujemo s starši; organiziramo dneve odprtih vrat, različne ustvarjalne delavnice, pohode, izlete, delovne akcije, predstave, obiske staršev v vrtcu, kjer lahko predstavljajo poklice in svojo kulturo. Že več kot 25 let pripravljamo zaključke šolskih let na nivoju celotnega vrtca in v različnih oblikah druženja, kjer se vedno z velikim veseljem igramo, ustvarjamo in zabavamo.

Če sta družina in vrtec povezana preko otroka, bo to partnerstvo prispevalo k učinkovitosti vrtca, otroci pa bodo znanje, pridobljeno v vrtcu, nadgradili z znanjem od doma in se tako vključili v naravni krogotok otrokovega učenja.

Italijanski jezik aktivno uvajamo in integriramo na vsa področja dejavnosti in tako pripomoremo k sobivanju dveh narodov, dveh jezikov in dveh kultur.

Vrtec je na narodnostno mešanem območju, kjer se srečujejo različne narodnosti in kulture, zato so naša pomembna vodila pri vzgoji strpnost, sprejemanje in spoštovanje drugačnosti, kar pri otrocih nikoli ni težava. Prijateljstvo in ljubezen sta za njih prvenstvena.

Več strokovnih delavcev je že dobilo občinska priznanja in nagrade, a največja nagrada za vse, ki delamo z otroki, so njihov nasmeh, dotik, objem in pogled, ki nam ga lahko dajo samo najmlajši.

Zavedamo se, da je otroštvo pomembno življenjsko obdobje. Je kritično obdobje za razvoj večine sistemov v osrednjem živčevju, ki omogočajo veščine in znanja, ki jih potrebujemo kasneje v življenju, pri tem pa je zelo pomemben vpliv okolja; kakovostna prehrana, priložnosti za usvajanje veščin, prijazno, ljubeče okolje, ki omogoča optimalen razvoj potencialov otroka, zato se v vrtcu trudimo, da otrokom vse to omogočamo.

Hvala vsem, ki ste in še vedno pomagate graditi kakovostno predšolsko vzgojo preteklih, sedanjih in bodočih generacij otrok!

Iskreno čestitam vsem sodelavcem, ki ste kakor koli povezani z vrtcem, in vam želim uspešno in ustvarjalno delo še naprej!

Interesna dejavnost Šolski vrt

Piše · učenci interesne dejavnosti Šolski vrt z mentorico Danijelo M.; foto · Edi Zadnik

OŠ Sečovlje ima urejen šolski vrt

Otroci danes preveč časa preživijo za računalniki in počasi izgubljajo stik z naravo. Na žalost je tako tudi na podeželju. OŠ Sečovlje je v preteklem šolskem letu začela izvajati interesno dejavnost Šolski vrt, kjer se učenci učijo vrtnarjenja, skrbi za naravo in samooskrbe. Letos se je vključila tudi v mrežo šol EKOVRT. Najbolj jih je razveselila novica, da jim bo JP Okolje počistilo in uredilo zaraščen šolski vrt v neposredni bližini šole in vrtca. Skupina delavcev z gospo Marijo na čelu je v kratkem času izredno lepo uredila prostor, kjer bi v prihodnje nastala tudi prava učilnica na prostem. Na vrtu je že zdaj veliko sadnega drevja in nekaj zelišč.

Zahvaljujemo se JP Okolje Piran za veliko in izredno dobro opravljeno delo. Pričakujemo tudi dobro sodelovanje skozi celo leto.

Počastili pomemben jubilej

Piše · Jerneja Šinigoj; foto · Franc Krajnc

Osnovna šola Sečovlje obeležila 70. obletnico

Letos Osnovna šola Sečovlje praznuje pomemben jubilej. Pred 70 leti je bila namreč v Sečovljah ustanovljena prva slovenska šola. V počastitev tako pomembne obletnice so učenci, učitelji in ostali zaposleni pripravili prireditev pod geslom Moja šola včeraj, danes, jutri …

Sečoveljska telovadnica se je 20. oktobra prelevila v pravo kulturno dvorano, v kateri so se zbrali sedanji in nekdanji učenci, njihovi starši, domačini, nekdanji učitelji in drugi zaposleni na OŠ Sečovlje ter občani, da bi uživali ob osrednji proslavi, ki je nastala pod vodstvom skupine učiteljev mentorjev. Osrednjo proslavo so učenci začeli s petjem slovenske himne, nadaljevali pa s predstavitvijo in fotografijami krajev šolskega okoliša. Učenci so nas popeljali v učilnico v leto 1946, nato pa smo potovali po zgodovini vse do leta 2046. Ves čas so nas na platnu spremljale stare fotografije, zgodbo pa so zaokrožali skeči in ples učencev. Poleg odlične predstave učencev smo prisluhnili še pogovoru z nekdanjimi učiteljicami: Vido Gojkovič, Sonjo Tavčar, Jožico Vrhovnik in ravnateljem Ludvikom Jurešem. K povezovanju celotnega programa je veliko prispevalo tudi ubrano petje šolskega pevskega zbora pod vodstvom Simone Kolarič. Prireditev je bila po besedah obiskovalcev na izredno visokem nivoju, bila je prisrčna in obenem ganljiva, čutiti je bilo povezanost med vsemi nastopajočimi in za marsikoga prijetno obujanje spominov in podoživljanje polpretekle zgodovine.

Priprave na proslavo ob 70. obletnici ustanovitve osnovne šole so potekale že v prejšnjem šolskem letu, septembra pa smo prav vsi učitelji in učenci z veliko vnemo in zagnanostjo nadaljevali delo. Učenci so sodelovali na natečaju za izbor himne šole, pisali so misli in naslikali motive, ki so nato krasili knjižna kazala, vabila in vrečke s soljo, obiskovalci prireditve pa so si lahko razstavo izdelkov učencev in razstavo razvoja šole od začetkov do danes ogledali po prostorih osnovne šole. Dobili smo svojo prvo šolsko himno, katere besedilo je napisal devetošolec Matej G., melodijo pa četrtošolci Maj, Lea in Lia.

Na prireditvi so, poleg ravnateljice Mirele Flego, vse prisotne nagovorili župan Občine Piran Peter Bossman, predsednik sveta KS Sečovlje Denis Fakin in predstojnica ZRSŠ OE Koper Alica Prinčič Rohler. Občina Piran je ob tej priložnosti OŠ Sečovlje podelila plaketo za pomemben prispevek pri razvoju šolstva v kraju.

Po končani prireditvi se je prijetno druženje nadaljevalo v prostorih šole in jedilnice, kjer so delavci kuhinje pripravili pogostitev za vse obiskovalce in nastopajoče.

Na omenjeno prireditev smo vsi ponosni. K temu, da je tako uspela, je zagotovo prispevalo tudi to, da smo bili v priprave vključeni vsi učenci in zaposleni. Naše delo za skupni cilj nas je še bolj povezalo. Ob tem ne moremo mimo staršev, ki so nam prav tako stali ob strani in pomagali na različne načine.

Pomembno obletnico bomo zaokrožili z izdajo zbornika, ki bo izšel v nekaj mesecih.

Danes je OŠ Sečovlje sodobna devetletna osnovna šola z 223 učenci. V svoji sestavi ima tudi vrtec s sedmimi oddelki ter POŠ in vrtec Sv. Peter. Število otrok se naglo povečuje in v šoli nam zmanjkuje prostora, potrebovali bi vsaj še tri učilnice. V tem šolskem letu nam je Občina Piran iz bivše knjižnice uredila dve učilnici, naslednje šolsko leto pa pričakujemo ureditev knjižnice in vsaj še ene učilnice.

Kljub prostorski stiski pouk poteka kvalitetno, prizadevamo si, da vseskozi gojimo pozitivne vrednote, kot so sodelovanje, prijateljstvo, pomoč, strpnost in znanje.

Tako kot so bili močna volja, prizadevanja in sodelovanje potrebni za ustanovitev prve slovenske šole v kraju pred 70 leti, sta sodelovanje in povezanost med učenci, zaposlenimi in s krajem potrebna tudi danes.

Besedilo himne OŠ Sečovlje:
Učitelji nam znanje podarjajo,
z razumom nas obdarjajo.
Za nas, učence se trudijo,
pomoč nam vedno nudijo.

Čez življenje nas šola vodi,
vsako oviro na poti pohodi.
Čeprav se grozna nam zdi,
pomagati nam želi.

Na sečoveljski šoli je ta pesem nastala,
da bi vam poguma dala.
Prosim, nauči se je
in novim rodovom jo položi v srce.

Matej Gorela, 9.r.

Nešplja, češnja in murva za pristen stik otrok z naravo

Zasaditev dreves pred vrtcem Sečovlje

Vsako leto letni časi postopoma prehajajo eden v drugega in vsak izmed njih s seboj prinese nekaj edinstvenega. Jesen in zima sta tako dva letna časa, ko narava korak za korakom odvrže svoja dotrajana oblačila in se udobno zlekne v posteljo, da bi se naužila zimskega spanja. Zbuditi se mora namreč čila in spočita, saj jo spomladi čakajo številna pomembna opravila. V veliki meri sicer narava opravi vse sama, kdaj pa ji le lahko priskočimo na pomoč tudi ljudje, saj smo del nje in sobivanje z njo je za nas znatnega pomena.

Zato nas je v našem vrtcu decembra obiskala gospa Patricija Pirnat iz KZ Agraria Koper in s seboj prinesla tri drevesa – nešplju, češnjo in murvo brez plodov, za katera se je zdelo, da že nestrpno čakajo, kdaj bodo zasajena. Gospa Pirnat nas je prijazno podučila, da drevesa, ki so v loncu, lahko sadimo preko celega leta. Kmalu je poprijela za lopato in izkopala tri primerno velike luknje, v katere je stresla nekoliko gnojila, nato pa vanje namestila sadike. Ob njih je kot oporo postavila še palico, vse skupaj pa pričvrstila z elastiko v obliki osmice. Luknje je naposled zapolnila z izkopano zemljo in delo je bilo opravljeno.

Novo nasajena drevesa so nared za rast, s čimer ne bodo le krasila našega vrtčevskega okoliša, marveč nam bodo sčasoma ponudila tudi svoje slastne plodove in nas v poletnih mesecih varovala pred vročim soncem. V tem času pa bomo tako vzgojitelji

kot otroci prijazno ravnali z njimi in se prek njih trudili vzdrževati pristen stik z naravo.

Drevo kot tako ni zgolj rastlina, ki nam nudi vse zgoraj navedeno. Predvsem je nekaj živega, kar predstavlja moč, krepost, voljo rasti, da s trudom iz majhnega zraste veliko. Je simbol za povezovanje, kot so njegove veje povezane s krošnjo ali korenine z zemljo. In prav te lastnosti se v našem vrtcu trudimo pristno živeti. Rastemo, se krepimo in povezujemo s samim seboj in drug z drugim – vsak dan znova.

Prijetno preživljanje skupnega časa

Piše · Karmen Peroša, učiteljica; foto · Irene Ciani

Decembrska srečanja

Na OŠ Vincenzo e Diego de Castro se v mesecu decembru odvijajo razna srečanja in obiski prireditev, s katerimi želimo popestriti ta praznični mesec. Učenci prvega triletja podružnične šole Lucija in 5. razreda šole v Piranu so si 6. decembra

v Avditoriju Portorož ogledali glasbeno-baletno predstavo Pahljača plesa in mladosti, najmlajši učenci pa so 7. decembra, ob svetovnem dnevu prostovoljstva, odšli v lucijski dom upokojencev, da bi starejšim občanom pričarali praznično vzdušje in jim tako polepšali dan.

Kmalu je sledila težko pričakovana praznična prireditev. Učenci, učitelji, starši in svojci smo se zbrali 8. decembra v portoroškem Avditoriju. Naši učenci so v sodelovanju z otroki vrtca La Coccinella in dijaki italijanske gimnazije Antonio Sema pripravili pester nabor točk, ki so nam polepšale popoldne.

Še v istem tednu pa smo v soboto, 10. decembra, sodelovali v TPC-ju Lucija, kjer je manjša skupina naših učencev zapela in recitirala praznične pesmi za prisotne obiskovalce. Naša šola je imela tudi stojnico, na kateri smo ponujali domače piškote in praznične izdelke učencev.

Ob vseh teh prireditvah se zavedamo, kako pomembno je preživljanje tega skupnega časa, zato si želimo vse več takih trenutkov.

Le voyage à Paris

Piše in foto · Maša Avsenak Zobec, profesorica francoščine

Ekskurzija v Pariz

V četrtek, 27. oktobra 2016, smo se z nekaterimi dijaki Gimnazije Piran, učenci OŠ Vojke Šmuc Izola in OŠ Livade Izola z avtobusom odpeljali na petdnevni izlet v Pariz. V prestolnici Francije smo si ogledali najpomembnejše znamenitosti. Povzpeli smo se na 324 metrov visok Eifflov stolp in na prestižni ulici Champs – Elysées na 50 metrov visok Slavolok zmage, posvečen več bitkam v francoski zgodovini. Z ladjice na reki Seni smo lahko ob sončnem zahodu občudovali čudoviti Pariz in njegove veličastne stavbe. Obiskali smo znano katedralo Notre Dame, se sprehodili po Latinski četrti in spoznali Panteon. Potem smo občudovali Versajsko palačo, rezidenco francoskih kraljev. Povzpeli smo se na hrib Montmarte, kjer se v vsej svoji lepoti odkriva bazilika Sacré-Coeur in čudovit pogled na Pariz. Na živahnem trgu Place du Terte smo se spomnili nekaterih znanih slikarjev: Pabla Picassa, Salvadorja Dalija ..., ki so pustili vidne sledi, saj je trg še danes znan po slikarski umetnosti. Seveda nismo izpustili ogleda najbolj znanega in obiskanega muzeja na svetu Louvre s svojo osrednjo zanimivostjo, Da Vincijevo Mono Lizo. Na Trgu Miru smo se spomnili giljotine, pariške bede in blišča.

Čudoviti Pariz nam bo vsem za vedno ostal v spominu, profesorjem pa tudi spoštljiv in lep odnos dijakov med samim izletom. Chapeau! Klobuk dol! Hvala, dijaki! Merci mes lycéens!

Že tretja izvedba mednarodnega projekta

Piše · Vika Kuštrin, OŠ Cirila Kosmača Piran; foto · Martin Bobič

Dobimo se pri svetilniku!

Letos smo že tretjič izpeljali mednarodni projekt Dobimo se pri svetilniku!, ki smo ga tokrat naslovili Zven tišine. Šele ko zazveni tišina, lahko prisluhnemo naravi, sočloveku, glasbi, okolju, v katerem živimo, in samim sebi. V času, ko vsi in vse hiti mimo nas, se prepogosto dogaja, da poslušamo, a ne slišimo. Zato naj zazveni tišina, da bomo slišali sebe in druge.

S pisano paleto dejavnosti, vezanih na osrednjo temo, smo raziskovali zvok v vseh njegovih pojavnih oblikah. Ugotavljali smo, kako zvok nastane, kako zveni vesolje, prisluhnili različnim jezikom in glasbi, zvokom iz narave in urbanega okolja, se pogovarjali in se poslušali, slišano upodabljali z gibi in barvami, izdelovali zvočila in preprosta glasbila in še marsikaj.

Vrhunec projekta sta bila zagotovo interteden z mednarodno udeležbo in dogodek ob svetilniku na Punti. Tokrat so se nam pridružili učenci in ravnatelj osnovne šole iz črnogorskega Kotorja, skupina učenk z učiteljicama iz hrvaškega Zadra in dve učiteljici iz Belgije. S pomočjo tehnologije pa smo sodelovali tudi s prijatelji in sodelavci iz Turčije in Indianapolisa. Naš skupni teden je bil prepreden z raziskovanjem, ustvarjanjem, spoznavanjem, sklepanjem novih prijateljstev in načrtovanjem skupnih dejavnosti za prihodnost. Bogat kulturni program pri svetilniku, ki smo ga soustvarjali z edinstvenim glasbenikom in vsestranskim umetnikom Ladom Jakšo ter perspektivnim bobnarjem, našim bivšim učencem Gajem Bostičem, je k svetilniku privabil množico obiskovalcev in poslušalcev. Stanovanje svetilničarja pa je za teden dni znova postalo naša galerija, v kateri smo razstavili izdelke, nastale pod ustvarjalnimi rokami naših učencev.

Počasi odpiramo vrata svetilnika in ga oživljamo. Idej je veliko, volje tudi, zato ne pozabite, da se naslednje leto znova dobimo pri svetilniku!

(Projekt smo izpeljali v sodelovanju z Zavodom za šolstvo RS, društvi in posamezniki iz lokalnega okolja ter ob podpori sponzorjev. Vsem iskrena hvala.)

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

OŠ Ciril Kosmač Piran aktivna v mednarodnih projektih

Piše in foto · Mojka Mehora Lavrič

Evropska konferenca eTwinning 2016

OŠ Cirila Kosmača Piran že vrsto let sodeluje v mednarodnih projektih eTwinning (skupnost za evropske šole, ki s pomočjo informacijskih in komunikacijskih tehnologij sodelujejo v različnih projektih). Šole, ki prejmejo nacionalne ali mednarodne nagrade, pa lahko sodelujejo tudi na Evropski eTwinning konferenci. Letos je konferenca potekala od 27. do 29. oktobra v Atenah, udeležilo pa se je je več kot 500 učiteljev in drugih pedagoških delavcev, od tega tudi enajst iz Slovenije.

V ustvarjalnem ozračju so pedagogi izmenjavali ideje, pridobivali informacije in nove izkušnje, se med seboj povezovali ter navezovali stike, ki so podlaga za nove načrte in projekte.

Predavatelji so udeležencem sporočali predvsem, kako velik vpliv ima digitalni svet na posameznika, zlasti pri mladih, in kako brezžično omrežje postaja danes ena temeljnih človekovih potreb. Zato je pravilen pristop do spletnih virov še kako pomemben, ključno vlogo pri tem pa igrajo tako starši kot učitelji.

Pedagogi danes vse pogosteje posegajo po digitalnih virih in tako pridobivajo kakovostne vsebine za e-učenje. Baza je vse širša, vendar se moramo pri uporabi teh virov zavedati, da gre za intelektualno lastnino. Tudi to je ena od informacij, ki jo morajo dobiti učenci že v zgodnjih letih šolanja.

Na konferenci so predavatelji velik pomen namenili ustvarjalnosti, ki je temelj napredka v današnjem prostoru in času. Ustvarjalnost je danes zelo pomembna, produkcija novih idej pa zelo cenjena in iskana človeška sposobnost, ki bo predvsem v prihodnosti dobila še večje razsežnosti, zato je treba učence spodbuditi k ustvarjanju novih zamisli in jih voditi skozi ta proces.

Ena od delavnic je bila namenjena tudi otrokom s posebnimi potrebami, ki se danes lahko enakovredno in enako kakovostno vključujejo v eTwinning in druge projekte. Delavnica je bila navdih za nove ideje za delo na tem področju.

Biti digitalni državljan je danes nuja, ne le privilegij posameznikov ali nekakšna trenutna modna muha, naša naloga pa je otroke pripraviti na izzive jutrišnjega dne. Vendar se moramo zavedati, da digitalni svet žal vpliva tudi na nizko stopnjo empatije pri mladih, zato je naloga staršev in pedagogov, da jih vzgajamo v čustvene osebe, ki bodo pripravljene sodelovati med seboj in deliti z drugimi … in to ne le prek interneta.

Več kot daš, več imaš, vse dobro se vrne

Piše · Nina Grabljevec in novinarski krožek OŠ Lucija; foto · Arsen Mihalić

Dobrodelni Miklavžev sejem na Osnovni šoli Lucija

V torek, 6. decembra 2016, je bilo na lucijski šoli toplo, prisrčno in prijateljsko vzdušje.

Učenci, učitelji in nekateri starši ter stari starši so se več tednov pripravljali na dobrodelni sejem, ki ga v tem času že tradicionalno pripravljamo na šoli. S skupnimi močmi in veliko željo pomagati nekomu, ki ima manj od nas, nam je uspelo pričarati pravljično čarobnost in pokazati, da ljudje potrebujemo drug drugega. Moto dobrodelnega sejma so bili verzi Zdaj je čas, pokaži svoj obraz. Za dobre stvari. Izkupiček prostovoljnih prispevkov je bil namreč namenjen šolskemu skladu.

Goste sejma sta v šolski jedilnici sprejela pevec Slavko Ivančić in devetošolka Gaja Stegovec, ki sta z vsem srcem zapela pesem Lepo je deliti avtorjev Marina Legoviča in Igorja Pirkoviča. Večni Ivančić nas je počastil še s svojimi melodijami in občinstvo je hvaležno prisluhnilo, pa tudi zapelo.

Sejem je slavnostno odprla ravnateljica Tanja Vincelj, ki je v govoru povedala, da so sočutje, pomoč in toplina največje vrednote človeka, zato si želi, da bi jih naši učenci začutili. Zahvalila se je vsem, ki so pripomogli k osrečevanju naših učencev, ki so se s svojimi družinami znašli v denarni stiski.

Nato so obiskovalci sejma obiskali stojnice z izdelki naših učencev in njihovih ustvarjalnih staršev ter starih staršev. Izbirali so lahko med dišečimi mili, vazicami, nakitom, izdelki iz gline, voščilnicami. Ob stojnicah so učenci z učitelji svetovali gostom in se zahvaljevali za prispevke.

Obiskovalci so se lahko fotografirali s svojim najljubšim decembrskim dobrim možem, si ogledovali eko vrt in obiskali vedeževalko Gertrudo, ki jim je razkrila, kaj jih čaka v letu, ki prihaja.

Šolske kuharice so stregle topel čaj in pecivo, ob katerem so znanci poklepetali in si zaželeli vesel december.

Večer je bil lep, poln druženja, stiskov rok in iskrenih želja. Naša želja je, da bi z zbranim denarjem olajšali življenje nekomu, ki nas potrebuje.

25. november, dan boja proti nasilju nad ženskami

Piše in foto · CSD Piran

Dogodek v gledališču

Leta 1981 je Organizacija združenih narodov (ZN) 25. november razglasila za mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Na ta dan vsako leto po vsem svetu potekajo različne preventivne aktivnosti in dejavnosti proti nasilju nad ženskami. Z njimi želimo različne organizacije, ki delujemo na tem področju, opozoriti na to temo, ki je v naši družbi še vedno tabu, in ozavestiti ter informirati javnost o problematiki nasilja nad ženskami oziroma v družini.

Ob letošnjem 25. novembru je Krizni center za žrtve nasilja, enota Centra za socialno delo Piran, s številnimi soorganizatorji – CSD Koper (Krizni center za otroke in mladostnike), Društvo za nenasilno komunikacijo (enota Koper), CSD Sežana (program Regijska Varna hiša Kras) – in v sodelovanju s Policijsko upravo Koper pripravil dogodek, s katerim so dijake Gimnazije Piran in ostale javnosti želeli ozavestiti o preprečevanju nasilja in ustreznem ravnanju v primerih nasilja nad ženskami. Dogodek je potekal v Gledališču Tartini v Piranu. Dijaki so z moderatorko dr. Neno Močnik raziskovali družbena stališča in možnosti sprememb na temo nasilja v družini ter nasilja nad ženskami. Udeleženkam in udeležencem smo bili na voljo za vprašanja in pogovor. Delili smo tudi informativna in preventivna gradiva. V drugem nadstropju gledališča smo prikazali »Labirint nasilja«, ki je udeleženkam in udeležencem omogočil vpogled v dinamiko nasilja, dejavnike, ki prispevajo k nastanku in trajanju nasilja nad ženskami, ter dejavnike, ki pripomorejo k uspešni razrešitvi te problematike.

Ta veseli dan kulture

Piše in foto · Janez Mužič

Poučen in zabaven sprehod za otroke po piranski kulturni poti

Na Ta veseli dan kulture, s katerim obeležujemo obletnico rojstva pesnika Franceta Prešerna, se je v Piranu zvrstilo kar nekaj kulturnih in družabnih dogodkov. Za izjemno zanimivega in zabavnega so 3. decembra poskrbeli v Mestni knjižnici Piran. Otroke so povabili na poučno-zabavni sprehod po piranski kulturni poti, nedavno predstavljeni tudi z zloženko. Otroke je po mestu, kjer jih je čakalo polno presenečenj, zabave in spoznavanja kulturnih zakladov, vodila bibliotekarka Karmen Kodarin. Pot jih je iz knjižnice med drugim vodila po arheološki zbirki v Pomorskem muzeju Sergej Mašera Piran, spoznali so Tartinijevo violino, skrivnostno podzemlje v Mediadomu Pyrhani in podobe sv. Jurija, se povzpeli na svetilnik, ne nazadnje pa po vrnitvi v knjižnico ob sladkarijah iskali skriti zaklad. Vsekakor so najmlajšim pričarali vesel kulturni dan, ki jih bo gotovo še bolj spodbudil k spoznavanju piranskega kulturnega bogastva in zahajanju v kulturne ustanove.

Scuola dell'infanzia LA COCCINELLA di Pirano, Unità di Lucia

Testo · Il Gruppo degli Orsetti e le maestre Karin Matijašić e Barbara Zubin

Alla ricerca dell'orsetto Knut

Con l'arrivo dell'autunno, il 23 settembre è arrivata nel gruppo degli Orsetti anche una lettera recapitata, non potrete crederci, direttamente dall'Uccellino Postino! La lettera è stata scritta dal nostro caro amico Knut, il nostro piccolo orsetto, che all'inizio dell'estate, aveva riordinato scrupolosamente la sua tana per andare a San Canziano, dove non avrebbe dovuto soffrire il caldo. Con l'autunno era arrivato anche il freddo e Knut avrebbe voluto tornare nella sua tana calda di Lucia, ma da San Canziano purtroppo non passa nessun treno! Knut sapeva che noi non l'avremmo abbandonato, pertanto ci ha inviato anche una mappa dove aveva indicato il punto in cui si trovava la sua casa-vacanza. Non abbiamo perso tempo e abbiamo subito ingaggiato mamma e papà per aiutarci. Preparati gli zainetti e prese le mappe, sabato 24 settembre eravamo pronti per la partenza! Arrivati a San Canziano abbiamo esaminato ben bene la mappa. Questa conduceva lungo il Sentiero didattico San Canziano. Cammina, cammina, ben presto siamo giunti al punto indicatoci sulla mappa, dove abbiamo trovato Knut avvolto in un caldo scialle rosso, davanti alla sua casa-vacanza.

"Siamo andati a trovare Knut a Škocjan siamo andati. Siamo andati giù e dopo siamo andati un poco su. Io ero tanto, tanto stanco. Ho visto la 'jama' e dentro nella 'jama' era l'acqua e ancora i pesciolini erano sotto l'acqua. E noi non possiamo vedere i pesciolini se sono sotto l'acqua. Knut non era nella sua casa dentro, era fuori vicino a casa! Era coperto perché faceva freddo e aveva le cioccolate speciali". Scritto da Leon

"Siamo andati in Škocjan Knut 'iskat', in campagna. La casa di Knut era piccola. Camminavamo sul monte su su… sul sentiero basso. Knut era piccolo nella casa piccola ed era coperto con la coperta". Scritto da Vita

"Sono andata con papà a Škocjan. Avevamo la mappa. Era un poco dritto. Ho visto un serpente di mare lì nell'acqua, sotto l'acqua e attorno c'erano i sassi". Scritto da Sofia

"La mappa l'ha trovata Knut e l'ha mandata con la posta, con il postino con le ali". Scritto da Mai

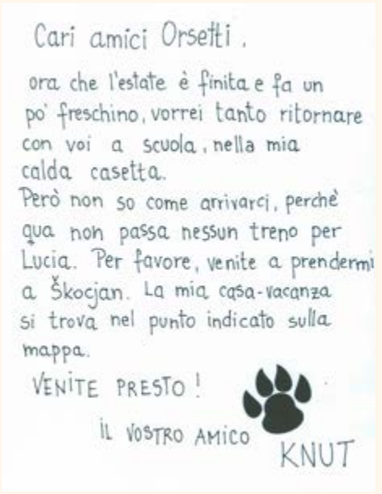
"Ho visto un serpente nell'acqua. Attorno c'era un 'ograja' di pietra". Scritto da Rok

"Siamo andati a Škocjan con poche case. C'erano tante 'skale'… pietre. Siamo andati tanto, tanto giù. Tanto, tanto giù nella 'reka' c'erano i 'morski psi' e i coccodrilli!" Scritto da Tian

"Sono andata con papà e mamma e Yuliana. Ho visto il fiume in basso". Scritto da Anna D.

"Io ero a Škocjan. Io ho preso la mappa con mio papà e abbiamo trovato l'orso che era marrone e aveva una maglietta blu e grigia. C'era mamma, papà, il mio fratellino ed io. Ho visto una 'luknja', il mare e sono andata con te (maestra). Camminavamo su su, sulla montagna e c'erano tanti tanti alberi. C'erano tante montagne e una grotta. La dentro ci sono tanti orsi grandi e piccoli, e sono marroni. Una grotta vuol dire che ci sono dentro tanti orsi. Il fiume era azzurro. C'erano anche i pesciolini che mangiano gli orsi. Io ho anche visto una cascata… e anche tante cascate. Quando siamo andati ho visto anche un pozzo e l'acqua giù giù giù giù giù… Il monte era alto e lungo, lungo. La casa di Knut era grande e piccola". Scritto da Noemi

Adesso Knut vive nella sua tana nella nostra stanza e noi stiamo bene attenti a non lasciarlo mai da solo. Spesso lo portiamo a casa con noi. Sapete, lui è un vero orsetto viaggiatore, non si sa mai quando potrebbe decidere di ripartire. Speriamo solo che, quando partirà, non stia via troppo a lungo!

Cari amici Orsetti,
ora che l'estate è finita e fa un po' freschino, vorrei tanto ritornare con voi a scuola, nella mia calda casetta.
Però non so come arrivarci, perchè qua non passa nessun treno per Lucia. Per favore, venite a prendermi a Škocjan. La mia casa-vacanza si trova nel punto indicato sulla mappa.
VENITE PRESTO!
IL VOSTRO AMICO KNUT

Scuola dell'infanzia La Coccinella di Pirano, Unità di Lucia

Testo · Erica Ferko, insegnante

Simbiosi del movimento: una passeggiata orientativa con le famiglie

Anche quest'anno la nostra Istituzione ha partecipato attivamente al progetto: Simbiosi del movimento, che si è tenuta dal 10 al 14 ottobre 2016. Il fine del progetto era di organizzare degli incontri dedicati al movimento in sinergia con le famiglie.

Per sottolineare l'importanza dell'attività fisica all'aria aperta abbiamo organizzato una passeggiata orientativa dove sono stati invitati i bambini accompagnati dalle famiglie. Il 12 ottobre ci siamo ritrovati numerosi nel campo giochi dell'asilo, da qui, muniti della cartina del percorso, abbiamo iniziato allegramente e pieni di entusiasmo il nostro cammino che ci avrebbe portati fino a Forma Viva. La fila era lunghissima; dovevamo fare attenzione ad attraversare la strada per giungere fino al campeggio di Lucia, là con dei semplici esercizi imitativi ci siamo riscaldati per proseguire la passeggiata. Finalmente siamo giunti fino al fitness all'aperto, dove ci siamo fermati per eseguire le consegne specificate. Ognuno doveva scegliere degli esercizi motori da fare usando gli attrezzi ginnici a nostra disposizione. Tutti se la sono cavata egregiamente.

Alla fine non poteva mancare il tiro alla fune: maschietti contro femminucce e mamme contro papà, in entrambi i casi ha stravinto il sesso forte… le donne.

I bambini più grandi e quelli più temerari, sempre accompagnati dalle famiglie, hanno proseguito il sentiero tra le campagne indicato sulla cartina fino a raggiungere Forma Viva. Lungo la strada abbiamo visto cavalli e caprette. Da Forma Viva, visto che stava già facendo buio, abbiamo preso la scorciatoia e siamo scesi fino al campeggio, per poi avviarci a passo spedito verso l'asilo. Il pomeriggio è stato davvero piacevole e ci siamo divertiti un sacco, unendo l'utile al dilettevole.

Ginnasio Antonio Sema di Pirano

Testo e foto · Lavinia Hočevar

Escursioni per scoprire insieme la montagna

Nell'ambito del progetto Scuole che promuovono la salute (Zdrava šola), al Ginnasio Antonio Sema di Pirano abbiamo creato il gruppo escursionistico. Ogni mese si pianifica un'escursione in montagna durante il fine settimana. Dall'inizio dell'anno scolastico abbiamo realizzato tre escursioni: sul Krvavec, sul Vrh Korena e sul Krim.

Perché abbiamo scelto questa attività? Di anno in anno notiamo che gli alunni fanno sempre meno escursioni in montagna e quindi non conoscono la bellezza della bassa e dell'alta montagna. Camminare nel silenzio spezzato solo dal vento e da qualche cinguettio d'uccelli, rilassarsi, dimenticare i problemi di studio, i compiti… è quello che vogliamo far provare ai partecipanti. I ragazzi imparano a camminare nel bosco, rispettando i suoi abitanti, a seguire un percorso marcato e quindi a muoversi in natura. Ripetono e consolidano anche le nozioni apprese durante le ore di lezione di varie materie e, soprattutto, passano una giornata tra amici.

Quali saranno le nostre prossime mete? Snežnik, Nanos, Gradiška Tura, … e in giugno abbiamo in piano la conquista del Triglav!

Vas zanima oglaševanje v Solnem cvetu?
Želite informacije o ugodnostih za lokalno gospodarstvo?
Pokličite 040 600 700

Ginnasio Antonio Sema di Pirano

Testo · Aleksandra Rogić; foto · Mojca Filipčič

Partecipazione al Model for United Nations

Confrontarsi e collaborare per provare a risolvere i grandi problemi del mondo

È questo l'obiettivo della conferenza internazionale CFMUNESCO, organizzata dagli studenti del Convitto Nazionale Paolo Diacono, che si è tenuta dal 3 al 6 dicembre a Cividale del Friuli, alla quale quest'anno hanno partecipato tre nostri studenti: Jonathan Arthur Molin, Luca Babnik e Sandro Romanello. Alla conferenza 2016 hanno partecipato circa 300 studenti, in parte provenienti dall'estero (Argentina, Australia, Bangladesh, Canada, Olanda, Russia, Slovenia, Tailandia etc.) e in parte da scuole italiane.

Il MUN (Model for United Nations) è una conferenza per studenti che ricalca le sessione dei lavori dei delegati ONU, allo scopo di favorire la comprensione da parte dei giovani dei problemi del mondo e della politica internazionale. L'obiettivo del MUN è quello di offrire agli studenti delle scuole medie superiori un'opportunità di crescita e arricchimento formativi, prendendo parte ad un'attività di portata internazionale. La conferenza è organizzata dagli allievi, che per quattro giorni indossano i panni dei delegati delle Nazioni Unite, per rappresentare le posizioni di un Paese che viene loro assegnato. Il che equivale a scrivere e avanzare proposte, confrontarsi con gli altri attraverso il dibatto e il voto, per proporre soluzioni plausibili ai problemi mondiali. I confronti avvengono in inglese e si svolgono secondo le procedure formali seguite alle sessioni dell'ONU.

I temi su cui si sono confrontati gli studenti all'interno dei comitati sono stati numerosi. Per il Comitato UNESCO - tutela dei diritti culturali delle minoranze etniche, carenza di acqua potabile, restituzione delle opere d'arte ai loro Paesi d'origine; per la Conferenza Internazionale della Croce Rossa e Mezzaluna Rossa - diritti dei disabili, accesso a istruzione e salute per le spose bambine, protezione dei rifugiati e migrazioni internazionali; per il Comitato Ambiente - inquinamento provocato dallo smaltimento dei rifiuti elettronici, carbon footprint, biotecnologie; per l'Ufficio delle Nazioni Unite per il controllo della droga e la prevenzione del crimine - i foreign fighters, crimini ai danni di flora e fauna, traffico illecito di droghe sintetiche; per la Commissione sullo status delle donne - mutilazioni genitali femminili, microcredito, salute in gravidanza.

I nostri studenti hanno rappresentato lo Stato della Siria e hanno partecipato a tre comitati diversi: Luca Babnik al Comitato Unesco, Sandro Romanello alla Commissione sullo status delle donne e Jonathan Arthur Molin alla Conferenza internazionale della Croce rossa e Mezzaluna Rossa. Tutti e tre i delegati hanno valutato l'esperienza del MUN come importante e formativa. Innanzitutto per l'opportunità di confrontarsi con dei coetanei su temi impegnativi e di attualità, poi anche per l'opportunità di conoscere e relazionarsi con persone molto diverse, provenienti da tutto il mondo. Inoltre, ci si mette alla prova sia per quanto riguarda la preparazione linguistica, che per quella sui temi discussi, nonché anche nelle abilità retoriche e diplomatiche.

Scuola elementare »Vincenzo e Diego de Castro« di Pirano

Testo · Anna Klarica, VIII classe; foto · Alexandra Trevisan, VIII classe

La festa dei Comuni Gemellati

Mercoledì 21 settembre le scuole elementari del Comune di Pirano si sono riunite in piazza per la giornata dedicata ai Comuni gemellati.

Il primo gemellaggio risale al 1973, stipulato con la città di Vis, in Croazia. Dopo di questo il Comune si è gemellato con la città di Aquileia, Castel Goffredo, Porano e Acqualagna in Italia, Ohrid in Macedonia, Bjugn in Norvegia, Indianapolis negli Stati Uniti d'America, La Valletta a Malta, Mangalia in Romania e Karşiyaka in Turchia.

Quest'anno gli alunni hanno presentato i Comuni attraverso la musica. Le scuole hanno raffigurato il gemellaggio come amicizia e amore attraverso la poesia, il canto e il ballo. Ci sono stati anche degli interventi musicali degli alunni della Scuola di musica di Pirano.

Gli alunni presenti in piazza hanno esposto le principali caratteristiche delle città con le quali il Comune di Pirano è gemellato. Le variopinte bancarelle presentavano foto, ricette dei piatti tipici, informazioni e libri riguardanti i Comuni gemellati.

Anche la nostra scuola ha preparato due bancarelle che hanno presentato il Comune di Aquileia e La Valletta.

Misli učencev OŠ Lucija ob novem letu

Piše · učiteljica Tina Manfreda, urednica šolskega časopisa; foto · 3. skupina OPB – učiteljica Špela Korent in 4. skupina OPB – učiteljica Ana Mašera

Prispevki iz šolskega časopisa 1, 2, 3 … prelistaj me še ti!

Učenki iz 4. skupine OPB sta pod mentorstvom učiteljice Ane Mašera zapisali svoje najzanimivejše dogodke iz leta 2016.

Spominjam se, ko sta prišla babi in dedi na obisk, poletja, ker sem šla na plažo. Všeč mi je, ko grem k babi na kmetijo in z njo pečem štrudelj. Všeč mi je poletje, ker me mami pelje na sladoled. Všeč mi je bilo, ko smo včeraj šli peš iz šole do Portoroža.

Maruša, 2. b

Moji veseli dnevi so bili, ko sem se igrala z Nikolino, ko me je mama peljala na igrišče, ko sem imela rojstni dan. Ko sem šla z družino na sprehod, sem se imela zelo dobro in sem bila zelo vesela. Ves dan sem bila z bratom. Poleti sem jedla sladoled. Vesela sem, ker hodim sama domov.

Sofija, 2. c

Učenci 3. skupine OPB so pod mentorstvom učiteljice Špele Korent razmišljali o naši šoli in učencih, ki jo obiskujejo. Njihove želje ob prihajajočem letu so:

čim manj nasilja,
da nihče ne nagaja,
da se ne bi prepirali,
da bi bili zdravi,
da si ne bi lagali,
da bi bili dobri sošolci,
da bi radi posojali igrače,
da bi bili iskreni drug do drugega,
da bi bili čim manj bolni,
da bi vse otroke sprejeli v igro,
da bi si bolj pomagali med seboj.

Piše · Zlata Milič, v. d. ravnateljice

Tradicionalni slovenski zajtrk in županovanje »mini župana«

V petek, 18. novembra 2016, smo že peto leto zapovrstjo obeležili Tradicionalni slovenski zajtrk. Na zajtrk smo povabili župana Petra Bossmana, gospo Tončko Senčar, gospo Natalijo Planinc in gospo Anko Mikeln Rušnjak. Zajtrk je bil sestavljen iz kruha, mleka, masla, medu in jabolka. Po obilnem zajtrku so učenci razredne stopnje skupaj z učiteljicami pripravili kratek kulturni program.

Unicef Slovenije je predlagal, da bi letošnji svetovni dan otroka obeležili tako, da bi župan Pirana simbolično predal oblast otrokom. Zato je župan piranske občine Peter Bossman mestni ključ in posle predal novemu mini županu, učencu Jakobu Novaku. Učenci so mlademu županu postavili niz vprašanj, in sicer v zvezi s prometom v neposredni okolici šole, izrazili željo, da bi v življenje obudili svetilnik na Punti, skrbi pa jih tudi prihodnost mladih v mestu Piran.

Novi župan Jakob Novak je suvereno odgovarjal na vsa vprašanja in imel predloge za rešitev težav. Predvsem pa se je zavzel, da bo poskrbel za mlade družine v Piranu, za stanovanja in ugodnosti, s katerimi bi mlade družine obdržali v mestu. Prav tako je imel nekaj predlogov, kako obuditi v življenje svetilnik, ki ga naša šola vsako jesen z mednarodnim intertednom koristi kot prireditveni prostor za kulturni program in razstave izdelkov učencev.

»Na mladih svet stoji,« je okroglo mizo zaključil naš mini župan Jakob Novak.

Piše · Mojka Mehora Lavrič

Ex-tempore

Tudi letos so pred občinskim praznikom učenci naše šole ustvarjali za Ex-tempore, in sicer na temo pod njegovim lokom. Učence sta obiskala župan Občine Piran Peter Bossman in predstojnica Urada za družbene dejavnosti Lada Tancer. Ob tej priložnosti je župan čestital učenki Lani Legat iz 5. razreda za zmago na natečaju My piece for peace.

LogOut

Piše · Zala Janežič, univ. dipl. psih.

Ko pametni telefoni postanejo problem

»Moj otrok vsak dan nekaj ur preživi pred ekranom pametnega telefona. Ali je to problem?« je pogosto vprašanje, s katerim se zaskrbljeni starši obračajo na svetovalce v organizaciji LogOut, ki od letošnjega leta deluje tudi v Izoli. Na to vprašanje ni enostavnega odgovora, saj količina časa, ki ga preživimo pred ekrani, ni glavno merilo za ocenjevanje težav s prekomerno uporabo spleta in digitalnih tehnologij. Treba je preveriti, s kakšnim namenom želi otrok uporabljati pametni telefon, računalnik ali tablico in kakšna je vsebina aplikacij, iger in spletnih strani, ki jih obiskuje. Upoštevati je treba tudi širšo sliko njegovega življenja – kakšne so njegove prostočasne dejavnosti, kaj ga veseli, kako se razume z vrstniki in kako shaja z domačimi ter šolskimi obveznostmi. Pri vsem tem ne smemo zanemariti zgleda staršev in nujnosti družinskih pravil glede uporabe digitalnih naprav. Pravila naj bodo jasna, smiselna, predvsem pa prilagojena starosti in potrebam otroka oziroma mladostnika.

Ko se kljub jasnim pravilom in ukrepom otrok upira in jih krši z namenom, da bi lahko vse več časa preživel pred ekranom, je smiselno poiskati pomoč. Možno je, da ima otrok že težave, zlasti če je prisotnih več znakov, kot so izbruh besa ob odvzemu naprave, nihanje razpoloženja, upad zanimanja za druge dejavnosti, poslabšanje učnega uspeha, neprespanost zaradi uporabe naprav in podobno. Če starši ne ukrepajo pravočasno, lahko otroci in mladostniki čez čas razvijejo tudi zasvojenost z uporabo spletnih vsebin, kot so igre, družabna omrežja, klepetalnice in podobno. O zasvojenosti govorimo takrat, ko postane dejavnost na digitalnih napravah edina za otroka zares pomembna stvar v njegovem življenju, celo bolj pomembna kot osnovne telesne potrebe – na primer po hrani, spancu in gibanju.

Ker so sodobne digitalne naprave tako hitro in nenadzorovano postale del našega vsakdanjega življenja, tudi marsikateri odrasli ne obvladujejo njihove uporabe. Namesto da bi možnosti spleta in digitalnih tehnologij izkoristili za še bolj kvalitetno življenje, lahko postanejo obremenjeni z neprestanim klikanjem in drsanjem po ekranih pametnih telefonov. Kar predstavlja navidezni popolni oddih in sprostitev od vsakodnevnih skrbi ter obveznosti, ima lahko ravno nasprotni učinek – še večjo utrujenost in pomanjkanje dobro preživetega prostega časa, s katerim bi si napolnili »baterije«.

V organizaciji LogOut verjamemo, da so nam sodobne digitalne naprave lahko v veliko podporo in pomoč pri kvalitetnem in polnem življenju, zato nudimo brezplačno svetovanjem vsem, ki se srečujejo s težavami prekomerne uporabe sodobnih tehnologij, in staršem, ki potrebujejo oporo pri postavljanju družinskih e-pravil. Za več informacij smo na voljo na telefonski številki izolske svetovalnice 064 236 516 in na info@logout.si, obiščite pa lahko tudi našo spletno stran www.logout.si, kjer med drugim najdete spletne teste za oceno morebitnih težav s prekomerno uporabo spleta.

Želimo Vam vesele božične in novoletne praznike, v novem letu pa zdravja in sreče.
Obala nepremičnine
www.obala-nepremicnine.si

A Fiumicello

di Bruno Fonda

Un parco in memoria di Riccardo Giacuzzo

Sabato otto ottobre è stata una giornata particolare ed importante per la località friulana di Fiumicello, per la comunità italiana di Pirano e per l'intera cittadinanza piranese. Un parco di Fiumicello è stato dedicato allo scomparso Riccardo Giacuzzo, nato nella località friulana, noto combattente durante la lotta partigiana ed integerrimo cittadino e rappresentante della comunità italiana di Pirano. Un folto pubblico ha fatto da cornice alla cerimonia, dalle autorità di Fiumicello, ai rappresentanti friulani dell'ANPI, ai rappresentanti della comunità italiana di Pirano, cittadini ed amici di Pirano e Fiumicello. Per l'occasione il vicesindaco del comune di Pirano, Bruno Fonda ha inteso cosi ricordare Riccardo:

L'intervento della figlia Myriam.

"Care compagne, cari compagni, amici, nel particolare momento storico del nostro quotidiano vivere, ci troviamo di fronte a dilemmi che pensavamo ormai estinti, dileguati per sempre, precipitati nel baratro di una storia che si voleva dimenticare. Guerre e genocidi, assenza di principi morali, stupri, razzismo, insensibilità nei confronti degli altri o dei diversi, sono ormai parte integrante del nostro vivere quotidiano. Ci sembra impossibile che gli ideali della lotta popolare di liberazione, della lotta partigiana siano stati relegati nell'oblio e così uomini e personalità come quella di Riccardo Giacuzzo, che oggi intendiamo rimembrare con un alto riconoscimento offerto da Fiumicello, suo loco natio, dedicandogli quest'area verde in suo perenne onore. Riccardo Giacuzzo, nel corso della sua esistenza ha tracciato una strada, una via di collaborazione, di solidarietà e di fratellanza tra popoli diversi. La 14esima brigata d'assalto »Garibaldi-Trieste«, nella quale operarono nomi importanti della nostra comunità nazionale, così Riccardo Giacuzzo, Plinio Tomasin e Mario Abram, che personalmente ho avuto l' occasione di conoscere e di apprezzare per la loro attività nel dopoguerra e negli anni della Jugoslavia autogestita.

Riccardo Giacuzzo, nome di battaglia 'Riccardo', era nato a Fiumicello il 29 aprile del 1919. Operaio al cantiere di Monfalcone, subito dopo l'8 settembre del 1943 è fra i primi partigiani del Battaglione Garibaldi e in seguito vicecomandante del Battaglione Triestino e comandante infine della 14esima Brigata Garibaldi--Trieste che operò l'oltre l'Isonzo alle dipendenze operative del IX Korpus sloveno e che, nel febbraio del 1945 fu aggregata alla Divisione d'assalto Garibaldi Natisone. Dopo il 1945 Riccardo Giacuzzo si rifugiò a Pirano dove aderì alle attività dell'allora Jugoslavia. Partecipò all'attività amministrativa del Comune come assessore ai Lavori pubblici e vicesindaco della Comunità italiana. Intrattenne buoni rapporti con i partigiani monfalconesi, goriziani e triestini, partecipando alle molte iniziative. "Un uomo schivo, non molto espansivo ma dal carattere forte", lo ricorda così Silvano Bacicchi, ex senatore, partigiano a fianco di 'Riccardo'. "Giacuzzo", aggiunge Bacicchi, "era benvoluto dai partigiani che vedevano in lui una persona di coraggio che sapeva dare la carica, con principi ben saldi."

Cari amici, vorrei concludere, ricordando Riccardo quale importante figura della nostra comunità nazionale dapprima in Jugoslavia, più tardi in Slovenia: figura importante, fondamentale, essenziale, integerrima, per la vita, lo sviluppo e la crescita di questo nostro gruppo nazionale, attraverso tutta la sua difficile storia, le peripezie che questa nostra comunità ha dovuto affrontare e superare e perché no, anche attraverso i suoi successi. Ho conosciuto Riccardo, già come studente, allora, e ancora prima come membro del Circolo Italiano di Cultura: e quanto mi è rimasto impresso nella mia memoria è il suo zelo, la sua intraprendenza, la sua sagacia nell'affrontare e risolvere tutti i problemi della nostra piccola comunità. Dove sembrava impossibile arrivare, Riccardo Giacuzzo, con grande arguzia e caparbietà riusciva nell'intento. Ha saputo risolvere tantissimi dilemmi che il nostro cammino di minoranza ha registrato ed ha dovuto affrontare. Ma quanto mi colpiva di lui era la sua fede negli ideali, i suoi fermi propositi nel perseguirli, la profonda tenacia nel realizzarli…. ma al di là da tutto ciò, quanto più ci piaceva ed affascinava di Lui è stata la sua grande umanità, il suo essere semplice, il suo essere sempre accanto a tutti, trovando per tutti una parola giusta ed è forse questa sua qualità che lo ha fatto sentire vicinissimo a noi, uno di noi, nella nostra non facile lotta di essere minoranza.

È stato l'uomo delle due realtà: italiana e slovena. Grazie quindi a Fiumicello, alla locale Associazione dell'ANPI, per avergli dedicato questo parco. È un grande onore anche per noi. Grazie."

Al Museo del mare

di Bruno Fonda; foto · Archivio del Museo del Mare di Pirano

Ricordati due casati cittadini, Gabrielli e de Castro

È stata una grande festa per la comunità italiana di Pirano, per coloro che nell'esodo hanno trovato il loro destino, per la cittadinanza tutta. Un folto pubblico ha fatto da corollario al Museo del mare di Pirano alla commovente cerimonia di presentazione delle antiche famiglie piranesi: Gabrielli, con l'omonimo palazzo Gabrielli, oggi sede del Museo piranese e la famiglia de Castro, che hanno abitato l'imponente sede. Presenti gli eredi di queste illustri famiglie, che fama e onore hanno offerto alla nostra storia. In questa occasione il vicesindaco di Pirano, Bruno Fonda, su questo incontro, ha inteso rilevare:

"Cari amici rieccoci per l'ennesima volta a seguire un'altra interessante iniziativa del nostro Museo piranese. Questa volta con un omaggio alla storia di Palazzo Gabrielli, oggi sede del nostro Museo del mare e quello di un grande nome della nostra storia, Diego de Castro. La presentazione insomma di due illustri famiglie piranesi, Gabrielli e de Castro.

Mi sono spesso chiesto a cosa servisse tanta solerzia e tanta alacrità di valutazione del nostro passato. Mi son reso conto come la memoria storica è in realtà una mappa criptata, il cui codice di accesso è la volontà di ricordare.

Viviamo in tempi quando la memoria storica serpeggia tra l'evocazione del passato, la visualizzazione del presente, il vaneggiamento del futuro. La memoria è dotata di una dimensione dinamica, conserva, ricrea e ricostruisce: conserva il passato, ma allo stesso tempo fa crescere e garantisce il futuro.

Intaccare la memoria storica di un individuo o di un gruppo umano, significa attentare alle sue radici e mettere a repentaglio la sua stessa identità, pregiudicandone l'individuazione di ciò che egli è, e quindi la sua capacità di progettare il futuro.

Noi non siamo nulla se non ciò che ricordiamo di essere stati. È l'esperienza vissuta e ricordata che forma l'identità di una persona o di un popolo. È la cartina di tornasole sulla quale riappare l'identità del nostro passato e l'essenza del nostro presente.

Il sapere del passato ci è fornito dalla tradizione ed è così che si rende il passato: presente, e ciò sottolinea la continuità di queste due dimensioni temporali.

Per noi uomini di questo lembo di terra istriana, avere una memoria storica costituisce un alto e sublime obiettivo, che da un lato si deve opporre ad ogni forma di mistificazione e dall'altro fornire l'ambizione di ricordare e di trovare una continuità con ciò che è avvenuto, con ciò che la storia ha scritto, cercando così di trasporre nella prassi la definizione degli antichi di 'storia maestra di vita'. Grazie a Voi quindi per la missione che state compiendo."

Una parte della famiglia Gabrielli – de Castro attorno al ritratto di Anna Gabrielli, madre di Diego, donato al Museo del Mare da Silvia de Castro (figlia di Diego), nella foto la seconda da destra

La famiglia Gabrielli

VBS GEODETSKE STORITVE d.o.o. PORTOROŽ
VBS d.o.o. Portorož - Obala 125 - 6320 Portorož - tel.: 05 6778 580 - fax: 05 6778 581 - GSM: 031 637 176
SREČNO 2017!

All'insegna di Tartini

di Bruno Fonda; foto · Manuela Rojec

Un'estate favolosa

L'intervento del vicesindaco Bruno Fonda e Il Terzo Suono a Padova

Per la comunità italiana di Pirano, per il nostro Comune, per la cittadinanza tutta è stata quest'anno un'estate stupenda, ricca di successi, piena di soddisfazioni e foriera di speranze. È stato un anno, quando si è dimostrato come il lavoro, la passione, la volontà e la collaborazione possano rappresentare gli elementi base per la realizzazione di effetti stupendi, di risultati lusinghieri, di esiti eccezionali. Spesso, parlando della nostra comunità si è detto che nonostante la sua consistenza numerica, la stessa comunità riesce a produrre l'impossibile, a realizzare cose che neanche i grandi popoli riescono a realizzare. E questo non soltanto per il mondo della cultura, ma in tutti i campi dello scibile. Tutto ciò è vero: l'anelito ad uscire da una possibile ghettizzazione, diventa canto imperioso, inno possente di rinascita nel recupero del nostro mondo culturale, delle nostre tradizioni, della nostra storia. Ben sapendo ed essendo consci che ben misero è colui che storia non ha.

Su questi presupposti si è basato e fondato quest'anno il nostro Tartini Festival, nell'ambito del quale si sono celebrati i 120 anni del monumento dedicato a Tartini, sito nell'omonima piazza piranese. Una cerimonia, della quale abbiamo ampiamente parlato nel precedente numero del "Trillo", che ha avuto un successo enorme, di pubblico e tra i partecipanti alla manifestazione, che ha registrato la prestigiosa presenza dei »Solisti Veneti«, sapientemente guidati dal maestro Claudio Scimone, profondo conoscitore ed esecutore delle musiche tartiniane. L'organizzazione della cerimonia, nelle sue minime peculiarità, è stata portata avanti dalla nostra Comunità piranese ed in particolare dalla sua presidente, Manuela Rojec. Cerimonia che si è sviluppata in un'apoteosi di musiche tartiniane e non, suonate sull'originale violino del maestro e conclusasi con un Inno alla gioia, con l'orchestra tutta rivolta verso il monumento a Tartini, Maestro delle nazioni.

La cerimonia di quest'anno ha avuto un piacevolissimo epilogo a Padova, il 14 di settembre, quando il complesso sloveno »Il Terzo suono« si è presentato nella chiesa di Santa Caterina in Padova, che raccoglie le spoglie del nostro Tartini. In quella occasione, alla presenza della vicepresidente del Consiglio comunale di Padova, Mariella Mazzetto, e del maestro Claudio Scimone, accanto ad un foltissimo pubblico, il sottoscritto ha inteso rilevare: "Ogni anno, da diverso tempo ormai, ci troviamo a celebrare degnamente il piranese Giuseppe Tartini, Maestro delle nazioni. Così anche quest'anno innumerevoli manifestazioni musicali hanno fatto da corollario alle celebrazioni, da noi come da voi. Così il programma di questa sera nell'ambito del 46esimo Festival internazionale Giuseppe Tartini, con la presenza del complesso sloveno »Il Terzo Suono«.

Il Tartini Festival è certamente una delle più valide manifestazioni internazionali di musica classica che si svolge anche nell'Istria slovena tra la fine di agosto e l'inizio di settembre. Quest'anno, per celebrare un'altra importantissima ricorrenza: l'inaugurazione 120 anni fa, nell'omonima piazza, di Pirano del monumento dedicato a Giuseppe Tartini, sono stati da noi, in una indimenticabile serata musicale proprio il complesso padovano de »I solisti veneti« diretti dall'intramontabile Claudio Scimone.

La scelta di quest'orchestra certamente non è casuale. Si è voluto esaltare l'impegno della celebre orchestra padovana diretta da Claudio Scimone nel diffondere la conoscenza di Giuseppe Tartini.

E sta proprio in Tartini la vis a tergo che ha avviato un'intensa collaborazione tra il nostro Festival ed il Veneto Festival, collaborazione che certamente è il risultato anche delle iniziative e dei contatti instaurati tra Padova e Pirano, proprio anche dalla nostra comunità nazionale. A tale collaborazione si è giunti anche grazie all' impegno della stessa direzione del »Tartini Festival« e all'ensemble "Il Terzo suono", un gruppo musicale, che raccoglie alcuni dei migliori solisti sloveni ed altri validi musicisti. Partecipazione che è certamente servita ad onorare Tartini, proprio dove Tartini è stato sepolto, nella chiesa di Santa Caterina in Padova, nel segno di un promettente e già solido dialogo culturale, quello tra il Veneto Festival ed il Tartini Festival. Una collaborazione da lungo voluta, auspicata nell'intento di estendersi nel futuro, esprimendosi non solo in eccezionali concerti, ma anche in interessanti iniziative didattiche.

Credo importante pertanto questa iniziativa che vede Padova e Pirano nel comune intento di celebrare nel 2020 i 250 anni della nascita di Tartini, un'azione comune, poiché comuni le nostre eredità culturali ed artistiche, comune la nostra storia. Comuni debbono essere pertanto i nostri futuri intenti nel settore della cultura. Nel nome di Tartini, Maestro delle nazioni, aprire quindi una più intensa collaborazione tra le due città, Padova e Pirano, non soltanto nel campo della musica, dove Tartini ci lega, ma anche nei più disparati settori dell'attività culturale e sociale, in quanto molte sono le caratteristiche che ci uniscono e ci identificano.

Credo importante, quindi, in questo contesto pensare e sviluppare quelli che sono gli aneliti e gli intenti di un recente passato, quando si era parlato, tra i due comuni, di un rapporto di gemellaggio tra le due città. Un intento questo che si presenta oggi più che mai, nella sua reale possibilità di realizzazione. Nel nostro caso credo che proprio Tartini sia il trait d'union, il collante più importante e significativo, perché gli ideali di collaborazione tra le nostre due città si possano finalmente realizzare.

La musica quindi come tramite e unione tra i popoli: pensiero che traspare e si evidenzia proprio nell'opera e nel pensiero del Maestro delle Nazioni."

Quanto però a Manuela e a me ci ha fatto enorme piacere e onore, a concerto concluso, l'invito per una serata conviviale a casa del maestro Scimone, durante la quale abbiamo parlato di tantissime cose, di collaborazione futura, di ulteriori rapporti, di cultura e di varia umanità. Il maestro si è sentito obbligato e grato, inviando alla presidente della Comunità piranese e a me questi due messaggi:

Cara Manuela,
sono io, come sai benissimo che devo esserTi grato intanto per la stima che hai dimostrato a "I Solisti Veneti" fin dall'inizio e che indubbiamente ha fatto notevole impressione sul cd. Comitato per il 2020 (che non è fatto di nostri amici) e sull'Assessore (che da politico qual è è molto sensibile a questi segnali, in seguito per aver realizzato (anche con personale generosità) il miracolo di concretizzare l'invito de "I Solisti Veneti" per l'importantissima celebrazione del 2 agosto e per la perfetta (in ogni dettaglio) organizzazione della medesima, squisita accoglienza compresa e poi per l'amicizia che mi porti e mi commuove sempre."

L'intervento del maestro Claudio Scimone

Illustre Vice Sindaco, meraviglioso Amico,
scusa se tardo tanto (purtroppo mi è difficile tenere il passo proprio con quella corrispondenza che più mi sta a cuore) a esprimerTi la mia riconoscenza per essere venuto a Padova, per il contributo che hai dato con il Tuo discorso alla sempre difficile causa della musica nella nostra Città e all'immagine del Festival Giuseppe Tartini e de "I Solisti Veneti" e soprattutto per esserTi fermato con noi dopo il concerto nonostante i Tuoi ben giustificati motivi di pronto rientro.
Non solo io ma tutti noi siamo stati felici di conoscerTi meglio. Sono stato affascinato dal Tuo approccio alle realtà della cultura, ai metodi di insegnamento, dal Tuo impegno politico volto soprattutto a difendere quello straordinario, meraviglioso di comunicare far gli esseri umani che è la grande musica; sei fra i pochi che comprendono quale straordinaria anima e quale ricchissima, inquieta ed accesa personalità assetata di verità superiori si riveli nella musica e nella vita di Giuseppe Tartini, il nostro trait d'union, la fede nel quale mi ha permesso di incontrarTi. Anche mia moglie era molto ammirata e commossa da questo "incontro" straordinario e felice di aver organizzato proprio in onore Tuo e di Manuela quella simpatica serata. Scusami se ho l'abitudine di cercare di esprimere quello che sento e quello che sentiamo (per fortuna quasi sempre all'unisono) ma perché dovremmo tenere dentro a noi quello che sentiamo, specialmente quando è così radioso?
Spero che ci incontreremo ancora, qui o laggiù, forse indipendentemente da un concerto per avere più tempo di conversare insieme. Nel frattempo Ti invio, anche a nome di Clementine, un abbraccio molto amichevole con infiniti auguri per la Tua salute, innanzitutto, e per la Tua azione culturale e politica.

Claudio Scimone

È questo l' inizio di una storia importante e stupenda che certamente ci sprona a continuare su questa strada di collaborazione e di amicizia, consci che soltanto unendo le nostre forze, tutte intendo, riusciremo a superare noi stessi, riusciremo a raggiungere traguardi sempre più ambiti e di valore. La collaborazione, l'unione delle nostre forze deve rappresentare il collante futuro per superare ogni attuale difficoltà. È l'unica via credetemi, per far sentire la nostra voce.

Iz Krajinskega parka Sečoveljske soline in Krajinskega parka Strunjan

Piše · Iztok Škornik, Krajinski park Sečoveljske soline in Samanta Makovac, Krajinski park Strunjan

Obiskovanje zavarovanih območij narave

Slovenci in Slovenke smo znani kot ljudje, ki veliko in radi potujemo. Radi obiščemo tako evropske prestolnice kot Himalajo ali Ande, amazonsko džunglo in jadransko, sredozemsko ali karibsko morsko obrežje. Pogosto potujemo tudi kar znotraj državnih meja. Naše želje po potovanjih in na potovanjih postajajo vedno bolj raznovrstne in razgibane. Postajamo vedno bolj zahtevni, saj nenehno iščemo nekaj novega, nekaj drugačnega. Ob vedno večji svetovni povezanosti raste naše zavedanje o vplivih – tudi negativnih – turistične industrije na naravno in družbeno okolje, zaradi česar se svetovni turistični trendi vedno bolj usmerjajo k praksam trajnostnega, zelenega in odgovornega turizma, spreminjajo pa se tudi želje in zahteve turistov. Vse več je obiskovanja zavarovanih območij (narodnih parkov in drugih naravnih parkov, rezervatov …).

Slovenci na svojih »pohodih« po tujini veljamo za turiste, ki se znajo primerno obnašati. Kaj pa doma? V zavarovanih območjih?

Zavarovana območja veljajo za najpomembnejši instrument varstva biotske raznovrstnosti. Cilj razglasitve in upravljanja zavarovanega območja je v ohranjanju narave in z njo povezanih dobrin in koristi ter kulturnih vrednot.

Zavarovana območja obiskovalcem nudijo naravne in druge kakovosti, hkrati pa turizem in rekreacija ta območja vse bolj sooblikujeta. Zavarovana območja so večinoma dobila varstveni status, predvsem zaradi dobro ohranjenega naravnega okolja oziroma prisotnosti izjemnih naravnih in kulturnih vrednot. Odlikuje jih sobivanje različnih rab prostora, za katere so značilni včasih nasprotujoči si interesi, ki med seboj niso vedno najbolj usklajeni.

Ena izmed najbolj pogosto prisotnih dejavnosti je tudi obiskovanje, ki je na zavarovanih območjih že tradicionalno prisotno in predstavlja pomembno razvojno možnost. Zavarovana območja lahko postanejo v nekaterih primerih celo nosilni steber celostno in trajnostno zasnovanega regionalnega razvoja, v katerem je turizem temeljna gospodarska panoga.

Obiskovanje pa ni pomembno samo z gospodarskega in izobraževalnega vidika, temveč opozarja tudi na pomembno rekreacijsko vlogo zavarovanih območij, ki zagotavljajo kakovostno preživljanje prostega časa lokalnemu prebivalstvu in obiskovalcem iz pretežno urbanih območij.

Pri doživljanju zavarovanega območja gre za obiskovanje, ne za turizem, kakovost doživljanja pa je odvisna predvsem od geografske lege, vremenskih pogojev in, seveda, upravljanja zavarovanega območja.

Upravljavci zavarovanih območij obiskovalcem nudimo doživljanje parka z usmerjanjem

Opozorilo obiskovalcem, da tudi na poteh niso sami. Sprehajanje izven označenih poti pa je z vidika varovanja narave povsem nesprejemljivo

(informacijska središča in točke, informativne table, parkovne poti), vodenimi ogledi, delavnicami v naravi in ustvarjalnimi delavnicami za najmlajše ter različnimi izobraževalnimi programi oziroma predavanji. Primerne oblike rekreacije so tiste, ki so podrejene temeljnim namenom krajinskega parka.

Na osnovi določil Zakona o ohranjanju narave (ZON) se za obisk Krajinskega parka Sečoveljske soline zaračunava vstopnina, medtem ko vstopnine v Krajinskem parku Strunjan ni. Z nakupom vstopnice so obiskovalci Krajinskega parka Sečoveljske soline med obiskom v parku nezgodno zavarovani.

Obe zavarovani območji si je mogoče ogledati individualno ali v skupini. Organiziranim skupinam omogočamo vodeni ogled, ki pa ga je treba pravočasno rezervirati.

Kot v vsakem zavarovanem območju imamo tudi v Krajinskem parku Sečoveljske soline (KPSS) in Krajinskem parku Strunjan (KPS) pravila obiskovanja, ki obiskovalcem natančno predpisujejo, kaj smejo in česa ne smejo početi. Nekateri so strožji režim dobro sprejeli in ga upoštevajo, drugim pa predstavlja precejšen trn v peti.

Predvsem domači obiskovalci so bili navajeni, da sta bili v preteklosti območji obeh parkov dostopni ob vseh urah, da se je bilo tam mogoče prosto sprehajati kjer koli, pasje prijatelje spustiti s povodcev, se kopati in mazati s solinskim blatom, nabirati zaščitene rastline in užitne slanuše, da o divjanju z gorskimi kolesi, vodnimi skuterji, vožnjo z motorji in avtomobili v naravnem okolju ter sidranju preblizu obale v morskih zalivih sploh ne izgubljamo besed. Danes takšne svobode nimajo več. Medtem ko se eni počutijo skorajda oropane delčka našega obrežja, ki so ga od nekdaj pojmovali za svojega, drugim urejen način upravljanja s tem prostorom povsem ustreza. Tuji obiskovalci so za omejitve, ki veljajo v zavarovanih območjih, bolj dovzetni.

Vendar se kršitve v obeh zavarovanih območjih še vedno dogajajo. Najbolj pogoste so hoja in kolesarjenje izven za to označenih poti, nabiranje zavarovanih rastlin in živali, sprehajanje psov brez povodca in ribolov izven dovoljenih območij. Ta je še posebej problematičen v KPSS, ker se večinoma izvaja v nočnem času (tudi s čolni), ko je park za obiskovalce zaprt in zadrževanje v parku ni dovoljeno. Park je za obiskovalce odprt le v času, ko je na vhodu na Lero tam prisoten receptor, odpiralni čas parka pa se med letom spreminja, odvisno od dolžine dneva. V zimski polovici leta receptorja na vhodu na Fontanigge ni, vendar ne glede na to tudi za Fontanigge velja enak odpiralni čas kot za Lero; oba vhoda v KPSS (Lera in Fontanigge) sta pod stalnim videonadzorom. Ribe lahko lovimo le s predpisano opremo in na predpisan način, kot to določa Pravilnik o športnem, podvodnem športnem in rekreacijskem ribolovu na morju. Po 27. členu ZRM-2 je med drugim prepovedano dajati ulov v promet, nabirati školjke in uporabljati trnek trojček na poteg.

Kot vsi obiskovalci KPSS (razen tistih, ki se podajo na Pot zdravja in prijateljstva – Porečanko) morajo tudi »ribiči« plačati vstopnino v park (dnevna ali letna vstopnica; kupijo ju lahko vse dni v letu, in sicer na vhodu na Lero, kjer sta izobešena tudi urnik parka in cenik vstopnic). Ker se številni glede lova rib še vedno ne držijo zakonskih omejitev in uredbe o KPSS, si v parku želimo v letu 2017 uvesti t. i. ribolovne izkaznice. To ni ribolovna dovolilnica, temveč le izkaznica obiskovalca, ki je za ribolov v KPSS kupil letno karto in podpisal, da se strinja s pogoji, navedenimi v pisni izjavi s povzetkom na hrbtni strani izkaznice. Kršitelji bodo ustrezno kaznovani, ribolovna izkaznica pa jim bo odvzeta. Še vedno pa bo mogoče pod istimi pogoji in ob upoštevanju pravil loviti ribe tudi z nakupom dnevne vstopnice v park.

V zadnjih letih smo opazili drastično povečanje števila plovil, ki sidrajo v KPS, natančneje v Naravnem rezervatu Strunjan. Sidranje plovil povzroča veliko fizičnih poškodb na morskih travnikih in združbah trdnega dna, kar negativno vpliva na strukturo in sestavo morskega dna ter posledično na tam prisoten morski živelj. Poleg tega plovila povzročajo vodni hrup, ki neposredno vpliva na vedenjske značilnosti morskih organizmov. V zalivu pri Belih skalah v poletnih mesecih sidra tudi do 150 plovil dnevno, kar kaže na izjemno veliko dnevno in sezonsko obremenitev območja.

Ker se je v KPS, na najdaljšem odseku naravne obale v celotnem Tržaškem zalivu, v poletnih mesecih možno kopati in uživati v morju ter ob njem, lahko obiskovalci s spoštovanjem naslednjih priporočil in omejitev skrbimo, da bo tako še naprej:

- dostop do plaže z vrha klifa je možen samo na določenih mestih, ki so v naravi tudi označene;
- zaradi varnosti se ne zadržujemo pod prepadnimi stenami klifa, saj se erozijski procesi s krušenjem kamenja odvijajo nepretrgoma;
- na obali ne netimo ognja, saj že ena iskrica, zlasti v sušnih poletnih mesecih, lahko povzroči neizmerno škodo;
- obiskovalce na plovilih še prosimo, da zaradi varnosti kopalcev in ohranjanja življa na morskem dnu sidrajo čim dlje od obale;
- da si narava lahko oddahne, se ponoči umaknemo iz rezervata in v njem ne prenočujemo

Poleg rednih obhodov naravovarstveni nadzorniki KPS med letom organizirajo tudi poostrene akcije nadzora nad spoštovanjem varstvenih režimov na območju obeh naravnih rezervatov. Opozarjajo predvsem kolesarje, ki vozijo po čelnem nasipu Strunjanskih solin in pešpoteh po vrhu klifa, da je zaradi svoje varnosti in varnosti drugih na teh ozkih potkah treba sestopiti s kolesa. Čeprav je vedno več lastnikov psov, ki se držijo pravila sprehajanja s povodcem in čiščenja pasjih iztrebkov, opozarjamo tiste, ki tega še nimajo v navadi. Akcije so namenjene predvsem ozaveščanju, ne kaznovanju obiskovalcev parka. Nadaljevale se bodo tudi v prihodnje, in sicer z namenom, da bi se upoštevanje varstvenih režimov v zavarovanem območju KPS izboljšalo in izdaja kazni za prekrške ne bi bila potrebna.

Pred kratkim opravljena javnomnenjska raziskava v KPS je pokazala, da petina obiskovalcev ni bila seznanjena, da je KPS zavarovano območje narave, slaba polovica pa ni poznala prepovedi in omejitev znotraj parka. Kljub temu da so bili anketiranci s parkovno ponudbo in naravnimi znamenitostmi povsem zadovoljni, sta bila kot glavna faktorja razočaranja zabeležena hrup in gneča, kar kaže na to, da lahko le s primernim obiskovanjem kvalitetno doživljamo naravo.

Upravljavca obeh zavarovanih območij (SOLINE Pridelava solin, d. o. o. in Javni zavod Krajinski park Strunjan) si prizadevata za skladen in trajnostni razvoj. Obiskovalcem omogočamo doživljanje parka, z raziskovalnim delom pa ugotavljamo in zagotavljamo optimalne razmere za tamkaj živeči živelj. Pomemben del dejavnosti parka sta tudi vzgojno in izobraževalno delo ter upravljanje z zavarovanim območjem, kamor sodi neposredni nadzor v naravi, ki ga izvajajo pooblaščeni naravovarstveni nadzorniki, o čemer smo pisali v prejšnji številki Solnega cveta. In z njimi se boste srečevali ob obisku zavarovanih območij. O trendih in navadah obiskovalcev pa bomo spregovorili v naslednji številki.

Idejna zasnova ribolovne izkaznice, ki naj bi jo v KPSS uvedli v letu 2017. Ribolovna izkaznica ni ribolovna dovolilnica, temveč le izkaznica obiskovalca, ki je za ribolov v KPSS kupil letno karto in podpisal, da se strinja s pogoji, navedenimi v pisni izjavi s povzetkom na hrbtni strani izkaznice.

Napaja se tudi s pomočjo sončnih kolektorjev in lahko prepelje 56 potnikov

Piše · Janez Mužič; foto · KP Sečoveljske soline

Po Sečoveljskih solinah z električnim vlakcem

Do konca leta v Sečoveljskih solinah pričakujejo skoraj 39.000 obiskovalcev, kar bo dobrih 1.000 več kot lani in nov rekord. Od letošnje jeseni jih tam čaka kar precej presenečenj. Zadnje je električni vlak SunShuttle, ki so ga izdelali na Nizozemskem in je prvi solarni vlakec v Sloveniji. Konec oktobra sta ga namenu slovesno predala podžupanja Občine Piran mag. Meira Hot in direktor podjetja Soline, d. o. o. Klavdij Godnič.

Pridobili so ga s pomočjo finančnega mehanizma Evropski gospodarski prostor (EGP) v okviru projekta CARS-OUT, z njim pa je Krajinski park Sečoveljske soline prvi park pri nas, v katerem vožnja motornih vozil (z izjemo intervencijskih in servisnih voženj) ni več dopustna. Ima vlečno vozilo in dva vagončka, napaja se tudi s pomočjo sončnih kolektorjev in lahko prepelje 56 potnikov. Z enim polnjenjem naredi približno 100 kilometrov, tako da bo lahko večkrat na dan prevozil dobre štiri kilometre dolgo pot od vhoda v park do Muzeja solinarstva in nazaj. Vožnja je sestavni del vstopnine, ki znaša šest evrov za odrasle in štiri evre za otroke.

V okviru tega projekta so med drugim zgradili še 500 metrov dolg leseni mostovž, uredili pešpot do informacijskega centra za obiskovalce, 850 metrov poti do term Lepa Vida, 2.200 metrov makadamske poti do muzeja v Fontaniggah, nova je recepcija, prenovili so spletno stran, posneli izobraževalni film o zavarovanem območju, postavili zaslona z interaktivnimi vsebinami …

Vodja Krajinskega parka Sečoveljske soline Andrej Sovinc ob tem pravi, da jim tudi za prihodnje ne manjka smelih načrtov. Tako želijo z vlakcem povezati oba dela solin po krajši poti ob robu parka. Njihova strateška usmeritev pa je zaščita naglo propadajočih solinarskih hiš. Nekoč jih je bilo 400, pred desetimi leti 120, danes pa jih ni več niti 100. Rušijo se same od sebe in hitro izginjajo, pravi Sovinc: »Želimo, da bi začeli ruševine postopno konzervirati, da bi vsaj še nekaj deset let ostale take, kot so. Imamo že načrt, kako jih sanirati in jih kot atrakcijo pokazati obiskovalcem. To, da bi jih obnovili za bivanje, danes ni v skladu z varstvom narave. Tveganje s kakim apartmajskim ali bungalovskim turizmom bi bilo preveliko.«

Piranski skladatelj napisal skladbo za murskosoboško glasbeno šolo

Piše · Tjaša Cigut

Glasbena šola Murska Sobota je gostila skladatelja Bojana Glavino

Glasbena šola Murska Sobota je praznovanje 70. obletnice zaokrožila s posebnim dogodkom – večerom skladatelja Bojana Glavine. Skladatelj je za murskosoboško glasbeno šolo ob njenem jubileju napisal posebno skladbo, imenovano Prekmurska pravljica.

V sklopu dogodka so obiskovalci prisluhnili Glavinovim klavirskim miniaturam v izvedbi učencev šole. Sledil je pogovor s skladateljem, ki je odgovarjal na vprašanja učencev. Nato so prisluhnili še skladateljevi zbirki devetih skladb z naslovom Prekmurska pravljica, ki so jo prav tako izvedli učenci šole. Gre za komorne miniature s slikovitimi naslovi Bela štorklja, Mlinar, Klopotec, Vrabci in strašilo, Noč na reki, Večerne barve, Sončnice, Prekmurska gibanica in Veselica. Skladbe so namenjene violončelu, trobenti, flavti, klarinetu, violini in klavirju, Glasbena šola Murska

Sobota pa namerava poskrbeti tudi za natis in izdajo zbirke.

Bojan Glavina je na Akademiji za glasbo v Ljubljani diplomiral iz orgel in kompozicije. Opravil je tudi dveletno šolo za klavirske pedagoge v Gorici. S skladanjem se je začel ukvarjati iz hobija, ob poklicu – poučevanju klavirja, iz notranje potrebe po poglabljanju v zvočne domišljijske igre, velikokrat pa je inspiracija za nastajanje skladbe nastala iz želje, da svojim učencem napiše nekaj, kar bi jim bilo »pisano na kožo«, skladbo, s katero bi se hkrati zabavali, v njej uživali in napredovali pri klavirski igri. Tako so njegove skladbe, tudi in zlasti ko gre za otroški in mladinski opus, večinoma izrazito melodično-harmonsko privlačne ali igrive, lahkotne, vedno opisne in otrokom lahko razumljive.

Njegov skladateljski opus je izrazito bogat in raznovrsten – največ skladb je posvečenih klavirju in najrazličnejšim komornim skupinam, potem zborom, drugim solistom, orkestrom …

Med temi skoraj štiristotimi skladbami oziroma zbirkami jih je veliko nagrajenih na slovenskih in mednarodnih natečajih za kompozicijo (Italija, Hrvaška, Bolgarija, ZDA), pri raznih založbah pa je izšlo približno 50 njegovih samostojnih zbirk. Več kot polovico svojega opusa je posvetil otrokom in mladini. Zaradi neposrednosti glasbenega jezika, iskrenosti in zanimivosti glasbenih idej, subtilnosti in občutljivosti za otrokov svet domišljije in čustev so Glavinove skladbe izredno dobro sprejete med mladostniki, saj je trenutno eden izmed najbolj izvajanih slovenskih skladateljev, čigar kompozicije so se na ugledna tekmovanja uvrstile kot obvezne (TEMSIG, Chopinov zlati prstan, Tartinijevo tekmovanje).

Piše · B. G.

Izjemen koncert mlade srbske violinistke Mone Veronike Bogić

V dvorani Tartinijeve hiše v Piranu smo imeli 8. decembra prav posebno priložnost slišati eno od trenutno najobetavnejših srbskih violinistk, dvanajstletno Mono Veroniko Bogić iz Beograda. Je učenka tamkajšnje Osnovne šole Cirila in Metoda in obiskuje tudi Glasbeno šolo K. Manojlovića v Zemunu, in sicer v razredu prof. Ane Ilijevske Bogić.

Sicer pa je njen oče Miodrag V. Bogić piranskim glasbenim krogom znan kot izredni violinist, ki je bil pred tremi leti povabljen tudi v strokovno žirijo Tartinijevega mednarodnega tekmovanja za violiniste in pianiste. Ob takratni priložnosti je na enem od zaključnih koncertov tudi zaigral na Tartinijevo violino.

Mona Veronika, zmagovalka in dobitnica najvišjih nagrad na prestižnih evropskih tekmovanjih, se je piranskemu občinstvu predstavila z izjemno zahtevnim koncertnim programom, ki je zaobjemal skladbe W. A. Mozarta, P. Locatellija/E. Ysayea, N. Paganinija, N. Milsteina in M. De Falle. Ob klavirski spremljavi prof. Biserke Marović je navdušila z virtuozno in temperamentno igro ter sprožila ovacije prisotnih poslušalcev. Kot dodatek k programu je prisotne presenetila z izbiro Treh preludijev za violino in klavir piranskega skladatelja Bojana Glavine.

Mlada violinistka je na tokratni mini turneji po Sloveniji in Italiji gostovala še v Novi Gorici, Izoli in Trstu. Pri organizacijah teh koncertov so pomagali Kulturno društvo ARS MAGNA, Skupnost Italijanov G. Tartini Piran, Glasbena šola Koper, Glasbena šola Nova Gorica in Glasbena matica Furlanija - Julijska krajina.

Že četrtič navdušili

Piše · Marko Jezernik; foto · Ubald Trnkoczy

4. letni koncert MePZ Georgios z gosti

Četrti letni koncert MePZ Georgios je za nami! V nedeljo so se nam na nastopu v Župnijski cerkvi Sv. Jurija v Piranu pridružile pevke ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Korte pod vodstvom dirigentke Eneje Baloh.

Koncert je bil sestavljen iz treh delov. Najprej je naš zbor pod vodstvom dirigenta Danijela Grbca predstavil pesmi Zdravljica (France Prešeren, Ubald Vrabec), Zvečer (Aleksandrov, dr. Gojmir Krek), Vsi so prihajali (ljudska), Sull lariva del mare (ljudska, prir. Sašo Fajon), Planikin cvet (Marjan Perko, prir. Danijel Grbec) in Oponašanje zvonov (Aldo Kumar).

ŽePZ KD Korte z dirigentko Enejo Baloh se je predstavil s skladbami Lean on me (Bill Wither), Joshua fit the battle of Jericho (gospel), Življenje je kot val (Dečo Žgur, Nada Žgur, Tadej Kušar), Medley from Sister Act (Mac Huff). Obiskovalci koncerta so njihove izvedbe skladb nagradili z bučnim aplavzom. V tretjem delu koncerta se je našemu zboru na koru pridružil organist Sašo Fajon. MePZ Georgios je pod vodstvom dirigenta Danijela Grbca najprej izvedel dve skladbi a capella, in sicer O Sanctissima (prir. Antonio Araujo de Oliveita) in Tantum ergo (Giuseppe Tartini, prir. Sašo Fajon). V nadaljevanju koncerta so si sledile izvedbe ob spremljavi orgel: Ave Maria (Sašo Fajon), Ave verum corpus (Wolfang Amadeus Mozart), Dajte mi zlatih strun (Franz X. Engelhart) in Vi oblaki ga rosite (Martin Železnik). Za dodatek pa je zbor ob orgelski spremljavi Saša Fajona izvedel še skladbi Marija skoz življenje (Ignacij Hladnik) in Hvala večnemu Bogu (Michael Haydn).

Po zaključku koncerta v cerkvi Sv. Jurija smo se izvajalci in obiskovalci koncerta družili na after partyju v PKC Georgios. Dvorana je bila v trenutku nabito polna. Pred prijetnim druženjem ob bogato obloženih mizah pa so organizatorji koncerta dirigentoma Eneji Baloh in Danijelu Grbcu ter organistu Sašu Fajonu predali darila iz stapljanega stekla, ki jih je zanje pripravil Marko Jezernik.

Koncerta sta organizirala Društvo Georgios in PKC Georgios ob podpori Občine Piran.

Fotografska razstava uglednega konservatorja Miljenka Domjana

Piše · Janez Mužič; foto · Jadran Rusjan

Morje pod Velebitom

V Galeriji Herman Pečarič je na ogled razstava fotografij Miljenka Domijana, ki sodi med najpomembnejše hrvaške konservatorje in sodeluje tudi s slovensko konservatorsko stroko. V času službene kariere je bil med drugim glavni konservator Hrvaške, opravljal je funkcijo pomočnika ministra za kulturo, je predsednik Nacionalnega komiteja ICOMOS in predsednik strokovne komisije za obnovo Dubrovnika ter prejemnik številnih pomembnih nagrad.

Čeprav je že upokojen, je še vedno zelo dejaven kot konservator nepremične hrvaške kulturne dediščine, a sam pravi, da je »za potrebe duše in srca fotograf«. To dokazuje tematsko zaokroženi ciklusi fotografij, ustvarjenih v zadnjih letih. V Piranu se predstavlja prvič z dopolnjenim ciklusom fotografij Morje pod Velebitom. S predstavljenimi fotografijami dokumentira vse prvinske in vedno znova privlačne motive Kvarnerja in Dalmacije.

Na odprtju razstave sta obiskovalce nagovorila državna sekretarka na Ministrstvu za kulturo RS Damjana Pečnik in piranski župan Peter Bossman. Razstavo sta omogočila Občina Piran in podjetje Gnom, d. o. o., ohranjanje kulturne dediščine iz Ljubljane. Spremlja jo dvojezična zloženka z zapisom kustosinje razstave Nives Marvin.

Desetletnica klavirskega dua Excentury

Piše · B. G.

Bogato glasbeno doživetje v Barkovljah

Profesorica klavirja na piranski glasbeni šoli (in obenem na Umetniški gimnaziji v Kopru) Aleksandra Češnjevar Glavina skupaj s pianistko Tamaro Ražem Locatelli iz Bazovice pri Trstu že deset let deluje in koncertira v klavirskem duu Excentury. Njuno umetniško povezovanje je nastalo iz pristnega glasbenega užitka v skupnem muziciranju in v želji po spoznavanju, študiranju ter izvajanju klavirskih mojstrovin predvsem preteklega 20. stoletja. Zato sta za njun duo izbrali ime iz skovanke »ex – century«, izraz pa namiguje na ekscentričnost, ki je značilna za več ustvarjalcev in skladateljev, čigar skladbe izvajata.

Prvič sta pred prepolno dvorano Konservatorija Verdi v Milanu nastopili aprila 2006. Sledili so odmevni koncerti v Kopru, Sežani, na Komorni noči slovenskih skladateljev v Ljubljani, na dvorcu Zemono pri Ajdovščini, na Slovenskih klavirskih dnevih v Laškem in drugje. Duo se je izpopolnjeval v Bergamu (Italija) pri slovitem ruskem profesorju Konstantinu Boginoju.

Pred kratkim sta na povabilo Kulturnega društva v Barkovljah pri Trstu pripravili koncert z zanimivim in nevsakdanjim programom. Za prvi del koncerta sta pianistki iz slovenske zakladnice del za klavir štiriročno in za dva klavirja izbrali štiri skladbe. Z vso pretanjenostjo v liričnih občutjih, strastjo in opojnostjo te glasbe je duo Excentury navdušil poslušalce in poskrbel za nepozaben dogodek.

Cikel klavirskih miniatur Malenkosti Bojana Glavine

Piše · B. G.

Poezija in glasba na Slovenskih klavirskih dnevih v Novi Gorici

Društvo klavirskih pedagogov Slovenije – EPTA je pred mesecem dni priredilo vsakoletne Slovenske klavirske dneve, ki jih je tokrat gostila Glasbena šola Nova Gorica. Gre za v strokovnih krogih pomembno in zelo odmevno tridnevno prireditev, v sklopu katere se je zvrstilo več kot dvajset dogodkov – predavanj, projektov šol, koncertov, predstavitev notnih zbirk, okroglih miz, pogovorov, glasbenih delavnic … Tema letošnje konference, ki se je je udeležilo več kot dvesto glasbenikov, je bila povezava besede in (klavirske) glasbe, njen naslov pa je »Tišina. Besedo ima glasba.«

Med zanimivimi predstavitvami novih zbirk je izstopal piranski skladatelj, pianist in učitelj klavirja Bojan Glavina, ki je izvedel novi cikel klavirskih miniatur z naslovom Malenkosti in obenem predstavil svoj literarni prvenec Žvižgi. Predstavitev je vzbudila velik interes, avtor pa je svojim številnim skladbam dodal še eno zbirko, ki potrjuje neusahljivo invencijo v njegovem ustvarjanju.

Iz brošure Klavirskih dnevov:

Malenkosti in Žvižgi

Cikel devetnajstih klavirskih miniatur z naslovom Malenkosti je nastal decembra 2015 in januarja 2016, kratki literarni utrinki Žvižgi pa že deset let prej.

Pri obeh zbirkah gre za vrsto bežnih vtisov, refleksij, misli in fantazijskih utrinkov, ki so se porajali večinoma nepričakovano – ob branju knjige, poslušanju glasbe, opazovanju narave, igri z mojima otrokoma, srečanju z nekom … Tako je na videz nepomemben dogodek velikokrat sprožil globlji notranji odziv. Nekatere Žvižge sem kasneje spontano »prevedel« iz besed v zvoke meni najljubšega izraznega medija – klavirja.

Cikel Malenkosti zajema široko stilno in izrazno območje in v tem smislu vsebuje za poslušalca tudi možne asociacije na nekatere kompozicijske prvine Marija Kogoja, Francisa Poulenca in Erika Satieja, v teh refleksijah pa se zrcali tudi vpliv meni ljubih ustvarjalcev s področja drugih umetnosti, kot sta pisatelja Franz Kafka in Philip K. Dick, pesnik Daniil Harms, slikarja Rene Magritte in Paul Klee, režiser Luis Bunuel, šahovski velemojster Bobby Fischer …

Izid nove literarne zbirke Žvižgi Bojana Glavine

Piše: Darinka Jug

Skladatelj, pianist, klavirski pedagog in oče dveh otrok Bojan Glavina je tik pred svojim 55. rojstnim dnem izdal svoj pesniški prvenec z naslovom Žvižgi.

Žvižgi so slikoviti in barviti, duhoviti, topli, prežeti z natančnim opažanjem, doživetji, drobnimi življenjskimi radostmi ... Ostri, izvirni, domiselni. Izražajo lepoto, prijetno, veselje ... V svojih zaznavah je pesnik natančen in pronicljiv, njegova doživetja in občutki globoki. Življenje hoče hvaležno zajemati »z veliko žlico«, kar – z veliko rahločutnosti, pa tudi s strastjo – zna in more preliti na papir.
Z žvižgom lahko izraziš vse, kar se da (in je treba) izraziti z besedo, ko in če je v glasbi dvoumno ali preveč abstraktno. Zažvižgaš lahko tudi pravljično (sladko) zmago nad mračnim.

Iz recenzije: »… *(pesniška zbirka) je nenavaden in povsem poseben, svojevrsten zapis, utrinek vsakdanjosti in čarobne umetnikove notranjosti, zmešane v kromatski marmeladi besed, podob, zvokov in vsestranskih čutenj …« /Patricija Dodič/*

Zbirko je založilo in izdalo Kulturno društvo ARS MAGNA Sečovlje, pregledala, uredila in spremno besedo napisala Patricija Dodič, naslovnico je narisal Brin Češnjevar Glavina.

Plavalni klub Biser Piran

Piše · Barbara Demšar; foto · Arhiv PK Biser Piran

Plavalni klub Biser Piran kljub velikim težavam na začetku plavalne sezone nadaljuje z uspehi

Marcel Primožič

Plavalke in plavalci PK Biser Piran ter njihovi trenerji so septembra z veliko negotovostjo zrli v prihodnost, saj jim je Hotel Metropol, kjer so izvajali treninge, zaprl vrata. S pomočjo Občine Piran, ki se ji PK Biser Piran iskreno zahvaljuje za pomoč, je klub treninge tekmovalnih ekip preselil v olimpijski bazen v Žusterno, za najmlajše pa zagotovil bazen v Termah LifeClass v Portorožu.

Na spremembo so se tekmovalke in tekmovalci hitro privadili in še bolj zavzeto trenirajo, trenerji pa so zadovoljni, saj so pogoji za treninge v bazenu v Žusterni taki, kot se za plavalne treninge spodobi (olimpijski bazen, sladka voda, primerna temperatura vode in zraka).

Na prvi tekmi, ki je 5. novembra 2016 potekala v olimpijskem bazenu v Kranju, so se preizkusili naši najmlajši tekmovalci in tekmovalke – Mia Alessio, Val Benčič, Matia Bogdanovič, Ian Filipčič, Yanick Filipčič, Manca Švonja in Sonča Frelih Uhelj. Prav vsi so, v vseh prijavljenih disciplinah, popravili osebne rekorde. Na zmagovalni oder pa se je povzpel Val Benčič, ki je zasedel 3. mesto v disciplini 50 m prosto.

Naslednje tekme Plavalni miting mladost Zagreb, ki se je odvijala 12. in 13. novembra, se je kot plavalni reprezentant Slovenije udeležil naš plavalec Marcel Primožič. Na mitingu je nastopilo 41 plavalnih klubov iz sedmih držav, skupaj se je mitinga udeležilo 473 plavalk in plavalcev. Marcel Primožič je nastopil v disciplinah 100 m in 200 m prosto ter 100 m in 200 m delfin. V disciplini 100 m delfin in 100 m prosto se je uvrstil v B-finale. V disciplini 200 m delfin se je uvrstil v A-finale in odplaval čas 2:08,73, kar je zadostovalo za 2. mesto v kategoriji mladinci. Tudi v disciplini 200 m prosto se je uvrstil v A-finale in zasedel 3. mesto v kategoriji mladinci, na cilj je prispel s časom 1:52,43.

19. in 20. novembra 2016 so plavalke in plavalci PK Biser Piran nastopili na plavalnem mitingu Špelin in Vesnin memorial, ki je potekal v Kranju. Na mitingu je plavalo 413 plavalcev iz 30 plavalnih klubov iz Avstrije, Hrvaške, Češke, Italije, Slovaške in Slovenije. Za PK Biser Piran so nastopili Taša Vižman, Dina Vernot, Eli Filipčič, Astra Babnik, Enya Kvarantan, Sonia Bajramović, Matic Turk, Maj Brlek, Roy Krumpak, Enei Krumpak, Jaša Benčič, Anže Ajlec, Marcel Primožič in Matic Benčič. Plavalke in plavalci so startali dvainsedemdesetkrat in večinoma popravili svoje osebne rekorde v 25-metrskih bazenih. Prav tako jim je v svojih kategorijah trinajstkrat uspela uvrstitev na oder za zmagovalce.

Astra Babnik je osvojila 2. mesto v disciplini 100 m mešano s časom 1:11,23, Matic Turk je prav tako osvojil 2. mesto v disciplini 50 m delfin s časom 0:32,17, Maj Brlek je petkrat osvojil 2. mesto, in sicer v disciplinah 50 m prosto s časom 0:26,94, 100 m prosto s časom 0:58,79, 200 m prosto s časom 2:15,00, 100 m prsno s časom 1:18,39 in 100 m mešano s časom 1:11,24. Jaša Benčič je osvojil 2. mesto v disciplini 100 m mešano s časom 1:04,05 in 3. mesto v disciplini 200 m mešano s časom 2:22,31. Marcel Primožič je osvojil 3. mesto v disciplini 50 m delfin s časom 0:26,09 in 3. mesto v disciplini 50 m prosto s časom 0:24,37, zmagal pa je v disciplini 200 m prosto s časom 1:52,47 in v disciplini 400 m prosto s časom 3:58,95. Marcel Primožič je v disciplini 400 m prosto postal tudi prvi plavalec v zgodovini PK Biser Piran, ki je 400 m prosto odplaval v manj kot štirih minutah.

Naši najmlajši tekmovalci in tekmovalke so znova odšli na tekmo v soboto, 3. decembra 2016, v Ljubljano, kjer je potekal mednarodni miting Miklavž 2016. Na tekmovanju so nastopili Mia Alessio, Val Benčič, Matia Bogdanovič, Ian Filipčič, Yanick Filipčič, Manca Švonja in Sonča Frelih Uhelj in Maj Pribac.

Trdo delo na treningih se je obrestovalo, saj so prav vsi plavalci in plavalke dosegli osebne rekorde. V skupnem seštevku vseh štirih disciplin se je Maj Pribac uvrstil v finale, kjer je prvič nastopil v disciplini 200 m mešano in na koncu zasedel odlično 4. mesto.

»Kljub težavam na začetku plavalne sezone, ki smo jih v klubu imeli glede bazena za izvajanje treningov, so rezultati na tekmah zelo spodbudni, nas pa čaka še veliko dela, ki pa ga tako trenerji kot plavalke in plavalci z veseljem izvajamo,« dodajajo naši odlični trenerji Tadej Bačelić, Dušan Danilović in Tjaša Brežnik. Na tem mestu bi radi omenili, da je naš učitelj plavanja, Tadej Bačelić, postal član Strokovnega sveta Plavalne zveze Slovenije.

Astra Babnik, 3. mesto

Od Tokia do Pariza

Piše · Stasja Mehora; foto · Arhiv ŠK Flip Piran

Športni klub Flip Piran aktivno skozi leto 2016

Tudi v letu 2016 so bili Flipovci zelo delovni. Takoj po vrnitvi iz Tokia in odigranih dvanajstih predstavah Minioni v pravljičnem svetu so se januarja lotili organizacije državnega prvenstva v skokih z male prožne ponjave v Areni Bonifika v Kopru. Več kot 400 tekmovalcev iz 16 slovenskih klubov se je pomerilo v tej atraktivni akrobatski panogi, kjer je veliko število pokalov in medalj pripadlo prav Flipu.

Kot vsako leto se je januarja odvijal kongres Gimnastične zveze Slovenije. Ob tej priložnosti je potekala tudi prireditev Športnik leta, na kateri je Flip dobil priznanje za 3. mesto med slovenskimi klubi v GZV, Pia Ban za 2. in Rebeka Grižon za 3. mesto med najuspešnejšimi tekmovalci v disciplini akrobatika. Po nastopu ob slovenskem kulturnem prazniku v Avditoriju Portorož so naši člani dobili številna priznanja na podelitvi priznanj športnikom občin Piran in Koper. Najvišje priznanje, obetavna mlada športnica, je prejela Rebeka Grižon, pokalni zmagovalki sta bili Ilaria Grižon in Ela Sabadin, priznanja za naziv državni prvak pa so prejeli še Pia Ban, Nika Kogoj, Brina Klemenčič, Tayra Madžarovič in Andreja Panger.

Tekme v skokih z male prožne ponjave, akrobatiki, gimnastiki in skokih na veliki prožni ponjavi so se odvijale v pomladnih mesecih in Flip je nizal uspeh za uspehom. V maju je mlajša cheer skupina zasedla 1. mesto na državnem prvenstvu Cheerleading skupin in si priborila nastop na evropskem prvenstvu, ob njej pa še dekliška petorka ter par Danimir Azirovič in Ela Sabadin, ki je bil tudi na evropskem prvenstvu najuspešnejši med Flipovimi tekmovalci in je postal evropski viceprvak. Med cheer posameznicami so bile uspešne še Rebeka Grižon, Lana Vatovec Andreja Panger in Alessia Stančič.

Maj je bil uspešen tudi za Flipovo senior skupino, ki je ob predstavitvi mednarodnega Golden age gym festivala nastopila pri predsedniku države Borutu Pahorju.

Junija se je v Avditoriju Portorož odvijal vsakoletni Flipov zaključni nastop, konec meseca pa je starejša selekcija pod vodstvom trenerjev Danimirja Azirovića, Stasje Mehora in Gregorja Šimca ter predsednice kluba Jerneje Tratnik Lacovich odpotovala v Belgijo, kjer so na povabilo Evropskega parlamenta nastopili ob znanem kipcu manneken pis sredi Bruslja, ki so ga za to priložnost oblekli v slovensko narodno nošo. Več nastopov so imeli tudi na novinarskih konferencah in za slovenske rojake v Sakralnem centru v Bruslju. Seveda je bil najbolj zanimiv obisk parlamenta, kjer so Flipovcem pripravili prijeten sprejem. Teden dni so izkoristili še za krajše potovanje po Belgiji v Bruge, Waterloo in Gent ter na Severno morje. Na poti nazaj pa so »skočili« še na Nizozemsko v Amsterdam, kjer so si, med drugim, ogledali domovanje Anne Frank, ki je na mlade Flipovce naredilo zelo čustven vtis. Pomlad je bila tudi uspešno pevsko obarvana. Članica Flipa Minka Lavrič je na Festivalu Fens v Kopru s pesmijo Mala balerina zasedla 1. mesto in kasneje v Banjaluki prav tako 1. mesto, tokrat za scenski nastop v mednarodni konkurenci.

Julij je bil za Flipovce izredno pester. Senior skupina je odpotovala na Gimnastični festival v Bolgarijo, mlajša selekcija pa na Festival del sole v Italijo. Najmlajši Flipovi člani so prosti čas preživljali na športnem taboru v Savudriji. Poleg športnih aktivnosti so se otroci udeležili tudi bolj zabavnih, kot so kviz o spoznavanju okolice, orientacijski pohod ali pohod v neznano in igrica Skriti prijatelj, zadnji dan tabora pa so zakurili taborni ogenj, jedli palačinke, pekli hrenovke in zapeli nekaj Flipovih pesmi. Tabor so zaključili s podelitvijo medalj in pokalov za tekme v akrobatiki, skokih z MPP, plesu, ritmiki in

Mini Flipiadi (tekmovanje v atletiki) ter podelitvijo priznanj, ki so jih prejeli vsi otroci.

Avgust, ki je za Flipovce običajno dopustniški, so izkoristili za snemanje spotov za otvoritveno slovesnost Golden age gym festivala in vaje za nastop na šovu Slovenija ima talent, kjer so septembra na tekmovanju s koreografijo Asterix in Obelix od strokovne žirije prejeli 4-krat DA in možnost nadaljnjega nastopa.

Naši člani Daniel Golenač, Davor Stanišič in Rebeka Grižon so kot člani reprezentance nastopili na mednarodnem tekmovanju Teamgym.

Začetek oktobra je bil v znamenju 5. GAGF festivala, ki ga je prvič organizirala Gimnastična zveza Slovenije. Organizatorji so režijo odprtja, gala programa in zaključka prireditve v Avditoriju zaupali Flipovi trenerki Stasji Mehora. Na odprtju so poleg ostalih slovenskih klubov nastopili Flipovci s kar šestimi koreografijami, senior skupina pa je nastopila tudi na samem festivalu. Poleg tega so Flipova dekleta v kostumih morskih živali spremljala mednarodne skupine na otvoritveni paradi.

Med ostalimi oktobrskimi nastopi je bil najbolj čustveno obarvan nastop na Noči Modrijanov, kjer so Flipovci v dveh večerih nastopili pred več kot 10.000 gledalci ob najuspešnejših slovenskih pevcih – od Modrijanov do Ota Pestnerja.

Novembra so Flipovi cheerleaderji Erika Primožič, Manca Brezar, Anja Lakošeljac, Zala Velner, Rebeka Grižon in Lana Vatovec pod vodstvom Danimirja Azirovića odpotovali na mednarodno tekmovanje v Pariz in se vrnili s pokali od 1. do 3. mesta. Minka Lavrič je s pesmijo o prijateljstvu avtorjev Aleša Lavriča in Mojke Mehora Lavrič znova zmagala na mednarodnem festivalu v Novem Sadu, številne zmage pa so Flipovci v novembru in decembru dosegli tudi na Pokalu Slovenije v gimnastiki, državnem prvenstvu v akrobatiki in odprtem prvenstvu ter pokalu Slovenije v skokih na veliki prožni ponjavi.

Na vseh letošnjih tekmah so Flipovci prejeli številne ekipne pokale, prehodni pokal v skokih z MPP in akrobatiki, posamezno pa so bili najuspešnejši na zmagovalnih stopničkah (po abecednem redu): Nika Bremec, Manca Brezar, Mia Gazič, Daniel Golenač, Valentina Gregorič, Rebeka Grižon, Ana Janko, Tayra Madžarovič, Davor Stanišič, Ela Sabadin, Ula Simčič, Neža Simšič, Maja Švagelj, Lia Uljan in Lana Vatovec. Med najstarejšimi tekmovalci pa še: Tomaž Brezar, Tjaša Medenhodžič, Živa Oštir in Mateja Perc.

December je pri Flipu bolj gledališko obarvan. Letos bo 45 članov Gledališke skupine Flip otroke na Obali razveseljevalo na 15 predstavah Maša in medved z Dedkom Mrazom, ki jih bodo zaključili z novoletnim obiskom Gardalanda.

Piranske odbojkarice nanizale same zmage

Piše · Bogdan Pajek; foto · Vesna Memič

Za odbojkaricami ŠD Piran je uspešna jesen

Letos so bile odbojkarice ŠD Piran zelo uspešne. Potem ko so v spomladanskem delu tekmovanja v 3. državni ligi izgubile le tri tekme, so v jesenskem delu osvojile vse do sedaj odigrane tekme. Igralke so pod vodstvom trenerja Gorana Jovičiča v prvem kolu z zmago zavzele prvo mesto, ki so ga obdržale skozi vse odigrane tekme. Čeprav ne vedno v popolni postavi, so vse igralke igrale dovolj dobro za prepričljive zmage nad tekmeci. V ekipi igrata tudi dve starejši deklici – kadetinji, ki jima pomaga nekaj izkušenih igralk. Velika pridobitev je vrnitev izkušene Sanje Bečaj na mesto libera, kjer s svojo igro vliva veliko samozavesti ostalim, predvsem mlajšim igralkam.

Kadetinje so uspešno končale kvalifikacije in se brez izgubljene tekme zanesljivo uvrstile v A državno ligo, kjer bodo s tekmovanjem začele v januarju 2017. V tem času bodo s tekmovanjem začele tudi starejše deklice.

Najmlajše igralke v mini odbojki so v lanskem letu zasedle odlično 9. mesto v državnem prvenstvu, letos pa vadbo nadaljuje nova generacija, ki je že začela s tekmovanjem in bila v svojih prvih tekmah polovično uspešna.

Vadba odbojke, ki jo vodijo usposobljene osebe, trenerji odbojke, je namenjena vsem in poteka po vseh osnovnih šolah v občini Piran ter Športni dvorani Lucija.

Na povabilo trgovine Mercator v Luciji (križišče Podvozne in ceste Obala) smo sodelovali v nagradni igri in prejeli največ glasov – žetonov. Vsem kupcem trgovine Mercator v Luciji, ki so glasovali za nas, se najlepše zahvaljujemo.

Vsem bralkam in bralcem ter zvestim navijačem voščimo veliko sreče v novem letu.

Informacije na www.odbojkapiran.si. Kontakt je mogoče vzpostaviti na bogdan.pajek@gmail.com ali bogdan@odbojkapiran.si, na telefonski številki 041 357 123 Bogdan Pajek – vodja sekcije in naslovu ŠD Piran, Odbojkarska sekcija, Kajuhova 12, Piran.

Tradicionalni športni dogodek nogometnega kluba

Piše in foto · Irena Goričanec

2. Gusarski turnir

NK Portorož Piran je v soboto, 22. oktobra 2016, organiziral 2. Gusarski turnir, s čimer je postal tradicionalen! Organizirali so ga na dveh lokacijah in tako mladim igralcem omogočili čim več tekem. Selekcija U9 je igrala na igrišču v Luciji, selekcija U11 pa je potrebovala več prostora, zato so bili fantje razdeljeni na dve igrišči (na umetni travi) na stadionu v Piranu.

Pridna ekipa organizatorjev.

V selekciji U9 je nastopilo 13 ekip (iz Šmarij, Kopra, Izole, Ankarana, Postojne, domačega Pirana, Cerknice, Sežane in Dekanov), odigrali pa so 23 tekem. V selekciji U11 je tekmovalo 12 ekip (iz Šmarij, Kopra, Postojne, Izole, Cerknice, Ankarana, Pirana, Dekanov, Sežane), ki so se pomerile na kar 34 tekmah. Nekateri klubi so prijavili več ekip. Organizatorji so našteli več kot 270 nastopajočih, v celotnem dnevu pa si je tekmi na obeh lokacijah ogledalo približno 500 gledalcev.

V obeh selekcijah, U9 in U11, so izbrali in podelili pokale najboljšim, in sicer naj igralcu, vratarju in strelcu, kar je pri fantih povzročilo val navdušenja! Pokale so prejele prve tri ekipe vsake selekcije, vsi igralci pa so dobili tudi medalje. Na turnirju selekcije U9 je slavila ekipa FC Koper, v selekciji U11 pa MNK Izola. Skupni zmagovalec (seštevek U9 in U11) in prejemnik prehodnega pokala je MNK IZOLA.

Z izvedbo turnirja so organizatorji, NK Portorož Piran, neizmerno zadovoljni in že načrtujejo 3. Gusarski turnir. Tudi odzivi nastopajočih so bili odlični. Tekmovanje je bilo izvedeno brez napak, organizator pa je zelo dobro poskrbel tudi za tekmovalce, ki so zjutraj dobili sadje s čokoladicami in sokove ali vodo. Ves čas so bili na voljo prigrizki, za kosilo so jim postregli s pašto z golažem, kasneje pa so jim bili na voljo še čevapčiči in pečen piščanec.

2. gusarski turnir je v polni meri uspel, tako organizacijsko kot tekmovalno, najpomembneje pa je, da so se družili mladi športniki, njihovi podporniki in navdušenci, prav vsi pa so preživeli prekrasen športno obarvan dan veselega druženja.

SLO

VSE SLADKOSTI ŽIVLJENJA: 23. 12. 2016–2. 1. 2017

23. 12. 2016-6. 1. 2017
Tartinijev trg, Piran
Tartinijeva božično-novoletna tržnica

PETEK, 23. 12.,
ob 16.00
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Otroška predstava »Pika Nogavička, Klovn Jaka in Dedek Mraz«
ob 19.30
Avditorij Portorož
Orkester in zbor Slovenske filharmonije
ob 21.00
Café Teater, Piran
Koncert: Eskobars

24. 12. 2016-1. 1. 2017
Laguna Bernardin
Božično-novoletna tržnica

SOBOTA, 24. 12.,
Tartinijev trg, Piran
Sejem starin, domače obrti in darov narave
ob 10.30
Avditorij Portorož
Otroška predstava »Zlatko, Zoja in darila z Dedkom Mrazom«

NEDELJA, 25. 12., ob 15.30
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Pevski nastop: Neven Stipanov

PONEDELJEK, 26. 12.
od 15.30 do 22.00
Kristalna dvorana hotela Kempinski Palace Portorož
FESTIVAL PENIN
Vstopnina: 10 eur (vključuje kozarec in pet degustacijskih kuponov)
Izbor najboljše penine Portoroža 2016
Nastop Perpetuum Jazzile
(vstopnine ni)
Organizator: Turistično združenje Portorož, g.i.z.

PONEDELJEK, 26. 12.,
ob 18.30
Portorož-Fiesa-Piran-Portorož
Nočni pohod z baklami

27.-30. 12.,
ob 15.30
Tartinijev trg, Piran
Novoletne predstave za otroke

TOREK, 27. 12.,
ob 18:00
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Nastop skupine Vagabunda

SREDA, 28. 12.,
ob 15.30
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Otroška predstava in rajanje »Mali BU«
ob 18.00
Centralna plaža Portorož
Spust 1000 letečih lampijonov

ČETRTEK, 29. 12.,
ob 15.00
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Žonglerska skupina Čupakabra (ulični nastopi in ognjeni šov)
ob 18.00
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Nastop godalnega kvarteta Laurylin

PETEK, 30. 12.,
ob 15.00
Park hotela Kempinski Palace Portorož
Nastop skupine Šavrinski godci

SOBOTA, 31. 12.,
ob 15.30
Tartinijev trg, Piran
Otroška predstava z obiskom Dedka Mraza: »Čigavo je darilo?«
ob 20.00
Gledališče Giuseppe Tartini, Piran
Silvestrska gledališka predstava »Iskrena spoved«
ob 21.00
Café Teater, Piran
Teddy Bears
22.30
Tartinijev trg, Piran
SILVESTROVANJE NA PROSTEM Z NUŠO DERENDA

NEDELJA, 1. 1. 2017
Trg prekomorskih brigad Portorož
Novoletno popoldne v Portorožu z ognjemetom
14.00 Novoletni skok v morje (Centralna plaža Portorož)
16.00 Glasbeni program
18.00 Ognjemet

ITA

TUTTE LE DELIZIE DELLA VITA: 23. 12. 2016–2. 1. 2017

23. 12. 2016-6. 1. 2017
Piazza Tartini, Pirano
Mercatino di Natale e Capodanno di Tartini

VENERDÌ, 23 DICEMBRE,
alle 16.00
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Spettacolo teatrale »Pippi Calzelunghe, Clown Jaka e Nonno Gelo«
alle 19.30
Auditorium Portorose
Orchestra e coro della Filarmonica slovena
alle 21.00
Café Teater, Pirano
Concerto: Eskobars

24. 12. 2016-1. 1. 2017
Laguna Bernardino
Mercatino di Natale e Capodanno

SABATO, 24 DICEMBRE,
Piazza Tartini, Pirano
Fiera delle antichità, dell'artigianato e dei doni di natura
alle 10.30
Auditorium Portorose
Spettacolo teatrale per bambini »Zlatko, Zoja e i regali con Nonno Gelo«

DOMENICA, 25 DICEMBRE, alle 15.30
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Performance del baritono Neven Stipanov

LUNEDÌ, 26 DICEMBRE
dalle 15.30 alle 22.00
Sala di Cristallo dell'Hotel Kempinski Palace Portorož
FESTIVAL DEGLI SPUMANTI
Ingresso: 10 eur (incl. il calice e 5 coupon da degustazione)
Selezione del migliore spumante Portorose 2016
Performance del gruppo a cappella Perpetuum Jazzile
(entrata libera)
Organizzatore: Ente per il turismo Portorose, g.i.e.

LUNEDÌ, 26 DICEMBRE, alle 18.30
Portorose-Fiesso-Pirano-Portorose
Fiaccolata serale

27-30 DICEMBRE,
alle 15.30
Piazza Tartini, Pirano
Spettacoli di Capodanno per bambini

MARTEDÌ, 27 DICEMBRE,
alle 18:00
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Gruppo musicale Vagabunda

MERCOLEDÌ, 28 DICEMBRE,
alle 15.30
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Spettacolo teatrale e festa danzante: »Piccolo BU«
alle 18.00
Spiaggia centrale di Portorose
Rilascio di 1000 lanterne volanti

GIOVEDÌ, 29 DICEMBRE,
alle 15.00
Nel parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Gruppo di giocolieri Čupakabra (spettacoli di strada e show con il fuoco)
alle 18.00
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portoro
Performance del quartetto d'archi Laurylin

VENERDÌ, 30 DICEMBRE,
alle 15.00
Parco dell'hotel Kempinski Palace Portorož
Performance musicale del gruppo Šavrinski godci

SABATO, 31 DICEMBRE,
alle 15.30
Piazza Tartini, Pirano
Spettacolo per bambini con visita del Nonno Gelo »Di chi è il regalo?«
alle 20.00
Teatro Giuseppe Tartini, Pirano
Spettacolo di fine anno (commedia) »Una confessione sincera«
alle 21.00
Café Teater, Pirano
Concerto: Teddy Bears
alle 22.30
Piazza Tartini, Pirano
FESTA DI CAPODANNO IN PIAZZA CON LA CANTANTE NUŠA DERENDA

DOMENICA, 1 GENNAIO 2017
Piazza centrale di Portorose
Pomeriggio di Capodanno a Portorose con fuochi d'artificio
alle 14.00: Tuffo in mare di Capodanno (spiaggia centrale di Portorose)
alle 16.00: Programma musicale
alle 18.00: Fuochi d'artificio

Silvestrska gledališka predstava - komedija
Spettacolo teatrale di fine anno - commedia
ISKRENA SPOVED

Gledališka predstava za abonma in izven - komedija
Stettacolo teatrale per abbonati e non - commedia
MARATONCI TEČEJO ČASTNI KROG
I MARATONETI CORRONO IL GIRO D'ONORE

Gledališka predstava za Abonmajček in izven
Spettacolo teatrale per l' Abonmajček e fuori abbonamento
OD KOD SI KRUHEK
PANINO, DA DOVE VIENI

Gledališka predstava za abonma in izven - komedija
Stettacolo teatrale per abbonati e non - commedia
CJ JOHNSON – PASJI DNEVNIK: CUCKI/BASTARDI

AVDITORIJ
OBČINA PIRAN COMUNE DI PIRANO
LUKA KOPER Port of Koper
BANKA KOPER
primorske novice
NLB Leasing
as
VINAKOPER
Radio Koper
SAZAS
regionalobela.si
s.Oliver
TVOJ RADIO
RADGONSKE GORICE

